

vajjon mi

hiányzik

még?

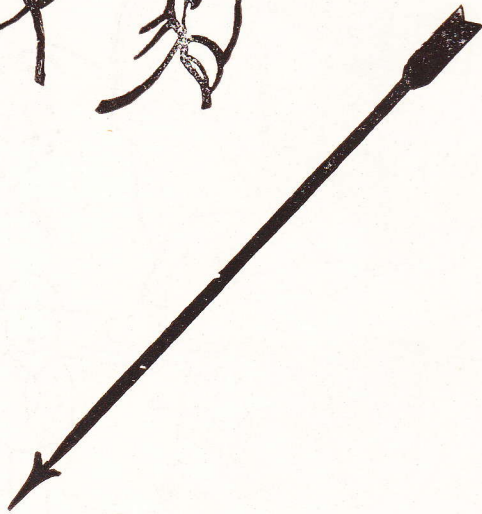

MARTON L.
1929.

MAGYAR CSERKÉSZ

Sport
és

Meinl kávé

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
elárusító helye
a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, di-
szes párnák, babák, karácsonyfadíszek
stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító.

BUDAPEST, II., LÁNCHÍD-U. 5.

Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.
Húrok csak finom, megbízható minőségben.
Romlott hangszerek szakszerűen javíttatnak.

Árajánlat ingyen küldetik.

Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

**Táborozásra, kirándulásra
és csapatünnepélyekre**

kiválóan alkalmas a **különféle ízben** kapható

cukorpasztilla, valamint a Wrigley
féle **rágógummi** és a **töltött
dessert csokoládé**.

Csapatoknak gyári áron utánvét mellett, v. bízományba.

Magyarországi főlerakat:

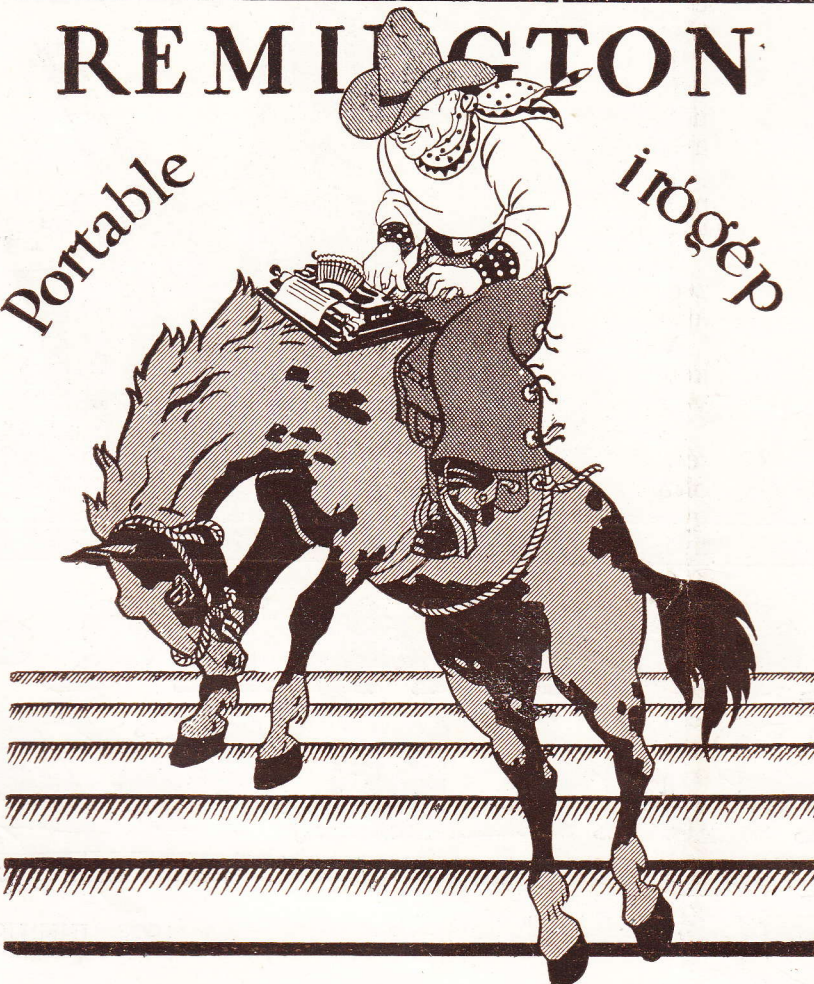
PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.

Kapható a „**Cserkészboltban**” is!

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

**REMINGTON
PORTABLE**

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a **REMINGTON-PORTABLE**,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrásy-út 12.

a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

MIT CSINÁLJUNK A TÁBORBAN?

Atén egyszer találkoztam egy cserkésszel, akivel a táborozásról, annak soha ki nem meríthető szépségéről beszéltem. Az én kis barátom némán, de figyelemmel fogadta szavaimat. Úgy éreztem, hogy teljesen egyetért velem. Annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor egyszerre csak kijelentette, hogy azért ő mégsem megy többé nagytáborba, mert az már az ő számára úgyszemint tudna semmi újat és vonzót nyújtani. Ő már mindent átélt, ő már a mult nyáron is únta egy kicsit a táborozást.

Azóta nagyon gyakran motoszkál ez a kijelentés a fejemben s most, hogy a táborozás küszöbén állunk, lehetetlen nem erről írnom tinéktek, azoknak is, akik készültök a táborozásra, azoknak is, akik haboznak, hogy menjenek-e, leginkább pedig azoknak, akik nem akarnak táborozni.

Tinéktek, akik már alig várjátok az indulást, azért írom ezt, hogy reményeitekben ne csalódjatok, a habozóknak azért, hogy a táborozás mellett döntsetek; akik nem akartok táborba jönni, tinéktek meg azért, hogy tegyetek még egy kísérletet. Mert meggyőződésem, hogy ha az alább olvasható célkitűzéssel mentek el, akkor az új táborozók még sokkal szebbnek és értékesebbnek fogják találni a tábort, mint amilyenek elképzelték, a habozók boldogok lesznek, hogy a táborozást választották, a makacs »mindentudók« pedig belátják, hogy valóban kimeríthetetlen a táborozás szépsége és áldása.

Ez a célkitűzés pedig nagyon egyszerű. Kifejezhető egy mondatban: *cserkésztáborba* menjetek. Mert ezen fordul meg minden. S vajjon mi teszi a tábort cserkésztáborrá? Nem a hely, nem a vidék, nem is az ott lakó emberek, hanem egyesegyedül a tábor népének élete, a ti életetek. Ha ti, kedves fiúk, a táborban valóban a cserkész-életet élitek, akkor csak meggazdagodva jöhettek haza onnan.

A cserkészéletnek egyik legjellegzetesebb ténye az, hogy mindig tervszerű, mindig látja maga előtt a célt, amely felé öntudatosan halad. Ezt a gondolatot kell hangsúlyoznunk a táborba való készülődés idején s ezt kell megvalósítanunk a táborban, hogy táborunk cserkésztábor legyen.

Mit jelent ez? Azt, hogy a táborba határozott programmal kell mindenkinek mennie. Nemcsak a parancsnok úrnak kell kijelölnie azt a célt, amelyet el akar érni a csapattal, hanem minden egyes cserkésznek kell, hogy legyen egy vezető gondolata, komoly terve, amelyet meg akar valósítani a táborban.

Kell tudnotok fiúk, hogy mit fogtok csinálni a nagytáborban. És pedig — a normális cserkész-munkán felül — mindenkinek egészen egyéni feladatokat kell maga elé tűznie. Csak egynéhányat említek:

Örsvezető vagy? Tűzd ki magad elé azt a célt, hogy a tábor legjobb, legcserkészibb örsévé a tiedet

teszed. Természetesen e cél eléréséhez szükséges, hogy jól tudd a magad dolgát s hogy az egész örsrel egyetértésben pontos tervet dolgozz ki az egész tábori életre. Ebben a munkában, ebben a törekvésben nem fogtok ráérni unatkozni.

Segédörsvezető vagy? Törekedjél arra, hogy a legtöbb szolgálatot te tedd minden vonatkozásban.

Jó rajzoló vagy? Beszélj meg a rajztanár úrral, vagy a parancsnok úrral a tábori vázlatkészítés módszerét, hogy számodra ez a tábor rajztudásod komoly fejlődését jelentse.

Szeretsz fúrni-faragni? Már most készíts terveket a tábordíszítésre, praktikus apróságokra, hogy te légy a tábor mérnöke és díszítő mestere. Meglásd, a tábor végéig sem készülsz el feladatoddal s mindvégig nagyon érdekes lesz a tábor.

Van érzéked a főzés iránt? Tanulj meg egy csomó, táborban készíthető nem mindennapi étel-összeállítást, hogy kedves meglepetést szerezhess bizonyosan jóétvágyú cserkésztestvéreidnek.

Jó hangod van? Tanulj meg néhány szép, nem közismert magyar nótát, hadd legyenek a te munkád és tehetséged folytán szebbek és vonzóbbak az idej tábortüzeitek.

Jó előadó vagy? Ne restelj megtanulni néhány szép verset, vidám apróságot! Ki tudja, nem lesz-e túlsok eső a táborozás alatt? Milyen jó lesz majd akkor a te mulattató készséged!

Van írói készséged? Vedd tervbe a tábori napló nagyon gondos írását, vidám tábori rigmusok szerkesztését, érdekes esetek leírását.

Ügyes zenész vagy? Fogj hozzá azonnal a tábori zenekar megszervezéséhez s legyen a te gondod annak összetartása, vezetése.

Nagy turista vagy? Fogj hozzá azonnal a tábor környékének tanulmányozásához, hogy a kirándulások vezetésében te légy a parancsnok úr jobbkeze.

Szóljak-e még tovább? Beszéljek-e a növénygyűjtésről, bogárgyűjtésről, vagy a sokszor emlegetett olyan nagyon nagy nótagyűjtésről, néprajzi megfigyelésekről, népi emlékek gyűjtéséről, falutanulmányozásról? ... Mindmegannyi egy-egy nagyszerű célkitűzés a tábori életre.

Azután vannak másirányú munkalehetőségek is. Hányan vannak közületek, akiknek lelkére komoly súllyal nehezedik egy-egy rossz szokásának, gyengeségének tudata?! Milyen talpig cserkész célkitűzés az ezekről való leszokás! Milyen nagy dolog lenne, ha a táborban maradna — legalább is nagyrészt — a lustaság, az ingerlékenység, az irigység, a válogatós természet, a más ócsárlására való hajlandóság! ... Ha mindezek helyébe egy csomó cserkészhez méltó szép tulajdonsággal meggazdagodva tértétek haza!

Természetesen ez nem válhatik valóra magától. Komoly célkitűzés, az egész tábor idején szakadatlan, kitartó küzdelem a kitűzött cél eléréséért... bizo-

nyosan nem maradna el a hatás. A tábor pedig ilyen munka mellett mindig érdekes, nagyon szép volna. Mert a tábor csak akkor unalmas, ha nincs munkálkodás, ha nincs tervszerűség, ha sem a csapat, sem a cserkész nem tudja, hogy mit csináljon.

Cserkésztestvérek! Jól jegyezzétek meg: ha azt akarjátok, hogy az ideai tábor minden eddiginél szebb,

érdekesebb és tanulságosabb legyen, akkor pontosan tűzzétek ki a célt s kemény, komoly, cserkészekhez méltó küzdelemmel valósítsátok meg egyenként is, meg összesen is a magatok elé tűzött feladatokat. Meglátjátok, nem lesz így senki, aki unatkozzék, aki sok újat ne találna, aki ne gazdagodnék az ideai táborban!

Kálmán bácsi.

HÁROM SZONETT A CSERKÉSZPARKBAN.

(Polcsinak hálás szeretettel.)

I.

Hogy szisszen a szélben a százsínű lombor...
A napfénybe-történ árnyéka mozog.
A parkban — magamban — halkan dudolok,
Míg gyíkhad iramlík a száraz avarból...

Ó boldog magány, mely burkol a bajtól...
A dal se könnyes már, vers se zokog
A munka, a játék mind drága dolog.
S a lelkem könnyen, cikázva barangol.

Most ott vagyok eldugott otthonokban,
A labdajáték víz izgalma fűt,
Átölelek melázást és derűt...

A boldogság nem is megfoghatatlan...
Nézd: szél játéka megváltoztatott
— Könnyen elvetek minden bánatot.

II.

Isten csigabigája: a dombon heverek.
És csalogat a nap: „emeld föl a fejed!”
Ezernyi aranynyíl felcsillan és nevet...
Olyan itt ez a fű, mint perzsa kerevet...

Isten csigabigája — ugy-e, most nem mered
Kínózni önmagad, idézni rémeket?

Most minden elpihent, most mindent eltemet
Aranyhálóból szőtt kendőjével a csend...

Nyugodj nyugton bele: majd meggyógyít a nap,
Mely most érted bocsájt simító sugarat
És távoli világból boldog csodát izen...

Erős lesz itt a kar és bölcs az akarat
Megnyugszol te is itt, ezt tudom és hiszem:
Isten csigabigája, felénk, zavart szívem...

III.

Ösmered az ebédutáni csöndet?
Méh zümmög sárga kankalinok táján
És lepkéktől vont, színarany batárján
Titánia ezüstkacaja csönget.

Haragos szarvasbogár fácskát dönget,
Két hangya cipel — egymást gyakran váltván —
Egy szalmaszálat ezer akadályán
Anyánknak, e bozótos, vad göröngynek...

Tündérketánc libben az erdők mélyén.
Most ideértem. Itt, a tiszta békén
Megújulok és eldobom a multam...

Már nem szaladok falnak s kérdelem: mért én?
Tudom, hogy fölöttem a pázsit szélén
Az Isten hangja zúg, a fádba bújtan... Tábori Pál.

„CSERKÉSZNAP.”

A világ főcserkésznének tiszteletére rendezett országos cserkésznap óta fogalom lett e pusztá szó. Az a fényesen sikerült kezdet, melyet 1927-ben az I. kerület megindított, melyet 1928-ban Baden Powel jelenléte országszerte népszerűvé tett, az idén tökéletesbe fejelett.

A június másodikán rendezett I. kerületi zászlóavató cserkésznap felejthetetlen országos jellegű cserkészesemény volt.

5000 cserkész dübörgő léptekkel vonult fel a kormány, a főváros, az OTT, és a Magyar Cserkészsövetség vezetői előtt. A 22 ember szerepléséhez szokott futbalpálya elcsodálkozott, mikor háta a zöldinges és árvalányhajas cserkészek ezreitől kivirágzott. Maga az élet áradt a lengő kalapok szeléből, a torkok mélyéből, melynek dörgő éljéne után lépett az emelvényre dr. Zsitvay Tibor igazságügyminiszter, hogy beszédet intézzen a cserkészekhez.

— Amikor beléptetek ebbe az arénába,

Az I. kerület most felavatott új zászlója.

acélos léptetek alatt megdobbant a föld és vele dobbant minden ittlévő magyar szíve. Ugy jöttetek, mint harcos katonák. Én azonban mégis azt mondom, ti a béke katonái vagytok. A kultúrának, a vallásos érzésnek, a krisztusi szeretetnek és a hazának katonái.

— De ti az igazság katonái is vagytok. Nektek az igazságért is küzdenetek kell és addig nem lehet béke, míg igazság nem lesz. Zászlótokra a következő mondat van írva: „Értünk kiált, felénk süvölt az ősi föld, a drága föld.” Eljön az idő, mikor a háromszínű magyar lobogóról lekerül a gyászt jelentő fekete szín. Eljön a nap, mikor lesz magyar aratás! Erre készüljétek!

A cserkészek csatakiáltással feleltek a mélyen szántó magyar beszédre, mely után Zsitvay Tiborné főzászlóánya beverte az első zászlószöveget az avatandó kerületi zászlóba e szavak kíséretében: „Isten nevében, mindent a hazáért.”

Ezután sorjában következtek: Albrecht királyi herceg: „Egy héttel ezelőtt a hősök ünnepén az a kívánság hangzott el, hogy a hősök sírját a Kárpátok koszorúí övezzék. Ezt a koszorút kívánom én a zászlótokra.“ Zsitvay Tibor: „Ne bántsátok a magyart.“ Karaffiáth Jenő dr.: „Szívemből kívánom, hogy az I. kerület a cserkészek közötti nemes vetélkedésben mindig első legyen.“ Teleki Pál: „Kapszoljátok szorosra a város és a falu lelkületét.“ Witz Béla: „Az utolsó lehelletig maradjatok azok, akiknek hisznek benne: teket és tegyétek meg azt, amit várnak tőletek.“

Szukováthy Imre dr. az első kerület nevében megköszönte a szeretetmegnyilvánulást, mely után a jamboree-zenekar indulójának pattogó hangjai mellett sátoztábor varázsoltak a cserkészek a pályára. A hirtelen született tábor első életképe az apróságok tréfás versenye volt. Nagyokat nevetett a közönség a bukencező, nagy labdát görgető kis bajtársakon, mikor lázas sietséggel vetkőztek és öltözködtek, hogy első legyenek. A kötél művészei — a krinolin cserkészek —

Zsitvay Tibor igazságügyminiszter beszédet intéz a cserkészekhez.

Izgalmas tömegverseny, a 20×100 m stafétafutás következett ezután, melyet 36 csapat közül a 12. VIII. R cserkészek fürgé fiai nyertek meg. Pillanatok alatt piros fehér zöld zászlódíszbe öltözött a mező ezután és repültek a jelek, a zászló jelmondatának morze betű. A fiókjamboree vidám számát a még vidámabb játékbemutatók követték, mely után fenséges képen ért véget a lelket emelő ünnepély. 2000 cserkészből formált élő liliomból a Híszkegy hangjára Nagymagyarország nyílt ki, a 148. cserkészek vízeiből alakított Fiumével. A közönség lelkes tüntetése mellett osztotta ki Gróf Teleki Pál főcserkész a kerület legjobb táborozójának a Baden Powell emléklapot, mellyel befejezést nyert az ünnepség.

Az ünnepély főrendezői Záborszky Sándor és Kovács Gyula 12. VIII. R tisztek az idén harmadszor rendezték a cserkésznapot és jó munkát végeztek. Segítőtársaik voltak Kaiszberg Ottó, Cseh József, Szabó Zoltán, Lévay József és Krusz Ferenc cserkész tisztek. Már nyolc óra felé járt az idő s az Üllői-úton még egyre

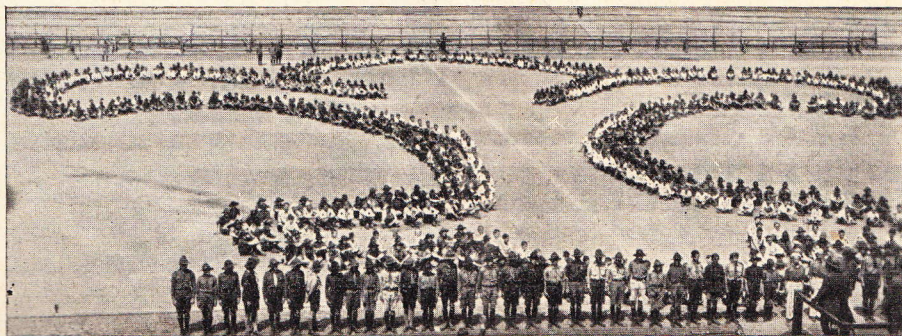

Egy vidám „zenekar“!

Jaj de érdekes!

bűvészi ügyességgel forgatták köteleiket, mialatt a leventekötés cserkészek is gyorsan gyülekeztek. A kürt szavára pillanatok alatt sorakoztak a 13., 174., 242. számú csapatok cserkészei, kik fegyelmezett pompás gyakorlatalkkal megéremelték a tapsot

Eleven cserkészliliom.

jöttek az éneklő, vidám arcú cserkészfiúk. S amint egy-egy mellékutcában eltűnt egy kis csapat, az út szélén álló közönség ajkáról már nem lelkicsinylés, hanem dicséret és csodálkozás hangzott fel. A cserkészlet már az utcát is meghódította!

MILYEN SAJKÁT VEGYÜNK?

Ó: Szeretnék vízicserkész lenni.

Én: Hát legyél. Az csak a parancsnokodtól függ!

Ó: Nem egészen, mert csónak is kell hozzá. És nem tudom, kapunk-e a Szövetségtől, vagy van-e valamilyen külön evezős-cserkészcsoporthoz, ahová belépve, tagdíj fejében használhatók a csónakjait, — szóval azt szeretném tudni, hogy hogyan fogjunk hozzá?

Én: Nincs valami jóakarótok: szervezőtestület, cserkészpapa, nagybácsi, stb., akitől ladikot kaphatnátok, egyelőre bérbe vagy kölcsön?

Ó: Az nincs. De ha volna is, nem tudom, hogy az ilyen nehéz bárka jó-e nekünk?

Én: Ha ingyen, vagy olcsón hozzájuthat az ember valamihez, akkor elfogadja azt, amit kap. De még ha vászthatok is, kezdetnek még akkor is a nehéz molnárladikot ajánlhatom, mert az nem kényes és a vízzel való megbarátkozás benne igen könnyen megy. — Tudtok úszni?

Ó: Hogyne, közöttünk a legfiatalabb is szabadúszó már.

Én: Az nem elég, hogy szabadúszó. Legalább néhány száz métert kell kibírnia, mielőtt csónakba ül. És fejest ugrani is, rövid ideig víz alatt úszni is.

Ó: Az meglesz. Ladikon már jártunk sokszor a városligeti tavon és a Lágymányoson. Most már valami jobbat szeretnénk. Mi lehet az ára az örsi csónaknak?

Én: Az örsi csónak? Készen, raktáron nem tartják. Aki rendeli, tavasszal 650—700, ősszel és télen 600—650 pengőért kaphatja meg olcsó, könnyű lúcfenyőből. Vörösfenyőből drágább, ez nehezebben megmunkálható, súlyosabb, jobban törik is, de kevésbé rothad. Az okumé, vagy cédrus a legjobb, de még sokkalta drágább. Az ilyen örsi csónakra már nagyon kell vigyázni, a földön húzni, kikötéskor a partnak nekimenni, utcai cipővel belépni, ez mind megárt neki. Lapátjai is gyengébbek, törékenyebbek.

Ó: De hát akkor mi az előnye?

Én: Először is gyorsabb a ladiknál, hullámállóbb és könnyebb. A legénysége gátakon is átemelheti, éjjelre partra állíthatja.

Ó: És mennyi legénység kell hozzá? Hányan férnek bele?

Én: Végtére egy cserkész egyedül is elevezhet vele bárhová, de ha többen eveznek, gyorsabban halad. A „teljes legénysége“ egy örs, azért „örsi hajó“. Hatan evezhetnek, a hetedik a kormányos és azonfelül a csónak orrában is ülhet egy „csákyás“. Ha ezenkívül „utasok“ is vannak rajta, vagy sok a poggyász, akkor lassabban halad, de elbírja azt is.

Ó: Mégis, mi a legnagyobb terhelése?

Én: Úgy 7—8 mázsa síma vízben.

Ó: És a súlya?

Én: 120—160 kilogramm.

Ó: Szóval, ha tizen vannak, kiemelésnél csak 12—16 kg esik egyre-egyre? Ez nem sok!

Én: De elég, csak próbáld meg.

Ó: Hiszen, ha 25 esnék is, nem volna baj, csak a 6—700 pengő, az sok. Majdnem 100 pengő egy fiúra! Azt nem tudjuk megfizetni. Magunk nem csinálhatnánk ilyen örsi csónakot?

Én: A Szövetség szívesen megadja a rajzokat, de a munka elég hosszadalmas és nehéz. Az anyag ugyan 200—300 pengőért megszerezhető, de a rossz munka, a szakértelem hiánya hiábavalóvá teheti az egész iparkodást. Akkor inkább kajákat csináljatok. Az ugyan csak egy-két

személyre való, de ülőhelyenkint 60—80 pengőből kihozható, kellő élelmesség mellett kevesebből is.

Ó: És ilyen kajákat, vagy mit, könnyebb összeróni?

Én: De mennyivel. Például a *núdlikat*...

Ó: Núdli? Mi az?

Én: Keskeny, hosszú kajak. Olyan eszkimó formájú. Kettős, szandolinhoz való lapáttal hajtják. Csak egy személyre való. Léc-rácsból készül, amelyre ponyvát húznak, ez a „bőre“. Azután a ponyvát olajfestékkel jól befestik (2—2¹/₂ kg is beszívódhatik egy-egy kajakba), hogy vízhatlan legyen.

Ó: És ezt én is meg tudnám csinálni?

Én: Ha a 30-asok egyszerre tizen tudtak maguknak építeni és hulladékfából, rendes drótszögekkel, foltozott vászonmaradékokból, darabonként 15—20 pengőből kihozták, átlag 5—5 munkanap alatt, akkor azt hiszem, más is meg tudja ezt csinálni. A lapátot 8 pengőért csináltatták (darabját) külön.

Ó: Rajz van róla?

Én: Van. De legjobb az eredetét megnézni és az adatokat róla leméretezni. A rajz nem olyan kifejező, mint a valóság. Méretei különben: hossza 6¹/₂—7 m, legnagyobb szélessége 50—60 cm, teherbírása 120 kg, de hely nincsen benne arra, hogy második személy, vagy nagyon tömött hátizsákot tegyünk beléje. Merülése 8—10 cm, magassága 25 cm. A hullámokban úgy ugrál, mint a delfin. Úgyes, mutatós, elegáns szerszám, de könnyű vele felborulni.

Ó: Ez az a hátizsák-kajak?

Én: Nem, ez nem az, ez merev, nem lehet szétszedni. Ezért — bár a súlya csak 20—25 kg — személyvonaton nem szállítható. A kétszemélyes hátizsák-kajak csak 5—5¹/₂ m hosszú, 70—80 cm széles, súlya 25—30 kg, de a rendesnél alig nagyobb, hátizsákba, meg egy kiegészítőbe összecsomagolható és ezért a III. osztályú vasúti kocsikba mindenütt ingyen be szabad vinni, mint a kézipoggyászt, sőt, sétabotot.

Az ilyen kajakba már sok cók-mók elfér. Ez biztosabb is, mint a „núdli“.

Ó: És mi a falbót?

Én: Rossz német elnevezés a hátizsák-kajakra.

Ó: Mibe kerül az ilyen *hátizsák-kajak*?

Én: Rendelve, vászonból 250 pengőig, külföldi jó gummiból 5—600 pengőig, de van már 300 pengős gummikajak is. Ha az ember maga csinálja minta után, az anyaga úgy 50—120 pengőbe kerül — mindig a kétszemélyeseket számítva —, az egyszemélyes sem sokkal olcsóbb.

Ó: Ha ez ilyen olcsó és bárhová ingyen elszállítható, akkor miért nem ezt rendszeresítik az örsi csónak helyett?

Én: Mert az örsi csónak gyorsabb és benne az örs együtt van, szóval a cserkészeknek megfelelőbb, annál is inkább, mert mint tudod, új rendelet jelent meg, hogy 18 éven aluliak felnőtt vezető nélkül, egyedül nem mehetnek vízre.

Ó: Az nem zavar. Mi már mind 17—18 évesek vagyunk. De nekünk a kormányos, kettős párevezősöket ajánlották inkább.

Én: Az gyorsabb, könnyebb az örsinél, de kényesebb is sokkal. Ára 520—600 pengő, szóval nem sokkal kevesebb, mint az örsi csónak.

Ó: Akkor ez nem kell! Miért nem közli a Magyar Cserkész a hátizsák-kajak meg núdli pontos méreteit és készítési módját?

En: Hiszen ha tudnám, hogy van kellő érdeklődés, közölhetnék. Csakhogy az sok helyet foglalna el. Kérdés, hogy Kálmán bácsi rászánna-e oldalakat és oldalakat? Mikor a leírás mégis csak kevesebbet ér, mint a valódi minta lemásolása.

Ó: Pedig ez nagyon jó volna. A pestieknek könnyű az eredetit utánozni, de mi vidékiek, Szekszárdon, Miskolcon, Csabán, Székesfehérvárott, nem járhatunk minduntalan Pestre, a Víztelepre. És mi is szeretnénk külö-

nösen ilyen hátsák-kajakokat csinálni. Falécek, drótszögek akadnak mindenütt és végtére ponyva vagy vászon — ha újat veszünk is — nem kerülhet olyan borzasztó sokba. És micsoda úri dolog volna, vasúton bárhová elutazni, egész nap evezni és este hazajönni! Tudok legalább 20 fiút, aki mind csinálna magának ilyen!

En: Jó, jó. Majd megkérem Kálmán bácsit. Addig is — a viszontlátásra! Jó munkát!

Zsuga.

A MOZGÓ-OPERATŐR SZEREPE A FILMEZÉSNÉL.

A filmtechnika nagyarányú fejlődése élénken foglalkoztatja a mai kor emberét. Igen sok színész és rendező neve világ-

egy helyben megállt és fotografálta az előtte elvonuló csapatokat vagy egyéb felveendő személyeket és tárgyakat. Ennek következtében minden felvonulás, minden csoportjelenet egy és ugyanazon a helyen ismétlődött.

A technika haladása a rendezésbe több életet, mozgást és változatosságot hozott. Ezzel együtt nőttön-nőtt a filmezésnél az operatőr szerepének fontossága. Ma már meglepő és ravasz eszközökkel örökíti meg egy-egy tájat, a szédítő zuhanást vagy stilizált mozdulatot. A következőkben rá akarunk világítani egy pár trükkre, melyekben a mozgó-operatőrnek van főszerepe.

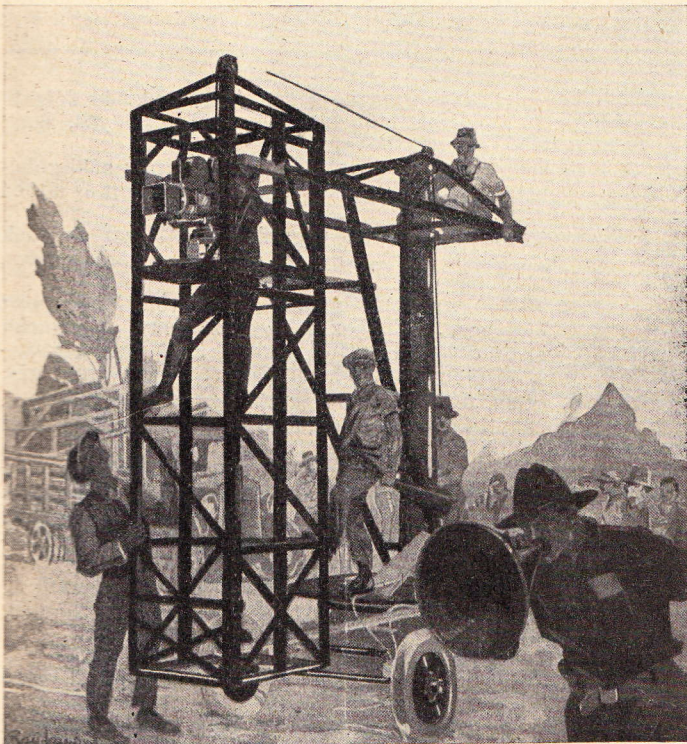
a) Ime egy érdekes liftházhoz hasonló, kerek vasállvány, melynek fülkéjében áll az operatőr a felvevőgéppel. Egy forgótengely segítségével 50 cm-től kezdve 10 m magasságig fényképezhet (vannak még magasabb állványok is). A függőleges mozgás mellett megvan a forgó mozgás is, mert az egész szerkezet forog a tengelye körül. Hollywoodban nagyon használják ezt a felvevőállványt, különösen a Paramount filmgyár stúdiójában.

Az előbbi kerek felvonóhoz hasonlít egy másik ilyen szerkezet, csak hogy ez egy helyben áll, a fülke le és fel mozoghat. Az oldalra való forgást az egész állvány forgatásával eszközlik. A képen látható is, az operatőr mellett egy másik ember áll, telefonkagylóval a fülkén, melyen keresztül utasítja a lenn álló gépkezelőket. Ez a hatalmas 50 m magas gerendázat kiválóan alkalmas szabadban mozgó tömegjelenetek vagy nagyszabású tájfelvételekre.

b) Ehhez hasonló a kerek híd, melynek le- és felszálló kamarája előre és hátra is mozgatható.

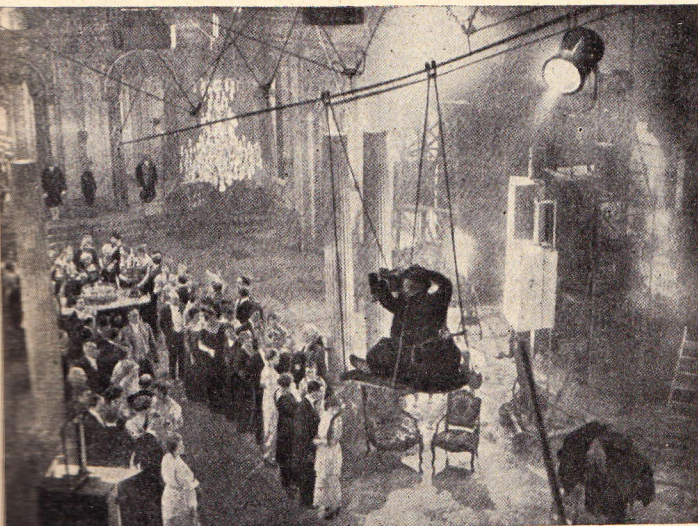
c) A két következő trükk aligha ismerős a közönség előtt. Az elsőt nemrégiben próbálták ki Franciaországban. Az operatőr gépével egy, a felveendő dolgok fölött kifeszített kötélén lógó, lapostetőn helyezkedik el a tető csiga segítségével mozoghat előre vagy hátra, le és föl. Tömegjelenetnél vagy teremben lezajló bál, ünnepség, stb. felvételénél alkalmas ez, mikor a csoportkép kedvező összbnyomását kell kidomborítani. A másik szintén lapostető, csak hogy kerekken gurul. Nagy szerepe van az izgalmas cowboy és autós üldözõ jeleneteknél.

d) Nem kevésbé mindennapiak a következő trükkök sem: Igen fontos például, hogy egy táncoló pár mindig ugyanazon távolságban legyen a lencsétől és ne távolodjék el a felvevőgép köréből; hogy ez megtörténjék, cipőmagasságban fémkarikát húznak a táncoló pár köré, a karikát pedig két rúd erősíti

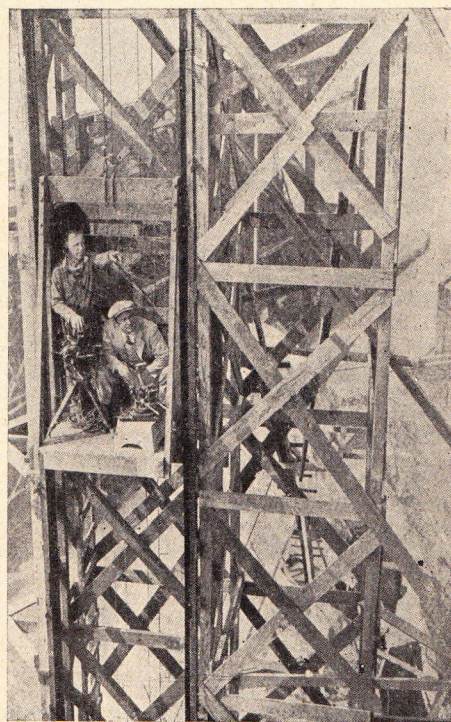

Különböző irányban forgatható felvonó-szerkezet.]

hírű. Anélkül, hogy a művészek hírnevét csorbítanánk nem szabad megfélemedkezniünk az operatőrrel, kinek a mai nagyszabású filmek világsikerében oroszlánrészé van. Kezdetben az operatőr csak egyszerű fotografus volt. Készülékével

Egy bálterem felvétele kifeszített kötélén mozgó lapostető segítségével.

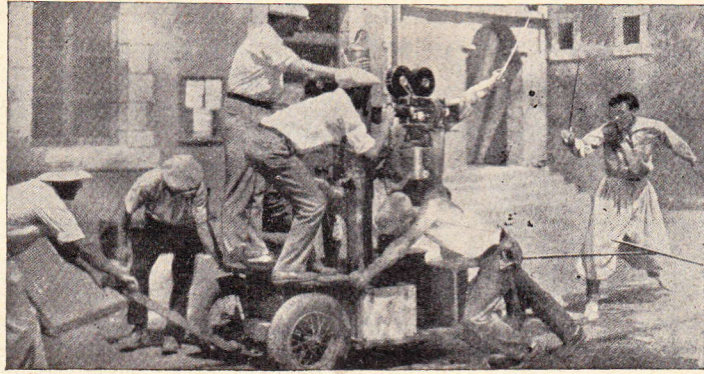

Tömegjelenetek vagy tájképek fényképezésénél ezt a 40–50 m magas gerendázatot alkalmazzák.

a felvevőkészülékhez. Így a táncospár mellképe tánc közben állandóan a középben van.

Vagy például harci jelenetnél egy harcos gránátölcsébe esik. A probléma az, hogy a néző ugyanazt lássa, mint a katona. A gépet függőleges deszkára erősítik, az operatőr pedig aláfekve hanyatt, meglehetősen kényelmetlenül helyzetben filmez.

Vívójelenetnél az egyik fél feláll a gépállványra, a hős pedig a gép előtt vív. Hogy azonban mindig egyforma távolságra legyen, a mozgóállványtól rúd húzódik lábaihoz. Mivel a felvétel csupán felsőtestéről készül, a rúd nem látszik.

Vívójelenetnél a két fél lábait rúd köti össze, hogy el ne távolodjanak egymástól.

Ennek ellentéte, mikor egy függő és mozgó erkélyen kuporogva egy nyílason keresztül fényképezi a táncolókat. Ebből a szemszögből nézve, az alakok fantasztikus képet nyújtanak.

Végül gépének szokatlan és ferde helyzetekben való állításával legkülönbözőbb elvátózásokat és karikatúrális jelenségeket hozhat létre.

Látjuk hát, hogy a *foto-grafálás* művészet. A *mozgófénykép* *foto-grafálása* még nagyobb művészet. De a legnagyobb művészetet a *mozgófénykép*-fényképészek végzik.

(A „Je sais tout” lapból K. J.)

EMLÉKEZZÜNK RÉGIEKRŐL!

Tar Lőrinc.

„Szegénynek teremtette a jó Isten. Nem azért, hogy szomorítsa, hanem, mert azt akarta, hogy ország-világ lássa: nem tollas-pihés fészek csupán, hanem az istálló szalmája is megtermi a jó embereket. Másképen ezt úgy is mondhatnám, hogy nem a ruha, hanem a lélek teszi az embert azzá, ami.

A lelkek az Isten öléből hullanak a földre. Jönnek, mint színes pillangók szívárványszínekkel, halálfejjel. Szálldogálnak, mint hópihéék kisebb-nagyobb testtel. A szél veti-hányja őket az utca sarába, paloták balkonjára, kicsi falvak eresze alá. Ott aztán, vagy fehéren maradnak, vagy mocsokká válnak.

Tar Lőrinc fehér maradt. Benne van a magyar délibábsban. Most is őrzi a királyi álmokat.

Apjának birtoka kicsi volt. Fia csak két hatalmas öklöt, kemény koponyát, nyitott szemet, tiszta szívet és nagy lelket örökölt tőle. Korán magára maradt. Tágranyílt szemmel hallgatta, mikor este mesélt neki. Bent az istállóban fontak, az állatok kérődztek, meg-megrázták a láncukat. A fáklák a füstös falakon titáni árnyakat ingattak. A gyerek hallgatott, maradt. Éjfél tájban azután kiballagtak a fonóból. A teli hold tündöklő fényével megvilágította a hótakarót. Télen hosszú az éjszaka; a mezőn kevés a munka. Ilyenkor megelevenednek az ábrándok, remények, fájdalmak.

Tar kis szíve kitérült. Egyszer ott járt az árvaszék nemes embere. Az látta, hogy a Tar telivér. Tudta, hogy a telivér lovat csak tapasztalt lovas bírja hajtani, ezért felkapta a gyereket és magával vitte Budára.

A magyarok királyát akkor Zsigmondnak hívták. Sasszeme volt; belelátott a népének a szívébe. Nagyszíve volt; együtt érzett a népevel. Nem tudom, mit látott, mit olvasott Tarban, de nem hiszem, hogy rosszat, mert szolgáló apródjává tette. Megbízott benne, mint saját magában. Országos zavarok idején fogadta az udvarába, ajtajába állította és pihenni tért.

Hát hiszen nyugodt álmai lehettek volna Tar miatt! Akik nyugtalaníthaták, azok a jó barátai voltak. A jóbarátai, kiknek kellett a király, ha szórakozott, ha jókedvű volt, ha adakozott, de akiknek nem kellett a király, ha tölik áldozatot, higgadt mérlegelést, hódolatot kívánt. S így történt, hogy mikor a király jó tanácsadóik hiányában az ország értekeit vitte vásárra, elhatározták, hogy leszámolnak vele.

Szép csendben bejutottak a kapun, elértek a palotába, keresztülmentek a folyosókon. Sem a kapusok, sem a palotőrök nem állottak az útjukba. Nagy urak voltak, kiknek karja, hatalma messzé elér és még nem voltak akkor cserkészek,

kiknek a becsülete olyan magasán van, hogy mulandó dolgokkal nem lehet utólréni, kiknek a lelke olyan fényes, hogy nincs az a felhő, amelyik beárnyékolhatná.

Így történhetett, hogy elértek egészen a király hálószobájáig. Ott azonban bajba jutottak. Tar Lőrinc beállott az ajtóba és azt mondta:

— Én vagyok a lakat, én vagyok a zár. Rossz szándék hozza kegyelmeteket. Már pedig akkor csak a kard a kulcs, amelyik ajtót tárhat.

Jött erre a szép szó behizelgőn, sokat ígérőn. Megtagyott Tar morc tekintetétől. Lábaihoz repült az arany, de elgurult csizmája rúgásától. Erre kisuhand a kard. Betöltötte a folyosót, a következő pillanatban a halál kacaja: a fegyvercsörgés.

Tar ajka néma, teste rugalmas, karja gyors, kardja gyilkol. Felhasít dolmányt, levág kucsmát, behasít koponyát, megvérez orcát, levágja Rohonczy Andrást.

Nyílik az ajtó a viaskodó gyerek mögött. Kilép az ajtó mélyedéséből. Vesztére! A földönfekvő Rohonczy belevág a lábába, Péterffy Dénes törét döfi a vállába, Szécsi a jobbját szúrja át és Ostffy egy rettenetes csapása végigvág az orcán. Kardja kihull, maga pedig lassan eldől.

— Mi történik itt? Urak! — kérdi a király.
— Az ország úri szava fogságba viszi Felsőgedet.
— És lemészárolja a gyermekeket?
— Mert utonálló!
— Nem! Ajtónálló! — S azután lehajolt a király a vérző gyermektestre.

— Miért nem szaladtál el te is, kis fiam, a többiek után?
— Az esküm idekötött, hogy itt éljek Éretted, királyom — susogta a gyerek elhaló hangon.

— Urak! Szégyeljétek magatokat! Nevezhetnek bár benneteket uraknak, vagy akárminek, tele lehet veletek az egész udvarom, de benne csak egyetlen nemes embert találtam és az is ez a gyerek.

És a király nem törődve helyzetével, lehajolt, karjába vette azt a kis vértanúját. Bevitte a szobájába. Befektette az ágyába. Letépte az inget, összetépte a lepedőjét, hogy lemossa csurgó véré, becsukja sebeit. Ujjára húzta gyűrűjét és megcsókolta.

— Ha visszajövök, úrrá teszlek, drága gyermekem — viaszalt, nézve rettenetes sebeit.

De erre az a halottsápadt test megszólalt.

— Nem akarok, én királyom, én is úr lenni. Lehessek csak továbbra is álmaid öre. Bizalmad és szereteted kárpót mindent és megarányozza az én szegénységemet...

Csaba Jenő dr.

VIDÁM TAVASZI ÉNEK.

Fölpattant már az ágakon a rügy
S a zsöngé galy langyos napfényben ázik,
S a porhanyó mezőkön szerteséjjel
Kizsendült már a pázsít.

Friss szellő szárnyon dalba kezdenek
A fiatalos, hahotázó hangok,
S megzendülnek az új tavaszi vidító
Apró üvegharangok.

Nagyot ugorva künn termek ma én
A napragyogta végtelen mezőkön,
S végighempergek csintalan gyerekként
A huncut ifjú földön.

Mosolygó számra észrevétlenül
Föllopakszik egy furcsa játszi dallam,
S meg nem állom, hogy jütyyszóra ne nyissam
Bohókás gyermek ajkam. Téchy Olivér.

ÖREGCSERKÉSZEK ORSZÁGOS TÁBORA.

Egy hatodikos és egy hetedikos diákkal beszélgettem egyszer a cserkészetéről és ők nagy sajnálkozva állapították meg, hogy nincsen tovább folytatása ennek a szép életnek! Én azt hiszem, fiúk, Ti már tájékozottabbak vagytok, mert ez a beszélgetés egy pár évvel ezelőtt történt és akkor még bizony nem sokat beszéltek az öregcserkészetéről.

Öregcserkészet! Azt jelenti fiúk, hogy a cserkészetből kiöregedettek, tehát a 18 éves korukat betöltöttek lehetnek tovább is cserkészek. Az ő cserkészetük más, mint a Tietek, de a Ti cserkészéletek minden szépségének ereje és lelke benne lüktet. Csak nehezebb munka, mert bizony sokszor nem olyan kellemesen szórazható. Csak azt akarom mondani — mert itt nincs hely az öregcserkészet alapos ismertetésére — elsősorban Nektek, 17—18 éves fiúk, hogy megvan már a tartalma és szervezete a további cserkészkedésnek.

Már egypár évvel ezelőtt tartottam a Ganz-gyárban egy nagy országos öregcserkész-értekezletet, de azután hosszú ideig egyéb munkahelyekre parancsolt a cserkészmovement. Egy kissé elhanyagoltuk az öregcserkészet kiépítését.

A hárshegyi Cserkészparkban május 25., 26-án összegyűleztünk összesen 350-en öregcserkészek az ország több részéből, hogy zászlót bontsunk. A cserkészet legfőbb vezetősége együtt volt velünk. Szombaton d. u. egy pár órát öregcserkész-sportolással töltöttünk el, azután este táborúzhöz ültünk erre az alkalomra — nagy őseinkre emlékezve — törzsekre oszolva. Hat törzsvezérhez osztottuk be a résztvevőket, a hetedik törzs vezére magánosságával az elszakított részekben szétszórt testvéreket jelentette. Sok szépet mondhatnánk e táborúzhöz, fiúk! Sok komoly szó esett ott és tudjátok, ami ennél is többet ér: a komoly szóból meggyőző erő harsogott. Minden felszólalás olyan volt, de minden dal és jókedv is, mint hogyha egy léleknek megnyilatkozása lenne. Egy léleknek, egyé forrott magyar öregcserkészeknek közös szent akarása. Kicsinyke lán-gocskákat hoztunk mindnyájan ehhez a tűzhöz és máglya vált belőle és ebből izzó parazsat vittünk mindnyájan, amelynek minden mozzanatát cserkészlélek hatja át.

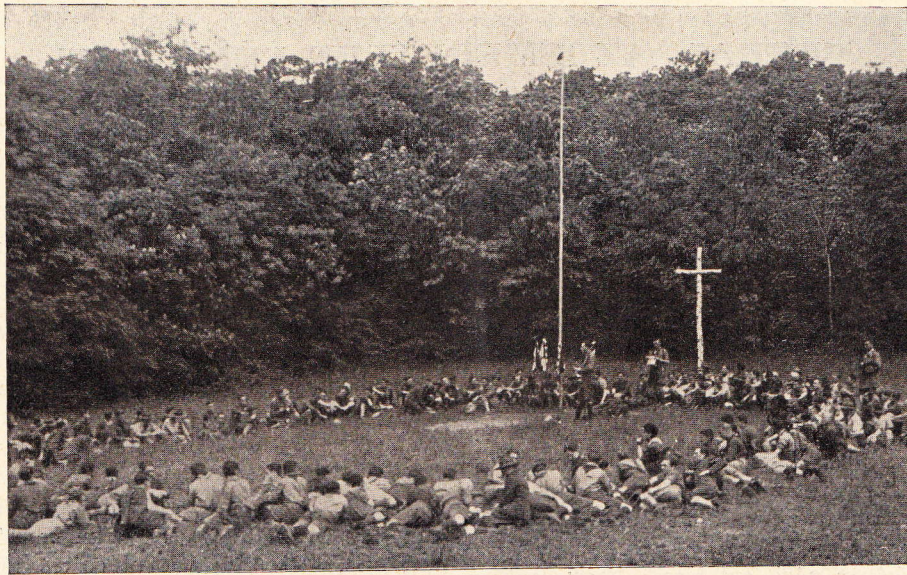
A táborúzhöz Teleki Pál gr. tb. főcserkész pajzsraemelése után a 7 vezér egyenkint fáklyát gyújtott és közben cserkésztörvényeinket mondták el. És amint egymásután fellobogott a táborúzhöz körül a fáklyafény, úgy éreztük, lassan oszlik a sötétség. Ezt jelentette a fáklyagyújtás is. Jelentette a felelősséget, amellyel minden egyes

cserkész tartozik a nemzetnek. Azt jelentette, hogy minden öregcserkészeknek úgy kell élnie, munkálkodnia, akár látják, akár nem, hogy különben, nemesebb magatartásával világító példa legyen; világosság, amelynek a fénye a magyar újjászületés beárnyékoló útjára esik. És a fáklyafénynél, lobogó táborúzhöz mellett megújítottuk fogadalmunkat. Úgy hullottak a fogadalom hatalmas szavai a fiatal férfiak ajkairól,

mintha nem is hangok lettek volna, hanem a drága anyaföld méhébe hulló fundamentum-alkotó hatalmas gránit-tömbök.

Ima után pihenni tértünk. Másnap délelőtt szentmisével, Istentisztelettel kezdtük el a napot és megemlékeztünk az elesett magyar hősookról. „Az öregcserkészet útjai“ című könyv is gazdag megbeszélés és vita tárgyát képezte. Ezekből a vitákból is egységesebb lélek született meg. Beszéltünk a nyáron rendezendő öregcserkész-víziútról, regös utakról, Bükk—Mátra-i mozgótáborról, a salgótarjáni bányakultúrának, a Karancs-hegyet és Salgó várát megtekintő mozgótábor-tervről és a hortobágyi útról. A mozgótáborok külön feladatának az egyéni feladatokon kívül az a célja, hogy a magyar nép életéből, annak robinsoni készségeiből, költészetéből anyagot gyűjtsön a mi cserkész-életünkhöz.

Közös ebéd után búcsút vettünk egymástól. Gyűrűbe állva, kéz a kézbe kapaszkodva, hogy összetartunk és hogy sohasem hagyjuk el egymást és a cserkészzászlót. Táborbontás volt és lehullott a karcsú árbórcról egy kis magyar zászló, amely már egyszer csapkodó szárnyával győzelmes rohamra vitte 1918-ban Galgócánál a magyar csapatot. A zászlótartó kezét szétlőtték, de a zászló ott lobogott a mi öreg táborunk felett és most is csatába vitt minket, öregcserkészeket! A hazug élet ellen, a nemes, munkás, alkotó új életért.

Faragó Ede előadása az öregcserkészek táborában.

Az öregcserkészek táborúze. Az első sorban a vezetőség ül.

Most Titeket hív, az öregkor felé evező cserkész-öcséimet további nagy munkára, harcos életre ez a zászló. Rajtatok múlik, hogy a nagy végső csatában diadalmasan fog-e lobogni, vagy pedig szégyenletesen lebukik a porba. Mert bizony a porba hull akkor, ha Ti fiúk, fiatalemberekké válva felszívódtok az üres dandik, zsúros mulatózó léha világába. De szent győzelmünk jelvényévé válik akkor, ha Ti nem szégyenlitek elegánsan vasalt ruhátokat

gyakran felváltani a cserkészuháival, ha Ti nem szégyenlitek divatos öltözéktek hajtókájára feltűzni a cserkészjelvényt, ha Ti bármilyen ruhában lelketekben változatlanul nemesveretű, bátor magyar cserkészek maradtok egész életetekén át.

Jöjjetek, mert nehéz munkára hív az öregcserkészet!

Faragó Ede.

WIRRAL, AZ ISMERETLEN FÉLSZIGET, ahol az idén 14 napra tábort ütünk.

Tulajdonképpen csak azt szeretném elérni, hogy minden dzsemborista megtanulja ezt a három szót: Wirral (uirel), Mersey (mörssi) és Dee (dí), mert azt, hogy Arrowe Park (eropák), gyenge „r“ betűvel a park szóban, azt már úgymint mindenki megtanulta. Az első szó annak az ismeretlen félszigetnek a neve, amelyen a tizennégy napos táborunk állni fog, régebben írták Wyrale-nek is. A másik annak a folyónak a neve, amely északról öleli körül a félszigetet. Furcsa folyó. Vékonyan csörgödez, amíg a félszigetet el nem éri. Akkor egyszerre felfújja magát és olyan széles tölcsérben torkollik az Ir-tengerbe (mert az Ir-tengeren is fogunk ám hajókázni!), hogy 8–10 percig igyekszik a gőzkomp, amíg átszeli. Végül a harmadik, a Dee, az annak a folyónak a neve, amely délről cselekszi ugyanazt.

Ha az ember a térképen nézi, azt hinné, hogy ezek a folyók a torkolatuknál valóságos tengerek. Amikor mi először megpillantottuk a Dee tölcsérét West Kirbynél, nem állhattam meg, hogy meg ne kérdezzem:

— Hol van itt az az öböl, amely délről mossa a félszigetet?

Bigland úr, vagy angolosan Mr. (Mister) *Bigland*, a mi kedves vezetőnk mosolygott:

— Itt van a szemünk előtt, csak most nincs víz benne.

— Csak nem az árapály játszik itt velünk?

— De bizony az. 3–4 óra múlva össefüggő víztükör lesz itt újra.

— Akkor nem lehet itt akármikor fürödni? — kókadtt le az orrom — hiszen az egész széles öbölben csupa homokpad van, csak ott messze látszik a Dee vékonyka ezüstje.

— Hej, dehogynem lehet fürödni. Van West Kirbyben olyan fürdő, hogy úszni lehet benne bármikor. Kerüljünk lejjebb.

A parton valóban ott volt a nagy fürdő, nagy sereg kabinnal.

— Ez lesz a hivatalos fürdője a tábornak. Itt tartjuk az úszó- és vizicserkészbemutatókat és itt lesz a főszénzáció is.

— Hamar mondja, mi lesz az, kedves Mr. Bigland.

— Hát csak annyi, hogy megjelenik egy kereskedelmi hajó és bejön a kikötőbe. De mielőtt beérne, kalózkodó támadják meg és minden oldalról hágcsoákat vetnek rá, hogy felkússzanak. Szörnyű csata fejlődik ki, a közönség majd megszakad, úgy izgul, míg végre... no igen, hogy tudjam én, hogy mi lesz a vége?

— Hát az nagy esemény lesz!

Valóban a part mellett egy körülbelül 200 méter széles árok vonul el, amelynek összeköttetése a nyílt tengerrel a legmélyebb apálykor sem szakad meg. A közönség majd nézheti a homokzatonok felől is a hátborzongató kalóztámadást, amíg az ár le nem mossa a zatonról.

Néhány óra múlva valóban fenséges képet nyújtott a változás. Az egész öblöt nagy robajjal megtelt tenger-

vízzel, hányta a tarajzó hullámot és a homokszigeteket elnyelte az ár. Elnéztünk dél felé:

— Mi az a szép hegyvidék ott a tulsó parton?

— Az már Wales. Az őslakók utolsó búvóhelye vagy másfél ezer évvel ezelőtt.

— Hú — mondom és eszembe jut Arany János a walesi bárdjaival. Igen, akkor írta, amikor arra akarták szorítani, hogy odát írjon a zsarnokhoz. A szelíd Arany akkor fakadt ki: „Ötszáz bizony dalolva ment lángsírba velszi bárd, De egy sem tudta mondani, hogy éljen Eduárd!“ Ez a szabadságért, a zsarnokság ellen való küzdelem klasszikus hazája.

— Az a magas tető ott jobb felől — magyarázta Bigland úr tovább — az a kulmináló csúcs: a Snowdon (sznódn), vagyis Havas csúcs és 1100 méter a magassága.

Amíg a part mentén West Kirbyből (khörbi) Heswall felé robogtunk, eszembe jutott, hogy ha elérjük azt, hogy minden dzsemborista megjegyezze a Wirral, Mersey és Dee nevet, akkor már nagyon megkönnyebbedett a helyszín áttekintése. A középiskola nem tanítja ezt a félszigetet, mert Anglia helyzete tekintetében nincs döntő szerepe, de magyar cserkész nem mehet táborba úgy, hogy ne tudja, hová hajtja le fejét álomra. Aki meg akarja találni térképen ezt a félszigetet, annak azt ajánlom, hogy keresse meg előbb Liverpoolt a nyugati partvidéken. Ez könnyű. Aztán nézzen a walesi félsziget hegyvidékeire délnyugaton, az is rajta van minden térképen. A kettő között aztán megleli a két széles torkolattölcsértől övezett Wirralt, de a neve nélkül. Vázlatát bemutatjuk.

— Sok dzsemborista tanul most angolul — gondolkoztam tovább —. Ezek már megjegyzik a másik két nevet is, amelyet sokszor fognak hallani. Az egyik Cheshire (csesir), a másik Chester (cseszter). Mind a kettő ősrégi név. Cheshire a vidék (grófság, nálunk megye) neve. Jobb térképen a Pennini-hegység és Wales közt fekvő síkság nevét is látjuk: *Cheshire Plain*. A plain síkságot jelent. Délkeletnek a Dee mellett van *Chester* városa. A grófság legfontosabb helye régebben Chester volt, mert ott fekszik, ahol két hegyvidék érintkezési vonala átlép a Dee folyón. A földrajzi helyzete tette fontossá. A nyáron megnézzük a város régi emlékeit és történelmi gazdaságát. Chester volt mindenkor az egész vidék kulcsa. Csak akkor lépett el mellette Liverpool is (1926-ban már 860.000 lakossal), meg Birkenhead is, amikor Anglia megszerezte a tengerek uralmát és a *külső forgalom* lett a fontosabb, a *kikötő* lett az egész iparvidék kapuja.

Mialatt ezeken füstölögtem magamban, elérkeztünk Heswallba.

— Az önkö civil kísérőit (a szervező testületi tagokat) itt próbáljuk elhelyezni. A Victoria hotel jó szálló. De talán előbb sétáljunk fel a hegyre.

Hegy? Talán tréfa csak? Hiszen az egész félsziget síkság, csak egy-egy földhullám szakítja meg. Mégis hát ott emelkedett a falu mellett egy dombocska. Volt vagy 110 méter a tengerszint felett, ami itt sok. Kitünt, hogy nagyszerű kilátást nyújt.

— Az egész félszigeten csak két jó kilátást nyújtó pont van — szól Bigland úr —, ez és a másik magában a táborban van.

Túl lehetett látni a szárazföldön három irányban és messze elnézhetett az ember a dagadó Ir-tengeren. Hajók jöttek-mentek, mint a füstölő csigapontok.

A táborban aztán megállapítottam, hogy még van néhány angol név, amelyet jó lesz megjegyezni. Azoknak a községeknek a neve, amelyek között a tábor elterül. Ez onnan jutott eszembe, hogy megkérdeztem:

— A táborhoz Birkenhead a legközelebbi vasutállomás?

— Az a Chesteren át jövő londoni fővonal végállomása. De van egy szárnyvonalunk is, idáig jöhet minden csapat. Ennek az állomásnak a neve: *Upton* és a parktól északra fekszik.

Most jutott eszembe a következő jelenet. Tojás Tónika megérkezik csapatával Uptonba, meglátja más nemzetek nyalka cserkészeit, elbáméskodik és — elvész. Mi lesz vele? Világos, hogy amint észbekap, hogy csunyán lemaradt, menten eszébe jut, hogy „magyar cserkész vagyok!” Ekkor a báméskodó kisfiúnak vége és előlép a cserkész. Odapattan a szolgálta-angol cserkész elé és azt mondja:

— Which way to Arrowe Park?

És kifeszíti mellét. Mert nemcsak, hogy kivágta a kérdést, melyik út vezet az Arrowe Parkba, hanem jól is ejtette, hála a M. Cs.-nek. Csakhogy most jön a krach. Ezt a választ kapja:

— This way to Woodchurch, than turn to the right! — és a cserkész már el is tűnik.

— Hát határozottan hiányos a Fischer bácsi angol tanfolyama — állapítja meg most Tojás Tónika —, mert azt megtanultam, hogyan mondjam, *amit akarok*, de azt nem, hogy *miként értsem meg*, amit ő mond. Church, az templom, wood, az fa, de mi az, hogy Woodchurch? Fatemplom?

— Nem — szól immáron a dzsemborista —, az egy község neve, északra a tábortól. Ott, az útelágazásnál jobbra kell tartani — ez az egész.

Tehát meg kell még jegyezni három községnevet: Upton, Woodchurch, Greasby. Az utóbbi a tábortól nyugatra fekszik.

Amikor a félsziget multja, földrajza iránt érdeklődtem, Bigland úr szívélyesen felelt:

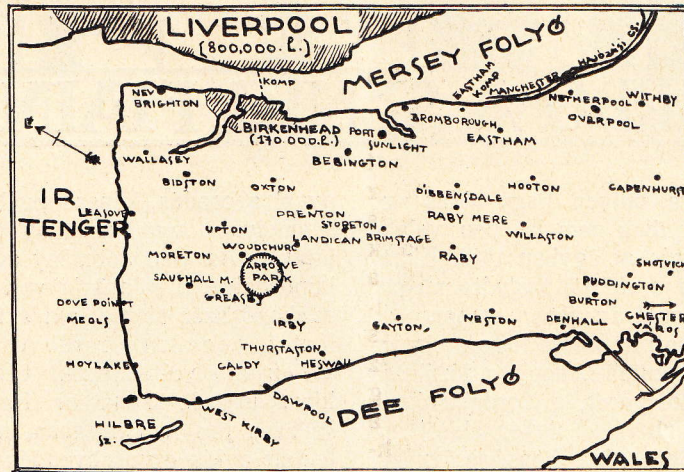
— Küldök önnek olyan könyvet, amely nagyon élvezetesen meséli ezeket a részleteket.

Az angol ember is örül, ha valaki érdeklődik hazája iránt, amelyet ő is épügy a legszebb földnek tart, amint-hogy másnak is a maga hazája a legdrágább a maga szemében. Valóban, el is küldte H. E. Young 13 éves

könyvét. Címe: „A Perambulation of the Hundred of Wirral“, minden község illusztrált leírásával. Mint utas ember írta le a szűkebb hazáját és olyan sikert aratott vele, hogy két hónap alatt három kiadás fogyott el. Ebből a könyvből vettem e cikk néhány adatát is.

Azt mondják, cikket csak az írjon, akinek van mondanivalója. Amikor már nincs mit mondanivalója, fejezze be. Hát én most fordítok egyet a sorrenden és azt kérdezem: mit is akartam mondani? Csak ennyit: *Liverpool, Birkenhead, Wirral, Mersey, Dee, West Kirby, Heswall, Arrowe Park, Upton, Woodchurch, Greasby, Ir-tenger*. Minden dzsemborista: megtanulni!

Temesi Győző.

A Wirral félsziget vázlata.
A Jamboree-tábor környéke. (Mérték: 1 cm = kb. 1300 m.)

JÓ TANÁCSOK A TÁBOROZÁSRA.

Akadályverseny a táborban.

A télen át elméletileg elsajátított cserkészpróbák gyakorlati próbája lehet a tábori akadályverseny, melyben részt vehet a teljes csapat örsönként, vagy kisebb csoport, esetleg csak egyes cserkész.

E versenyről fogalmat nyerünk, ha röviden ismertetjük egynek lefolyását, az akadályokat, melyekkel meg kell birkóznunk. Mondjuk egy örs indul útnak a kétkilométeres útvonalon, melyen a nyílak mindenféle variációja jelzi a helyes irányt. A fákön bizonyos távolságokban kis cédulákra írt számok, alatta hasonlóképpen papirosra írva a megoldandó feladat. Például.

Mit jelentenek ezen útjелеk?

Mi ezen fa neve?

Futólépést! 8 számmal baleset történt!

Eső közeleg, leggyorsabban sátrat verni!

Morsefeladat.

Milyen messze vagy (lépésben) a 8-as jeltől?

Álláspont és a szembenfekvő X-hegy csúcsa közti relatív magasság becsléssel.

Mekkora e fa törzsének kerülete?

Ellenfél által megfigyelt útszakasz! Lopózkodva átmenni!

Állapítsd meg e fa magasságát cserkészmódra! stb.

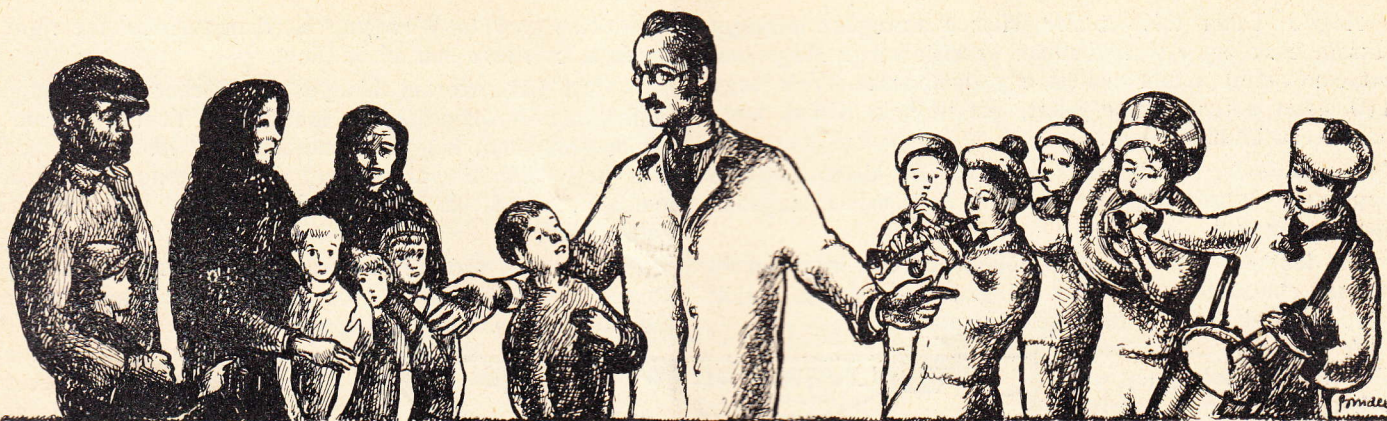
Az örs feladattól-feladatig halad s az eredményt a megadott jegyzőlapra pontosan feljegyzi. Sőt még a megfigyelési feladatot is megoldotta, mert megtalálta a hétlépés körzetben elrejtett levelet egy kőrakás alján, melyből megtudta, hogy a három következő útjelzés hamis irányt mutat, az úttól balra kell betérni.

Midőn az örs a teljes útvonalat végigjárta, jelentkezik és lapját átadja, melyre az indulási idő mellé az érkezés pontos időpontját is feljegyzi, mert az eredményszámításnál ez is szerepet játszik. Minden egyes feladat ugyanis bizonyos pontszámot jelent, melyeknek összege adja a végső eredményt.

A cserkészpróbák anyagából természetesen a feladatok végtelen sora kombinálható. A fenti néhány problémát csak útbaigazításul adtuk.

E verseny, vagy mondhatjuk játék tanulságos és gyakorlati volta mellett még izgalmas és érdekes is, mert hiszen minden pillanatban más és más fordulat elé állítja a résztvevő cserkészt vagy örsöt. Reméljük, hogy ismertetésével újabb módot nyújtottunk ahhoz, hogy a cserkészpróbák anyaga, az ötletesség és hirtelen találékonyság, mindjobban vérünkbe váljék.

(se)

Dr. BARNARDO A SENKI FIAINAK ATYJA

Fiúk, gondoltatok valaha arra, milyen nagy áldás egy jól megvetett tiszta ágy? Ha a diák nem is épen valami hétalvó, életének javarészét mégis az ágyban tölti. Ekkor gyűjtünk erőt a nappali munkára s aki jól kialudta magát, kétszer annyit képes dolgozni, mint az álmos ember.

Itt most egy olyan embernek a történetét fogom elmondani, aki egész életét annak szentelte, hogy a fázóknak meleg szobát, az éhezőknek kenyeret, a hontalanoknak ágyat szerezzen. Ennek az embernek neve, akiről mi olyan keveset tudunk: dr. Barnardo. Fenséges példa az élete: példája a szeretetnek, megértésnek. Nap-nap után fáradzott, küzdött, hogy a társadalom páriáinak, csavargóknak, szegény, apátlan gyermekeknek békés, tiszta életet biztosítson. Vajjon hány emberi életet mentett meg az elzülléstől? hány ifjú lelket emelt ki a nyomor fertőjéből? — számuk nincs.

*

1866 őszén fiatal orvosnövendék oktatott rongyos elhagyott gyermekeket a „rongyosok iskolájá”-ban, London egyik külvárosában. Neve Barnardo volt. Az iskola alatt egyszerű fabódé értendő, amely azelőtt — groteszk ellentétül — számárastállónak szolgált. Hetenként kétszer, csütörtök és vasárnap este nehéz, súlyos munkával igyekezett lelkiükben a szép és jó magvát belevetni. S egy este szörnnyű fölfedezést tett. Kicsiny, rongyos fiú maradt az iskolában, félrehúzódva az egyik sarokba. Mikor rászólt a fiatal orvos, hogy menjen haza a szüleihez, azt felelte neki, hogy nincsenek szülei és nincs hová hazamennie. Először azt hitte dr. Barnardo, hogy a gyerek nem mond igazat, de olyan komolyan és szomorúan adogatta a feleleteket, hogy hinni kellett neki. Megvendégelte meleg kávéval, kenyérrrel s a kis csavargó zárkózott lelke megnyílt s miután vad mohósággal kielégítette éhségét, elvezette „új barátját” oda, ahová ő maga a hideg novemberi éjszakákon át hálni járt. Egy széles fal tetején szűkös ruházatú, dermedt testű fiúk feküdtek összebújva. Az őszi szél, mely a Themse felől nyirkot és hideget hozott magával, meg-meglebegettette a rongyokat testükön; az orvos mellett ott állt a kis csavargó s rámutatott a fiúkra. Egyik-másik megmozdult, összeborzadt és közelebb bújtt társaihoz. S ott azon a falon állva, szent fogadást tett Barnardo. Fogadást, hogy egész életét egy nagy műnek fogja szentelni: ezeknek a szerencsétlen gyermekeknek otthont szerez. Aztán megfogta didergő kísérijének kezét s hazaindult.

Sokáig hánykolódott ágyában a jövő tervein gondolkodva. S rá egy hétre első beszédét tartotta az Agricultural Hall-ban s könnyeket fakasztott hallgatói szeméből. Ezt az ismeretlen orvosnövendéket megáldotta az Isten

avval a csodás képességgel, amely meghatott mindenkit s amelynek annyi szegény gyermek köszönhette fedél alá jutását. Az első adomány egy szegény cselédleány összekuporgatott két fontja volt s a második egy ismeretlen adakozó száz fontja, aki azt írta, hogy szívesen küld ezer fontot is, csak Barnardo vezzése az akciót s mondjon le — ez volt voltaképpen célja orvosi tanulmányainak — kínai útjáról. S mikor Barnardo látta, mennyire nagy szükség van rá hazájában, maradt. Nemsokára megismerkedett a kis orvosnövendék Anglia legazdagabb főúrával, gróf Shaftesburyval, aki vacsorára is meghívta. Az előkelő társaságot, amelynek tagjai közül egyik sem hitte Barnardo adatait, kivezette a Themse partjára, ahol egyetlen ócska ládából tizenegy rongyos gyereket húztak elő, akik remegve mutattak még vagy hat hasonló zugolyt a cilinderes, bundás uraknak, akik elszörnyedve látták a meztelen valóságot. Az egész rongyos társaságot (voltak vagy hetvenen) megvendégelte a gróf meleg kávéval egy közeli kiskocsmában. A nyomor gyermekei hálásan néztek jötevőjükre s nem féltek többé tőle.

*

Megindult a munka; családoznál helyezte el első hűsz védencét s a „Rongyosok iskolájá”-t egészen nagyarányúvá tette. Már az első évben százezer font bevétele volt az adományokból s ez 1873-ban háromezrezer fontra növekedett. Legelőször fiúotthont alapított Stepneyben s az volt az alapelve, hogy egyetlen szegény, otthontalan gyermeket sem fog elutasítani. Persze gondosan kellett kiválogatni a sok jelentkező közül melyik szülő, képes eltartani gyermekét, melyik nem. Kényes volt munkája akkor is, amikor megalkotta az intézet alapszabályait. Engedelmességre és rendre kellett szorítani a züllött, mindehhez nem szokott fiukat, de emellett az intézetnek a szülői ház szeretetét is pótolnia kellett.

A fiúk csak fél napot töltöttek tanulmányaik mellett, délutánonként műhelyekben dolgoztak. A maguk szükségleteit itt látták el s a külvilág számára is dolgoztak. Volt itt szabó, cipész, asztalos, lakatos, pék, még üveges, fényképész is akadt. Nagy, minden tornaszerrrel bőven ellátott terem gondoskodott a fiúk tornagyakorlatairól; az óriási hálótermeket, a könyvtárt, fürdőtermet, a lehető legkényelmesebbé varázsolta dr. Barnardo atyai gondoskodása. A szegény, elhagyott fiúk előtt szinte paradicsomnak tetszett ez a hely.

Életmódjuk a lehető legegyszerűbb, szinte puritán volt. Reggel félhatkor trombita hangja ébresztette őket, ezután katonai gyakorlatok, félórai menetelés következett s csak ezután ültek le a reggelihez. Ez a menetelés minden étkezés előtt ismétlődött. A másik fontos elv a nevelés-

ben az volt, hogy alkoholt sohasem kaptak s így hozzá- szoktak a józan élethez; amikor elhagyták az intézetet, akkor is tartózkodtak a szeszes italtól. S ez óriási eredmény volt; hiszen ezeknek a gyermekeknek 85%-a alkoholistá szülőktől származott s ez az átkos szenvedély valamennyiükre rányomta bélyegét.

Katonás játékok is folytak szép, napsugaras tavaszi napokon az intézetben. Külön egyenruháik voltak, tengerész-csapattal s rézsisasakos, kitűnő felszerelésű tüzoltóik, akármilyen kisebbfajta tüzet is el tudtak oltani. De Barnardo fiainak szemefénye a zenekar volt, amely ünnepnap délutánokon szórakoztatta őket. Boldog, tiszta, munkás életet éltek ezek a gyerekek, akiket a legmélyebb fertőből emelt ki Barnardo szerető keze.

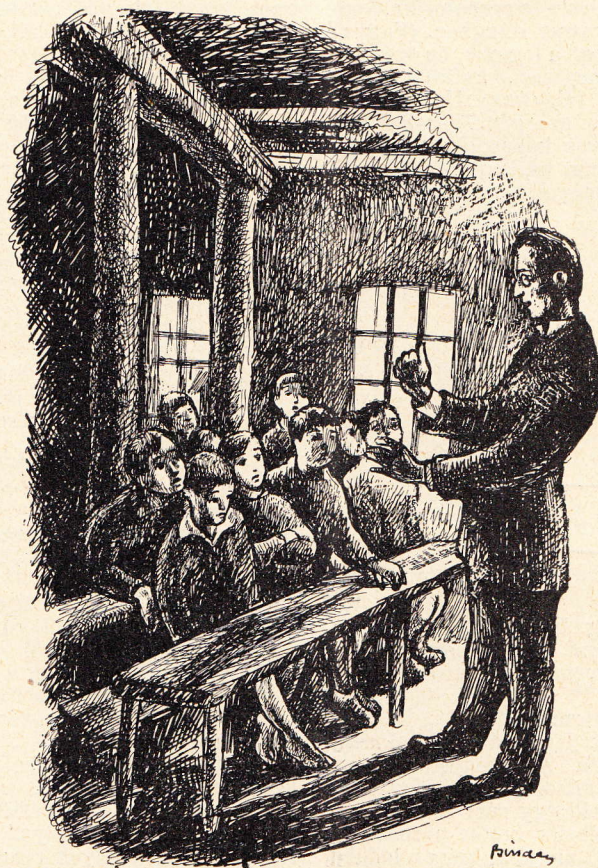
Mikor az ilyen gyermek először lépte át a stepney-i virágos ház küszöbét, még akkor utcagyerek volt. S ebből az utcagyerekből szerető gondoskodással a társadalom számára *hasznos* embert kellett nevelni. Súlyos földadat!

Mikor belép az intézetbe a Themse-partvidék bűvőhelyeiről előkerült kis csirkefogó, legelőször lefényképezik. Azután alapos tisztálkodás következik s tetőtől-talpig új ruhába öltöztetik. Aztán tiszta ágyat kap s egy polcot. De ez csak külső átalakulás. Milyen rettenetes szokásai vannak egy ilyen utcagyerekeknek, azt nem is kell külön-magyarázni. S minden lelki szögletet le kellett csiszolni. Legnehezebb volt arra megtanítani a növendékeket, ami a legjobban szükséges az intézeti életben, t. i. *engedelmességre*. Hiszen eddig a maguk urai voltak, nehéz hát beletörödniük abba, hogy most más parancsol nekik.

S nemsokára véletlen útján felismerte a doktor egy leányotthon felállításának szükségességét.

Egy haldokló asszony bízza rá két gyermekét: egy kisleányt s nyolc éves fiát. S míg a doktor ifjú feleségével nászúton volt, barátai pénzt gyűjtöttek össze erre a célra, sőt egyik ismerőse házat is ajándékozott neki . . .

*

Tanította, intette őket . . .

Sok munkás évet élt még dr. Barnardo s sok hatalmas intézmény hirdeti nagy szeretetét a nyomor gyermekei iránt. A „leányfalu“, amelyben apró házakban egy-egy idősebb nő felügyelete alatt 5—6 leány élt s melyet 1876 júliusában nyitottak meg tizenhárom házzal (ez a szám két év alatt hatvanötre szaporodott), egyike volt legnagyobb alkotásainak. Ez Ilfordban feküdt. Az innen kilépetteket Kanadába küldte, ahol egy-egy szerető férj oldalán boldog életet éltek közös farmokon. Megelégedés volt a jelszavuk s szinte mintagazdaságokat alapítottak ezen a vidékeken.

De volt itt külön farm fiatal leányok és külön fiatal-emberek számára. Dr. Barnardo alapítványainak nagyszerecsőségét az jellemzi, hogy 1890-től 1901-ig százhetven-ezer ember jutott ki Kanadába s ezek mind Stepneyből és Ilfordból jöttek.

Ekkor már vége felé hajlik élete. A dublini apostol súlyos szívbjárt hordoz magában. Még biztosítja műveinek sorsát, még ír egy csodálatos mélységű parainézt fiához, még igyekszik dolgozni, de — már 1905 szeptemberében elragadja a halál . . .

Élete, műveinek története fenséges bizonyossága az önfeláldozásnak, az önérdék feláldozásának a közjó javára.

Temetési menete London összes szegényeiből állott és sírjára két utcagyerek utolsó pennyjeiből vett viaszosvászon koszorút. „Hiszen a mi barátunk volt“ — mondták.

*

Miért nincs nálunk is egy dr. Barnardo? Miért nem akad valaki, aki felemeli szavát: ecce homo. Itt vonaglik a görcső alatt Csonka-Magyarország ifjúsága; szegény, szerencsétlen lelkű fiúk, éltüket a szemét bűzös hulladékaiból tengető leányok, kis hősök, akik feláldozták és mindennap feláldozzák ifjúságukat a munkának és a nyomornak.

Jöjj, dr. Barnardo, jöjj . . .

Tábori Pál.

VITORLA.

*Olyan fehér vagy, mint a hópehely,
mint friss tej, melyet most fejtek az asszonyok.
Vitorla, mondd, hová röpülsz?*

*Ó, azt is szeretném tudni, mi röpít?
A szél, a vászon, vagy a Balaton?*

*Mondd, ha zsák lennél vagy durva rongy,
beléddagadna a vihar?*

s ha nem lenne szél, hát röpítenéd magad?

*Vagy a Balaton morajló titok zenéje
ringat, csókol a végtelen felé? . . .*

A vitorla röpül, mert fehér.

*Ó, annyi test van, annyi csónakok
és bénán állnak kikötőkben, tétlen,
s csak azt röpíti vízre ki a szél,*

ki készen áll az indulásra már . . .

*Röpülj Jehérség, csókolod a vizet,
elárulom neked, hogy én is vitorla vagyok.*

*Ma fehér lettem, ma tiszta napok sugara csókol,
ma megtalálhat a vihar . . .*

*S mint te a könnyű csónakot,
úgy röpítem, ki velem jön a vizen.*

Jöhet velem, ki akar,

*Jöhet velem, ki kész,
ki barna arccal, széles nevetéssel*

*kitárja karját víz és ég közé,
aki örül és hozsannát kiált,*

ha kérdik mi visz: kiáltja — erő!

*ha azt kérdik: hova, szóval nem felel,
mert tudja, hogy oda repülni kell!*

Aradi Zsolt.

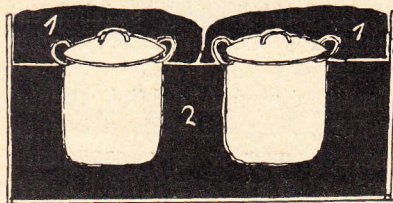
HALLÓ, SZAKÁCSOK!

(A főzőláda titka, vagyis receptum arcanum a' szakátsi keblek föl derítettése tzeljából.)

I. felhúzás,

melyben általános hangzavar uralkodik, csak a végén kezd kiderülni az igazság.

Recept: Végy egy szolgáltonkívüli faládát, akkorát, hogy egy jókora fazék fedőstül beférjen. Úgy számítd ki, hogy a fazék körül, alatta és felette is legalább 5 cm hézag maradjon. Rögzíted a födelét két sarokvassal („sarnír“), elül tégy rá pántot, hogy lecsukhasd. A belső oldalát fedd be (oda is ragaszthatod) vastag csomagoló-papírossal, akár több rétegben is. Még jobb a vastag, hullámos papír, amelyet kényes tárgyak (pl. villanykörte)

Kétedényes főzőláda keresztmetszete.
1. Párnák. 2. Fagyapót.

becsomagolására használnak. Legjobb az azbeszt, de az kicsit drága. Most, hogy így kibélelted a ládát, tömj bele, az aljába jó keményen egy csomó finom fagyapót kb. 5 cm vastag rétegben. (Fagyapót a legjobb, de széna is megteszi.) És kész.

(Egy hang: Na, és minek ez az egész vacakolás?)

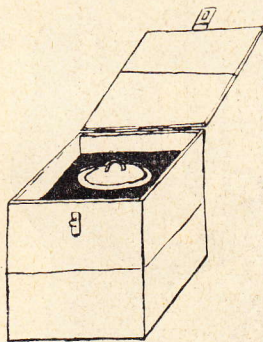
Csak lassan, ecsem, a testtel. Téves kapcsolat volt, még nincs is készen. Tehát: Végy (szerezz, kérj kölcsön, kapari elő, vadássz föl) egy jóképű fazekat. Legyen az edény akkora,

hogy pl. a nyári táborban az össz-
„étkezési létszám“ leve se beférjen. De most még ne öntsd bele.

(A hang: Rossz vicc, lássuk a medvét, azaz a fazekat.)

Ennek a fazéknak ne az oldalán legyen a füle, hanem a peremén; ellenben legyen jólzáró fedője (legjobb az olyanféle fedő, amilyen a pléh-tejeskőcsögökön van, peremmel); jó, ha olyan kantárja is van, amilyen a kosztos-csészék tartóján látható.

A fazekat állítsd be a ládába. (Mondottuk, hogy a láda alját kb. 5 cm vastagon tömd ki fagyapóttal.) Gondosan tömd körül oldalt is jó szorosan. A fazék és a láda teteje között maradjon egy kis (5 cm) hézag. Erről mindjárt. Ha az egész már „fesz“ áll, akkor hagyd bent vagy félnapig a fazekat az „ágyában“. Azután bátran kiveheted, a fészke ügyis bentmarad.

Főzőláda egy edénnyel.

(A hang: Akkor minek kellett beletenni?)

Ez Dugó Jani lehetett, ez a kérdező. Jegyezd meg: A fazéknak az a rendeltetése, hogy kivegyék. Az edényt ki is kell mosni; ha kölcsönkaptad, vissza kell adnod; meg aztán főzni is kell benne. Szóval, na. Most végy elő egy régi zsákot, ingdarabot, vagy nagyobb rongyot és készíts belőle párnácihát. Tömd meg fagyapóttal (vagy szénával) annyira, hogy a ládába rakva jó szorosan kitöltse a fedő és láda fedele közt levő hézagot. Ez a párna azért kell, hogy a fedő gypotrétteget jól összetartsa. Mäskülönben az edény kivételénél a gypot széjjel hull, szemetet csinál, sőt esetleg az ételbe is juthat belőle.

(A hang: Na, most végre kész?)

Igenis, kész. Jól vigyázz, minden a szigetelésen múlik. De most jön a java! Ez a láda ugyanis csudaláda! *Forrón tartja az ételt több mint félnapon át; süt és főz — tűz nélkül; tüzelőt takarít meg; szakácsot, kuktát, napost kímél; valami sok pénzbe sem kerül.* Még csak az hiányzik, hogy magától pucolja a krumplit, vizet hordjon és elmosogasson.

Na, úgy-e, kezd jó lenni!

II. felhúzás,

melyben a' főző-láda tzel-irányosságára mind több s több fény derül; item sok különb-különb cuctai turpisság is elé adatik. Itt szólandunk dr. Cosma ki tsukattatásáról is.

A főzőláda, mint jó hőszigetelő-tartály, jól megőrzi a fazékba tett étel melegét. Meg lehet próbálni. Forralj este vizet a fazékban, tedd bele a ládába, tedd rá a párnákat (vagy párnát), csukd rá a födelet és csudálkozni fogsz. Másnap késő délelőttig olyan forró a víz, hogy nem tudod beledugni az újjadat...

(A hang: Minek is? ...)

Jó, jó, tudjuk. Hát ne dugd bele. Egyébként az ügy tovább is van. A csudaláda nemcsak forrón tart, hanem főz is — tűz nélkül. Helyesebben: főzni ugyan kell az ételt egy kicsit (ú. n. „előfőzni“), de sokkal kevesebb ideig, mint rendszeren. A félig-főtt ételt elvéve a tüztől, be lehet tenni a főzőládába (persze fazekastul) és ott, a láda jótékony „ölen“ jól és alaposan tovább fő és végül meg is fő az étel! Például a szárazbabot (a szakácsok réme!) kb. jó félóráig kell főzni, természetesen a forrástól számítva; utána levehető. A főzőláda elvégzi a többi. Csak arra kell vigyáznod, hogy a tüztől egyenesen a ládába tedd a fazekat; de a *betétel előtt legalább 10 perccel már ne emeld föl a fedőt!*

(A hang: Hát ez igen, ez már döfi. De mi van a rántással, pláne a berántással?)

Attól se fájjon a fejed! Nagyszerűen lehet rántani is. (Talán „elő“-rántani?) Az így megy: Elkészítjük a rántást előre és melegen tartjuk. Mikor az étel *forrásnak indult, belekeverjük és az alább leirandó „előfőzési“ ideig főzzük.* Azután levekszük a tüzről és (anélkül, hogy a fedőt felemelnők) a főzőládába tesszük.

Egy pár főzési fogás is álljon itt: Nem kell okvetlenül a főzőláda fazekában főzni az ételt, de ha átöntjük, akkor *az új edényben ismét forrásig hevítjük* és legalább 10 percig még ebben is főzzük. (Fedő!)

Sütéshez (pl. pecsenyéhez) készíthetünk külön főzőládát a lábás számára. De lehet úgy is csinálni, hogy a pecsenyét rendszeren kisütjük és a főzelékkel együtt tesszük el. A pecsenye a főzőládában kissé megpuhul, nem lesz ropogós, de a jó íze megmarad. (Öregcserkészeknek ajánlva!)

(A hang: Nahát, egészen elkábultam. Hogy mi mindent ki nem találnak...)

Na ja, hát még ha a csudaláda előnyeit is felsoroljuk. Csokorba is kötünk néhányat:

Fele (vagy még kevesebb) tüzelőanyag kell, mint eddig. (Szegény naposokra hát jobb napok virradnak a rőzszeszedés tekintetében. A hajladozást meg úgyis be lehet rajtuk vasalni a reggeli tornán.)

Nem kell tűző melegben ott „stokkolni“ a tűz mellett és lesni a nagyságos bablevest, hogy fő-e már. (A kuktáknak legyen mondva.)

Nem kell epeömlést kapni finom, hűvös alkonyatok idején, míg a többiek jókat labdázna, nekünk meg a vacsorát kell gyártani.

Délben az ebéddel együtt elkészül a vacsora is; vagy: este elkészül a reggeli, sőt a másnapi ebéd is, ha elég korai ebédidő van (pl. 12 óra).

Az egész csapat, még a naposok is elmehetnek kirándulni, mert a jó öreg főzőláda forrón tartja az ételt.

Az étel izesebb és táplálóbb, mert nem illan el sava-borsa a gőzzel együtt.

Kozma kizárva. Persze, míg az étel a tüzön van, vigyáznunk kell, mert ott bizony...

Az egyébként különböző ideig fővő ételek egyszerre készíthetők el. Különösen olyan ételeknél nagy az előny az eltartás tekintetében, amelyek rendes főzésnél sokáig főnek.

Kis tűzhelynél sok embernek lehet főzni, mert gyors egymásutánban felrakhatók az ételek. Vendégjáráskor megbecsülhetetlen előny!

Hadd álljon itt e fejezet epilógusa gyanánt egy kis táblázat néhány étel főzési idejéről (a forrástól számítva!):

Levesek: Árpa (gerstli)-leves 20–30 perc; rizs 10 perc, dara 3–5 perc, krumpli 10, bab, borsó 30, mindenféle tésztalesves 3–5, hús-, csont-, hamisleves kb. 20 perc.

Húsételek: Főthús 20 (gulyás is), dinsztelt 20, pecsenye 20 perc.

Főzelékek: Zöldborsó 15, zöldbab 30, egyéb hüvelyesek 30, savanyúkáposzta 30, sárgarépa 25–30, kalarábé 10–20, krumpli 10 perc.

Egyéb ételek: Makaróni 10, tejbedara 3, főtt tészta 3–5, szárított gyümölcs 15, friss gyümölcs 10 perc.

Mártások általában 5 perc.

Jegyzet. A fenti idők a *minimumot* jelzik.

III. felhúzás,

melyben egy-néhány kérdésekre adatik válasz; továbbá egy-két megjegyzés esik vég-beszélet gyanánt.

1. **Kérdés:** Egy főzőládába csak egy edény tehető?

Felelet: Tehetünk többet is. Kényelem (cipelés) szempont-

jából talán 3-4 elég. Azt lehetne gondolni, hogy kettős-edényű láda volna a legjobb. Csak arra vigyázzunk, hogy egymástól kellő távolságra legyenek (5 cm) a szigetelés szempontjából.

2. Érdemes-e otthon ilyent használni?

Nagyon. Akinek a szülei már korán reggel munkába vagy hivatalba mennek, vagy nagyon későn jönnek haza, nagy hasznát vehetik. Lepjétek meg az otthoniakat egy sajátkészítette (egyelőre) egyedényes főzőládával. Itt bizony tér nyílnék a cserkészeknek a karitatív-szociális munkára is, ha a főzőláda elvett a szegény emberek között terjesztenék. (Tüzelő- és idő-megtakarítás.)

3. Miért jobb a felül-füles edény, mint az oldalfüles?

Mert az oldalfülest nehezebben lehet szigetelni és a kiemelésnél is bajok vannak.

4. Csak fából készülhet-e a főzőláda?

Nem. Kis úrtartalmú (1 l-ig) edénynél jól beválik az erős-falú papírkatulya is. A katonai főzőláda vastag fából készül, azbeszt béléssel. Az edény maga pléhből van.

Hogy nem tudtunk erről a csudaládáról eddig?

Elvét magyar népünk már régen alkalmazza. Aratáskor,

külső munkán sok helyt szénával telt kosárba rakják az ételes edényt, letakarják pokróccal v. kendővel és így őrzik melegét. — Németországban a háború alatt terjedt el nagyon a főzőláda. — Sándor Móric gróf, a bravúros úrlovas (1805—1878.) a szájhagyomány szerint Bajnáról (Esztergom-m.) Bécsbe fogadásból úgy szállított egy fazék forró levest, hogy az edényt egy szekér széna közepén helyeztette el. Az étel állítólag forrón érkezett Bécs városába.

6. Lehet-e a főzőládát szükség esetén mással pótolni?

Hát épen lehet. Ha melegen akarod megőrizni az ételt, tégy le egy deszkát, teríts rá vastagon újságpapírt, tedd rá az edényt, csavard körül az oldalát is papírral, a fedelét is szigeteld, végül az egészet gondosan pólyázd körül pokróccal. Így is elég jól megmarad az étel melege.

Kérdéseket 7—1000-ig ti magatok tegyetek.

Utóhang: Dugjátok össze a fejeteket, t. c. szakácsok és agyaljátok ki; miféle ételeket lehetne 1—2—3 edényes főzőládával készíteni a nagytáborban, hogy változatos legyen a koszt, de azért a szakácsi derekak se törjenek le.

Jó volna, ha a Szerkesztő Úr szíves engedelmével esetleg egy pár hozzászólás történnék a főzőláda ügyéhez.

Két öreg váci.

A MAUGLI FARKASFALKA TÁBOR.

Hogy mit gondolhatott az a tizenöt kislány, a Maugli farkasfalca hű harcosai, mikor az otthoni puha ágy helyett szalma között ébredt föl pünkösdi vasárnapján Szarvaspusztán, ki volna annak megmondhatója. A legtöbbje első ízben táborozott. 9—10 éves farkaskölykök mind. Szombaton elég késő lett, mire nyugovóra térhetek és ma korán kellett kelni, mert a faluba kellett menni szentmisére pünkösdi szent ünnepén. Furcsa ébredés volt. Nem sietett hozzá anyuskája. Ez olyan, mint a madár első szárnypróbálgatása. Távolságtól és mégis boldog! De az első csodálkozásból hamarosan átcsapott a tábor a nótázásba. Vidám dalolás mindenütt. Akik még álmosak, csakhamar felvillanyozza őket a patak friss vize. Akik még fáztak, mert most bujtak ki a jó meleg szalmából, egyszeriben felmelegednek és csakhamar készen áll a tábor az indulásra. Hosszú az út a faluba. Különleges nap ez a faluban is. Ma a ministráns is közülnk való volt. Farkaskölyök ruhában ministrált.

Akadtt munka elég. A tábor folyton szorgoskodott. Főzött, fát aprított, takarított, bevásárolt, stb. De voltak mindig kirándulók is. A beosztás szerint minden félnap más-más öt tagú farkas-család volt a konyhás, bevásárló és kiránduló egység.

A farkasfalca pihenője.

A kirándulók megismerhették az alföld szépségeit. A budai fiúk az enyhén dombos kistarcsai vidéket nem igen ismerték. Az akácok vízmosások, dús, zöld legelők a domboldalokon oly szép volt mind, mind. Mennyivel különb itt játszani, labdázgatni, mint otthon a szűk udvarokon.

A kirándulókat már finom ebéd vagy vacsora várta a táborban. Pedig ugyan-csak jól éltünk, de ilyenkor, mintha a gyomor is megtárgalna. És mindehhez mindenki hozzájárult. A magunk keze munkáját élveztük. Itt éreztük az egymásra utaltságot. Ha egy hibázott, mindenki megsínylette. Amit egy tett, azt mindnyájan tettük.

Aztán, mikor leszalt az este, a tábor-tűz vont maga köré. A tűz valami csodálatos: lelkesít és andalít. A gondolatok szétrepdestek, rég mult idők távoli tanács-tűzében, ahol egy nemzetnek több mint ezredéves sorsa született. A nóta nótát követett. A vidám hallgatót, a hallgató tréfásat. Telt, mult az idő s így tartott volna ez még soká. A tábor pihenőre tért, hogy újult erővel ébredjen.

Szomorodott szívvel, de jókedvűen indult útnak hazafelé pünkösdi hétfőjén este a Maugli farkasfalca, hogy az édesanya meleg csókjait fiúi szeretettel fogadhasssa ismét.

F. F.

A Jamboree-csapat folyó hó 27-én, csütörtökön este nagyszabású tábortűzet rendez a M. A. C. margitszigeti pályáján. Belépő-díj nincs, de csak meghívott vendégek vehetnek részt a tábortűzön. Meghívók a Cserkészszövetségnél szerezhetők be. A tábortűzön bemutatjuk mindazt, amivel a Jamboree-csapat az egész világ ifjúsága előtt szerepelni fog. Meghívóról minden érdeklődő gondoskodik!

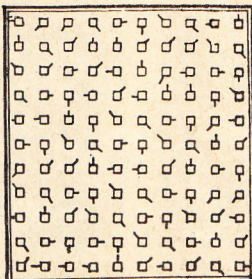
„THE RIGHT MAN ON

Ismét angol mondás, mely azt jelenti, hogy megfelelő ember a megfelelő helyen.

Ezzel a mondással az angolok legnagyobb elismerésüket szokták kifejezni, mert tényleg nagy-szerű dolog a helyén derekasan megfelelő férfi.

De ennek feltétele s az állam nyugodt életének is biztosítéka, hogy az egyes mesterségekre mindig csak az arra megfelelő tulajdonságokkal rendelkező ember menjen.

Érdekesnél-érdekesebb próbákat alkalmaznak

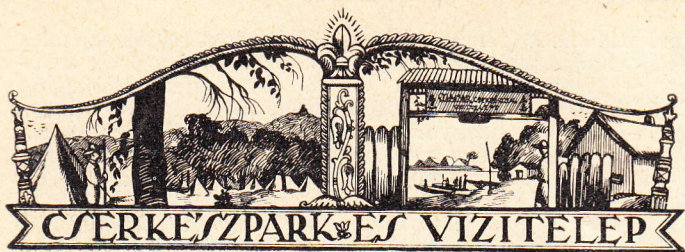

THE RIGHT PLACE.“

különböző üzemeknél, hogy próbára tegyék a jelentkezők rátermettségét.

Egyik ilyen érdekes próba a következő. A rajzon többfajta és rendszertelenül ismétlődő alakok vannak. A feladat az, hogy egy bizonyos fajta alakot mindenütt meg kell jelölni, még pedig rövid idő alatt. Ha valaki csak egyet hagyott ki, ez sokkal kedvezőbb, mintha több is kikerülte figyelmét.

Mellékelve közlünk egy ilyen rajzot, melyen egyfajta ábrát egy percen belül kell megjelölni. (k.)

Rovatvezető: *Pinezich Jenő.*

ESEMÉNYEK A CSERKÉSZPARKBAN.

Május 25-26-án az ország öregcserkészei tartották összejövetelüket a Parkban, Faragó Ede o. v. t.-tel az élükön. Az értékes program fénypontja a szombatesti táborfűz volt. Itt megjelent gróf Teleki Pál t. b. főcserkész úr is, akit a lelkes öregek ősi szokás szerint paizsraemeltek, ezzel is szimbolizálván, hogy mennyire a magáénak tartja őt az egész magyar cserkészet.

A főcserkész úr egyébként nagy megértője a Park munkájának s amikor csak tudja, kimutatja szeretetét a Park és a parkbeliek iránt.

2-án történt, hogy a Park házicsapatának két tisztje sietett Ujpestről az F. T. C. pályára, hogy a cserkésznap programját végignézhesse. A helyzet, az idő előrehaladottságára való tekintettel reménytelennek látszott, midőn hirtelen autó állott meg mellettük. A főcserkész úr autója volt, aki észrevette a két siető cserkésztisztet, útjuk célját is mindjárt megsejtette, megállította az autót s felvette őket, hogy magával vigye az F. T. C. pályára, ahová maga is igyekezett. Mondani sem kell, hogy pontosan megérkeztek.

Az öregcserkésztáborozásra feljött szegediek nemcsak személyesen tisztelték meg a parkot, de ittlétüknek maradandó emléket akartak állítani, a Parknak ajándékozott szép parancstáblátan.

A rohamraj 26-iki összejövetelének nyomait is megtalálhatja a gondos szemlélő. Vagy 40 csomó-táblát talál a „Felvidék”-ben, egyenként 25-26 csomóval. A rohamraj délutáni szórakozásának emlékei ezek. Mindenki csinált egy ilyen táblát, mely a rohamrajban megtanulandó csomóknak kb. 1/3-át tartalmazza

A CSERKÉSZEK SZÁMÁRA FONTOS ÚJABB KÖNYVEK.

A magyar cserkészmozgalom irodalmát ismét jelentős könyvek gazdagítják. A napokban hagyja el a sajtót néhány olyan kiváló, cserkészeket elsődrendűen érdeklő könyv, melyekre már égető szükség volt. Ezeket a könyveket nagy szeretettel ajánljuk cserkésztestvéreink figyelmébe, azzal, hogy legalább is kisebb csoportonként mind-egyiket szerezzék meg (ha már mindenki megszerezni nem tudná), mert mindegyik kiválóan alkalmas arra, hogy a belső cserkésmunkát támogassa.

Táborozási könyv. Régen óhajtott hiányt pótol a Sztrilich Pál szerkesztésében megjelent táborozási könyv. Említettük, hogy a táborozásnak olyan segédkönyve ez, amely lelkiismeretes használat mellett szinte biztosítja a jó táborozást. Nincsen a tábori életnek egyetlen olyan vonatkozása sem, amelyre pontos, hű és cserkészszerű feleletet ne találna minden cserkész a táborozási könyvben. Nemcsak a táborozás technikai, gazdasági és általában gyakorlati vonatkozására, hanem annak lelki vezetésére, szellemi irányítására is a legjobb útmutatót adja ez a könyv, amelynek cikkei a magyar cserkészmozgalom legilletékesebb vezetőinek tollából kerültek ki. Fontos, hogy az idej táborban már sehol se hiányozzék a táborozási könyv, ezért felhívjuk a csapatokat ezúton is, hogy ezt mielőbb, lehetőleg csoportosan rendeljék meg. A példányonként 1:60 P, 10 drb egy címre való rendelés esetén 1:30 P.

Márton-album. Hozzátartozik a cserkészet szépségének öregbítéséhez. A mi kiváló és általános népszerűségnek örvendő Mártonkánk rajzainak legjavából állított össze egy füzetet valót, amelyet a Magyar Cserkészszevetség megbízásából a Földrajzi Intézet ad ki. A művészi értékében és cserkészvonatkozásában páratlan album már megjelent. Nem hiányozhatik egyetlen cserkészkönyvtárból sem, mert Márton

Mint a csomótáblák mutatják, a rohamraj második összejövetele a kötél jegyében folyt le. Délelőtt szorgalmasan folyt a kötél dobás, ami azonban csak előkészítő a komoly munkához: mentés szakadékból. Ez a háborzongató gyakorlat a bányában folyt le, a modern cserkész minden technikai segéd-eszközének segítségével s természetesen teljes sikerrel.

A június 2-i cserkésznap persze alaposan leolvastotta a park látogatóinak számát, akik alig-alig voltak 50-en. Ezt azonban bőven kárpótolta a június 9-iki vasárnap, amely nemcsak 480-as rekordlétszámával, de változatos eseményeivel is kiemelkedik.

Két jamboreecsapat volt kinn, a 2-es, a 4-es teljes tisztikarával, Sándor János ker. elnök vezetésével. Az Ezeresterek 119-en voltak kinn és a 15-ösök 70-es létszámmal kezdték meg kétnapos táborukat.

72-en voltak a 38-asok és a 132-esek is s ezenkívül még 10 csapat töltötte a napot a parkban.

Az Ezerestereknek avatásuk volt s idej ősversenyüket is itt döntötték el. A versenyt megszemlélte Ulbrich Hugó, az orsz. intéző bizottság tagja is. A versenyen készített rengeteg szép és ügyes ipari munkát a csapat a parknak adta.

Sok jókedvet okozott a felhőszakadás, mely különösen a 15-ösöket viselte meg, akiknek száradó ruhái még késő este is Lizi néni konyháját díszítették.

A 336-osok szép munkát teljesítettek a Park számára, gyönyörűen kifestették a „Délvidéket”.

A 2-es jamboree csapat szorgalmasan tanulta pár órás összejövetelén a csomókat, fonásokat, tekintettel a zuhogó esőre, aztán sok fontos dolgot beszéltek meg. Utána kis menetgyakorlat volt, a napot pedig egy cseresznyefa kifosztása fejezte be, amit a csapat ama kiváltságos helyzete tett lehetővé, hogy parancsnoka megegyezik a Park parancsnokával.

A 4-es jamboree csapat az egész napot, sőt egy része az előző estét is a parkban töltötte. Sándor János I. ker. elnök, a csapat parancsnoka vezetésével minden irányban szorgalmasan folyik a készülés.

Lajos finom rajzai finom formában lehelik ki a lapokból azt az egészséges, kedves, tiszta, derűs szellemet, amelyet a cserkészmozgalom vitt a magyar ifjúság életébe. Márton Lajos rajzfüzeté olyan hivatást fog betölteni a cserkészek életében, mint amilyen hivatást tölt be általában az életben a művész: mindenkinek tetsző formában érzékelteti azt, amit a lélek érez, ha a cserkészetre gondol. A Márton-albumban szereplő cserkészvezetők jóságos tekintete visszatükrözi azt a szeretetet, amellyel a melegszívű nagyok fordulnak az ifjúság felé. A kedves, vidám, mosolygó cserkészcsoportok pedig azt a hálát mosolyogják a rajzokban gyönyörködőkre, amelyet minden cserkész érez vezetője iránt. Az egyes cserkészjelenetek, amelyek különösen bájosak, a cserkészéletnek tarkaságát és szépségét tárják elénk. Nem mondunk sokat, ha azt állítjuk, hogy e rajzfüzet végiglapozása néhány perc alatt egységes képet varázsol a néző elé az egész cserkészmozgalom lényegéről. Ezért ajánljuk ezt az albumot nemcsak minden cserkésztestvérünk figyelmébe, hanem kérjük a cserkészeket, hogy terjesszék azt a felnőttek körében is, akik bizonyosan nagyon hálásak lesznek ezért a füzetért, amelyet nagy áldozatkész-séggel, rendkívül olcsón bocsát forgalomba a Földrajzi Intézet. Ára mindössze 1:50 P. Megrendelhető a Cserkészboltban.

101 magyar népdal a címe „A magyar cserkész daloskönyve” II. kötetének, amely hosszú, rendkívül gondos szerkesztés után, végre a napokban elhagyja a sajtót. Bárdos Lajos zeneakadémiai tanár, cserkésztestvérünk szerkesztette, Karácsony Sándor és Mathia Károly cserkésztestvéreink segítségével, ezt a páratlanul értékes népdalgyűjteményt amelyhez Kodály Zoltán írta az előszót. A magyar zenének ez az egész világon ünnepezt kiváló művelője és apostola elő-

szavával ennek a könyvnek nagy magyar zenei értékét nyilvánvalóvá teszi. A magyar cserkészekben már régen megvolt a vágyódás, hogy olyan daloskönyvet kapjanak, amely a tiszta magyar népi zene felé fordítja a figyelmet, hogy segítse a magyar cserkészeket abban a törekvésükben, amely dalaiban is teljesen magyarrá akarja tenni a mi kedves fiú-mozgalmunkat. Az új cserkészdalokönyv a magyar népi zenének legnagyobbalkotásait tárja a cserkészek elé, azzal a szeretettel, amellyel csak azok tudnak foglalkozni a magyar zenével, mint akik ennek a műnek összeállításában és előszavának megírásában közreműködtek. Meg vagyunk róla győződve, hogy az új cserkészdalokönyv nagymértékben viszi közelebb cserkészfűvészetünket a magyar nép lelkéhez. Hisszük, hogy már az ideai tábor alkalmával éppen e daloskönyv segítségével, igazi magyar hangok fognak felcsendülni a táborüzeknél és ezzel mozgalmunk ismét értékesebb lesz. Kérjük a csapatokat, hogy a daloskönyvet lehetőleg még a táborozás előtt szerezzék be, hogy a táborüzek nagy-szerű alkalmait használják fel a fiúk előtt még ismeretlen

régi szép magyar dalok tanulására. A cserkészdalokönyv II. kötete a Cserkészboltnál már megrendelhető.

Imádkozó fiúk. Most hagyta el a sajtót a Magyar Cserkész szerkesztőjének, Vidovszky Kálmánnak, a protestáns ifjúság számára írt imádságos könyve. Az „Imádkozó fiúk” mintegy 250 oldalon, körülbelül 160 imádságot tartalmaz. Az imádságok felölelik a serdülő ifjú lelkiéletének szinte minden megnyilatkozását, beállítva azt az evangélium hangulatába, az Isten iránt való hálának és Isten akaratában való megnyugvásnak gondolatkörébe. Az imádságos könyv második része cserkészfiúk számára íródott, különös tekintettel a tábori életre. Szeretettel ajánljuk az imádságos könyvet protestáns cserkésztestvéreink figyelmébe, akik nagyon nélkülözték már a számukra írt imádságoskönyvet. Hisszük, hogy lelki győnyörűséggel és haszonnal fogják forgatni már az ideai táborban is. Az „Imádkozó fiúk” előfizetési áron, a szerzőnél rendelhető meg. Fűzve 250 P, egész vászonkötésben arany-nyomással 350 P-ös árban. A bolti ára drágább lesz.

IFJÚSÁG—ÖREGSÉG A NÖVÉNYORSZÁGBAN.

Ha esős nyári napon otthon kell maradnunk, sok élvezetet szerezhetünk magunknak a *kúnrépa* (cyclamen) megfigyelésével. Ez a kedves, kellemes illatú kis gumós növény az ország nyugati erdős hegysegeiben júniustól októberig szabadon is igen gyakori, mint dísznövény pedig általánosan ismert. A szabadon termő s cserépben is meghonosítható fajta azonban sokkal kedvesebb. Válasszunk ki egy nyílófélben lévő bimbót, amilyen képünk baloldalán látható s akkor megfigyelhetjük, amint a szirmok lassan kifeszlenek és felfelé fordulnak. Az egyes szirmok nem egyszerre emelkednek fel, úgyhogy néha egy-egy szirm még rövid ideig lelóg. Sokan azt gondolják ilyenkor, hogy a virág hervadni kezd, pedig a hervadás egészen másként megy végbe: a szirmok nem hajlanak vissza ismét eredeti helyzetükbe, hanem összecsavarodva elszáradnak s aztán lehullanak. A virágkocsány vége még akkor is hajlott, mint bimbó korában.

Aki nem vágja le a hervadt virágokat, észlelheti, amint a gömbölyű, borsónagyságú termés kifejlődik s a kocsány dugóhúzó-szerű összezugszorodása folytán mind közelebb jut a földhöz. Az összezugszorodást a tudományos vizsgálódások véleménye szerint az okozza, hogy elvirágzás után a virágkocsány egyik oldala gyorsabban nő, mint a másik s így a szárnak meg kell görbülnie. Ezzel az összezugszorodással aztán a bimbó és a termés közt lévő hasonlóság megszűnik.

Egészen meglepő azonban a hasonlóság pl. a *körömvirág* (calendula) bimbója és termése közt. De ugyan-azt tapasztalhatjuk kertünk sok más virágánál is. Figyeljétek csak meg pl. a gyerekek szemében annyira kedves tátincokat!

A murek, angyalfű és egyéb ernyős virágok virágzata

A körömvirág bimbója, virága és termése.

bimbó korában s elnyílás után egyaránt összeborul és csak az érett termés barna színe árulja el már messziről a különbséget.

Viszont a perlagónia megint másként viselkedik. A bókóló bimbó a kinyílásig lassankint fel-emelkedik, az egyes virágok egymásután kinyílnak s amint aztán egyenkint elhervadnak, ismét lehajtják fejüket. Ekkor ismét bimbónak látszanak. Mikor aztán a termés megéri, újból fel-emelkednek, — ami különben ritka jelenség.

A virágok bimbó- és termés-korában való hasonlósága már régen feltűnt és sok vitára adott alkalmat a tudósok közt, de még nem tudtak megegyezni az okára nézve.

Nyíló kúnrépa (Cyclamen europaeum).

ÉN KÉT EMBER VAGYOK.

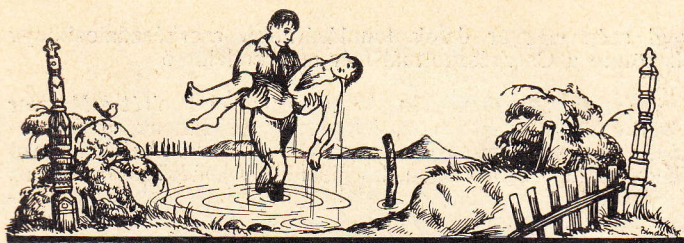
Az egyik: hetyke, konok ember.
Éltet se bán és senkitől se fél.
Szavában zúg az ősi hujjra,
Fennhéjázón és gőgösen beszél.

Az egyik: fajtájára büszke,
Emese-álmos napkelet vitéz,
A szablys ősi Téch szülötte,
Botondok sarja, fitymáló, merész.

A másik: álmon tépdelődő,
Csöndes, merengő, halkhangú diák.
Minden szavát bűbájba vonják
Krizantém fűrtös lágy melódiák.

A másik: olyan, mint a gyermek,
Mindig, mindenhol álmodozva jár,
S amerre lép varázsló éneken
Fölcillan ott a fénylő napsugár.

Téchy Olivér.

ÉLETMENTÉS

A főcserkész úr május 15-iki döntése alapján életmentő kitüntetést kaptak:

WENICH BÉLA 556. sz. csapatbeli cserkésztsízt életmentésért.

ANTAL GÉZA 190. sz. cserkész.

SZABÓ MÁTYÁS 940. sz. cserkész.

SABATHIEL JÓZSEF 2. sz. segédtsízt.

MÁDAY ISTVÁN 2. sz. segédtsízt.

IFJ. VAJNA EDE 2. sz. segédtsízt.

SZÜSZ GYÖRGY 2. sz. öregcserkész.

VIRTER PÁL 2. sz. öregcserkész.

A JAMBOREE-IRODA HÍREI.

Az angliai jamboreera készülő cserkészzenekar és énekkar június hó 26-án szerdán d. u. 6 órakor a városligeti Iparcsarnok előtt álló zenepavillonban a Székesfőváros Népművelési Bizottsága hangversenyakciója keretében hangversenyt ad. A Székesfőváros Sétányszéküzeme 1000 széket bocsátott rendelkezésre, amelyek elfoglalásáért csak úgy 20 fillért szed, mint a korzókra kiállított székekért. Cserkész testvéreink jöjjenek ki a hangversenyre. Hallgassátok meg fáradtságos munkájuk eredményét és a további jó munkára buzdítástok őket.

*

Az angliai tartózkodás programjában rendkívül örvendetes módosulás történt, amennyiben a Szövetség az elmúlt napokban távirati értesítést kapott a magyar ügy nagy barátjától,

Lord Rothermere-től, mely szerint a Lord előbbi tervétől részben eltérőleg az egész magyar csapatot Londonban vendégül öhajlja látni a Jamboree után. Az erre vonatkozó előkészületek lebonyolításával Spencer urat bízta meg, akit sokan személyesen is ismernek husvéti látogatása óta. Ő volt u. i. annak a 90 kenti cserkésznek parancsnoka, akik itt jártak nálunk. Ez az új helyzet hozza magával, hogy az eredeti tervtől eltérőleg a jamboree-csapat nem augusztus 22-én reggel, hanem csak 25-én, vasárnap reggel érkezik vissza Budapestre. Ezzel együtt jár, hogy azok, akiknek szabadságot kell kérniük, már most úgy intézzék dolgaikat, hogy szabadságuk nem 22-ig, hanem 25-ig terjedjen. Aki szabadságát nem tudja meghosszabbítani, annak módját ejtjük, hogy korábban jöhessen haza.

A londoni tartózkodás alatt az eredeti tervtől eltérőleg nem az Earlsclout kiállítás területén fogunk lakni, hanem a régi Foundling kórház kertjében, amely a British Múzeum mögött van és amely területet a Lord nem régen 550.000 fontért vásárolt meg azzal a céllal, hogy játszótér céljaira az angol nemzetenek ajándékozza. Most ezen a területen mi fogunk táborozni, természetesen saját sátraink alatt.

A Lord intenciója az, hogy azok a fiúk, akik kikerülnek Angliába, tényleg lehetőleg sokat lássanak ott. Épen ezért a londoni tartózkodás tartama alatt egy kirándulás van tervbevéve a Themzén hajóval Windsorig, az angol királyi kastélyig, amellyel szemben van a folyó tulsó partján a híres etoni iskola, amelyik a legrégebb és legnevezetesebb angol középiskola. Ezenkívül Canterburybe vezet egy kirándulás. A város érseki székhely és az egyik legérdekesebb és legrégebb angol város.

A részletes programra vonatkozólag még most vannak folyamatban a tárgyalások, azonban már ma is bizonyos, hogy augusztus 20-át, Szent István napját Londonban fogjuk tölteni és valamilyen módon méltóságteljesen fogjuk megünnepelni.

A londoni tartózkodás tartama tehát az eredeti 4 nap helyett 9 nap lesz, viszont visszautazásunk alatt Nürnbergben nem tartózkodunk, csak Brüsszelben rövidebb ideig.

*

Felkérjük mindazokat a vezetőket és cserkészeket, akiket a jamboree-csapatba felvettünk, hogy f. hó 22-ig jelentsék be a Jamboree Irodának, ha valamilyen vonóshangszeren cigányosan tudnak játszani. Sürgősen szükségünk van erre, hogy az Angliába kikerülő cigányzenekart összeállíthassuk.

GÖMBÖC GABI DIADALA.

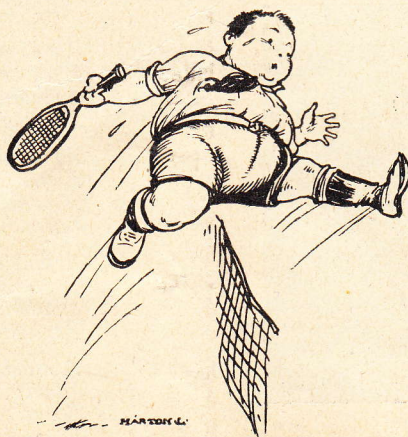
Gömböc Gabi nem soványka,
Nem lebeg fönn, mint a turul,
Csak földön jár ökegyelme,
Jobban mondva, inkább gurul.

Ezek után, ha megmondom,
Talán senki sem csodálja,
Hogy a derék Gabi testvér
Hajlamos a lustaságra.

Am azért cserkész a cserkész,
Hogy a hibának nem enged,
A lomhaság orra elé
Gabi harci zászlót lenget.

Miképp tesz szert fürgeségre?
Tervét okosan kifőzi,
Tudja jól, hogy az a nagy hős,
Aki önmagát legyőzi.

Kertjük végén elhagyottan
Álldogál egy teniszpálya,
Ottan sportol vadul Gabi,
Hogy apadjon zsírja, hája.

Labdaütő a kezében,
Mérkőzik a lustasággal,
Puff, odaszó a labdának
És legott utánaszárnyal.

Önmagával tenniszeznek,
Két fiút csinál magából:
Igy verekszik egymás ellen
A babérért Gabi s Gábor.

Hol ideát, hol odaát,
Át a hálón s megint vissza,
Arca drága veritékét
A mohó föld csakügy issza.

Igy folyik a hősi torna,
Nincs itt, aki vesztes marad:
Akár Gabi, akár Gábor,
Győztes a cserkészakarát!

Mikroszkóp.

TÖRETLEN UTAKON

ELBESZÉLÉS: IRTA VELŐSY ELEK

— Éhbérhez — vágott közbe keserűen az öreg, akit bántott Imrác nyugodt, meggyőződéses beszéde.

— Ugyan-ugyan! — csitította András — Karakó bácsi talán éhbérért dolgozik!? Ne gondolja, hogy csak a vörös szakszervezet nyújt védelmet a lelkiismeretlen gyáros ellen. Csak a *szervezkedés a munkás* érdeke, a *vörös szín*, az már a *vezérek* kedvéért van. Azért hirdetik a gyűlöletet, rombolást, az *én* jogát mindenek felett, mert nekik elégedetlen emberek kellene. Erre a gyáros természetesen hasonlóval felel. Mi ellenben testvérünknek tekintünk minden embert, még a munkaadót is s higgye el, a jóért ők sem fizetnek rosszat. És ami a fő, mi nem várunk arra, hogy *más* kezdje az *adást*...

— Haj, de felvagták a nyelveteket, Andris! — csufondároskodott Karakó.

— Ne haragudjék, kedves tanítóapám! Nem magának szól ez, hanem azoknak, akik a munkásság háta mögött lapulnak és kényelmes bőrfotelekból kurjongatják, hogy „Előre, előre!“ Miért nincs olyan vezetőjük, aki már a mi vérünkől, ott tanulta meg a munkapad mellett, hogy mi fáj a munkásnak? És míg a munkások egyik sztrájkból a másikba, egyik válságból a másikba sodród-
nak, addig ők szép csendesen házakat építenek maguknak, mert jobbról is nekik füttyül, balról is nekik füttyül a madárka.

— Ne sajnáld tőlük, gyerek! „Méltó a munkás az ő bérére...“

— Igen bibliás ember lehet az a bizalmi elvtárs! Vagy most már az „öntudatos, szabad“ proletárnak is megengedték, hogy a Szentírást a kezébe vegye? Nem is ártana, mert abból láthatnák, hogy az evangélium soha-
sem tett különbséget szervezett és szervezetlen szellemi és testi munkás között. De hát nemcsak egy-két kiragadott mondatát kell elfogadni annak a bizonyos „názáreti bölcs“-nek, hanem azt is, hogy „szeresd felebarátodat, mint saját magadat!“, azt is, hogy „felebarátod házáat, mezejét — szóval vagyontát — ne kívánjad!“ Egyébként mi is azt tartjuk, hogy „minden a miénk!“, de hozzá-
tesszük: „amit dolgos kézzel, pallérozott ésszel, józan takarékossággal és az Uristen segítségével megszerez-
tünk...“

Karakó bácsi szó nélkül felcihelődött. Kelletlenül forgatta gyűrött sapkáját. Aztán csak ennyit mondott:

— Akkor szervusztok! Látom, hogy veletek nem lehet okosan beszélni, — csak meg ne bánjátok! — s indult kifelé.

— Várjon még, öreg úr! — marasztgatta Andris. — Ne váljunk el haraggal. Meséljen valamit magáról! Hogy van a Julis néni? Hát a gyerekek nagyok-e már?

A meleg érdeklődés Karakó bácsit legérzékenyebb pontján találta. Az arca azonnal kiderült és az asztalnak támaszkodva elmesélt egyet-mást a gyerekek huncutságairól.

Andris eközben szó nélkül a minta-polchoz lépett, egy-két huszárt, babát, miegymást felmarkolt, szépen becsomagolta és odaadta az öreg asztalosnak.

Az hirtelen nem tudott szóhoz jutni, némán megrázta a fiúk kezét, Andrist magához ölelte és kilépett az ajtón.

A kapuban még állt egy darabig, rágyujtott, aztán elindult a havas utcán.

— Alighanem ezeknek a kölyköknek lesz igazuk! — dörmögte a pipája mellett. — Megértéssel többre men-
nénk!...

Igy hát a „beservezés“-ből nem lett semmi. Ugy húsz évvel ezelőtt ez a makacskodás súlyos bajokat zúdíthatott volna a nyakunkba. Ma azonban, mikor az egyre szélesebb rétegekben elterjedő műveltség és a munkások jólétéről való fokozottabb gondoskodás mind jobban elnépteleníti a szakszervezeteket, melyek sokkal inkább szolgálják a pártvezérek, mind a dolgozók érdekeit — ma legfeljebb a bizalmi elvtárs dühöngött néhány napig a pártfillérek, azaz helyesebben párt-pengők elmaradásáért, nagy műveltségre valló káromkodások keretében emlegetvén azt a sok buta frátert, aki az ifjúmunkások fejét a „cserkészbolondériával“ elcsavarta. Arról, hogy tulajdonképpen csak „visszacsavarás“ történt, bajosan lehetne vele okos szót váltani.

* * *

A munka pedig folyt tovább. Mit, folyt? — Rohant, dübörögve zúgott, mint a turbinába kényszerített hegyipatak, mely természetadta, szeszélyes öserejét rendezett, áldásthöz munkára váltja. Ha úgy esténkint magam is munkába álltam és elnéztem a dolgozó fiúkat, sokszor eszembejutott, mennyire igaza volt Barabás úrnak, mikor kijelentette, hogy az iparban a helyes vezetés a legfontosabb tényező. Már pedig a mi vezetőnk: Andris, egy percre sem veszítette el a fejét. Nem felejtette el, amit azon az emlékezetes estén a viharbajutott hajóról mondott. Ugy is sürgött-forgott a hangos műhelyben, mint valami hajóskapitány, akinek éppen úgy kiterjed a figyelme a csillagászati mérésekre, mint a kazának helyes adagolására s ott a parancsnoki hidon, a gőzkormány mellett, az elemek tomboló csatájában is tudja, hogy lent a kabinokban betegek vannak, akik tőle várják szenvedésük enyhítését. Méltó párja volt ebben — már amennyire lehetett — „Bulek Vencel utóda“, Gyuszi, aki vezetésre-termett egyéniségét itt, az asztalos műhelyben, alárendelt szerepben is kitűnően érvényre tudta juttatni.

Egyik este Gyuszi odaszólt Andrisnak:

— Öregem, tenni kék valamit. A Berta Palkó édesanyja reggeltől estig munkában van és Marci, tudod az a kis púpos, egész nap egyedül van a többnyire hideg lakásban egy darab kenyérral...

— Jöjjön be ide! — hangzott a kurta válasz. Gyuszi nem kérdezősködött többet.

Másnap reggel bejött a Marci. Kissé szepegeve nézett szét a munkához készülődő markos legények között és alig hallhatóan súgta a nevét, mikor a „hatalmas nagyúr“-nak, Andrisnak bemutatta a bátyja. És Andris, a komoly „öreg“ főnök úr nevetve rázta meg a kis púpos vékony, átlátszó kezét:

— Szervusz, paji! Tudod, nagyszerű játékot találtam ki neked! Nézd, itt a sarokban van mindenfajta deszka- és léchulladék. Ez a pirosas: bükkfa, ez a szép habosfehér: kőris, ez a selyemfényű, ez gyertyán. Ugy-e milyen

sima? No hát ezekből nagyszerű palotákat, hidakat, vonatokat lehet ám építeni. Tölts meg egy zsákot forráccsal, ülj rá és építs szépen! Aztán majd megnézem, milyen ügyes a Marci!

— Igenis, kérem szépen...

— A Tóth néni meg majd ad egy bögre meleg tejet, meglátod, hogy tele hassal jobban megy a munka. No jó lesz? — És nagykalapácsnak is beillő, hatalmas öklével gyengéd barackot nyomott a fiúcska rövidre nyírt kobakjára. A kis ember most már örömtől sugárzó arccal nézett fel erre az aranyos óriásra, aki elmentében csak úgy melleleg odaszólt:

— Aztán, ha akarod, mindennap szétválogathatsz egyforma színű darabokat. Külön kosárba a pirosakat, külön a barnákat, külön a fehéreket. Valamelyik „bácsi“ majd a szalagfűrészén kockákra vágja, te meg rendesen dobozokba rakod, jó?

— Nagyon szívesen, Andris bácsi kérem! — hebegte a gyerek napsugaras tekintettel.

— Ezért persze rendes fizetést kapsz, öcskös. De görnyedned nem szabad mellette és — a gépeknek közelébe ne menj, mert akkor jaj! Leharapom a fejed! — És erős, fehér fogszorát összecsatoltatta, mint a medve.

— Igenis, kérem szépen! — kacagott most már a kis fiú. — Hej, hogy örül majd anyu, ha látja, hogy én is dolgozom... Mert én is erős vagyok már...

Megszólalt a munka kezdetét jelző csengő s Andris arca azonnal visszakomolyodott. Marci pedig boldogan látott hozzá a legszebb játékhoz: dolgozott.

Este Gyuszi meleg kézzorítással köszönte meg Andris jószágát:

— Ez megint jó munka volt, testvér!

A padláson garmadában állott már a sok játék, félig készen, ügyesen összerakva, úgy, ahogy a vasúti kocsiban kell majd elhelyezni. Az első vagonra valót már szinte el is felejtették. A másodiknak is túl jártunk a közepén. Biztosra vehettük, hogy most már idejére elkészülünk, de itthonra is akartunk termelni valamelyest. Áraink és az árú minősége biztos sikert ígértek. Hiába, a magasabb bérek egy csapásra megjavították a fiuk munkateljesítményét.

Nem lehetett semmi kétség aziránt, hogy főcélunkat: az anyagi függetlenséget rövid félévi működés után elérjük. Egész életemben bíztam az isteni Gondviselésben és szilárd meggyőződésemmel, hogy ha a magunk részéről minden lehető megteszünk és céljaink tiszták: az Uristen segítsége nem maradhat el. Mégis volt valami boszorkányos ebben a szédületes eredményben. Csak később vallotta be Andris, hogy milyen csalhatatlan „biztosítási üzletet“ kötött ő erre vonatkozólag még a megindulásunk előtt.

— Tetszik tudni, hogy ismerős vagyok a kármelita nővérek árvaházában. Lógos-koromban bejárom, hogy a nagyobb fiúcskákat egyszerűbb asztalosmunkákra tanítsam. Akkortájt sokat gondolkodtam azon, hogy milyen hatalmas erő a felebaráti szeretet. Csak felkerekedik valahol Németországban valami előkelő hölgy, akinek otthón minden kényelme megvan, felveszi a kármeliták dárócruháját, búcsút mond mindenkinek és mindennek, ami addig kedves volt neki — és eljön ide, idegen országba, hogy az utcáról felszedett, kitagadott, rongyos proligyereket gondozza, mosdassa, nevelje, tanítsa...

— Szép, szép! — szakítottam félbe —, de talán csak nem azokkal az angyaljó nővérekkel kötöttél biztosítást?

— De biz' igen! Épen arról mesélt egyszer a tisztelendő főnöknő, hogy az a rablógyilkos, akinek a megtéréséért heteken keresztül imádkoztak a gyermekekkel

együtt, néhány órával a kivégzése előtt szép csendesen kibékült a jó Istennel és töredelmes megnyugvással ment az akasztófa alá.

— Még mindig nem értem! — sürgettem kíváncsisággal telten.

— Hát erre én azt gondoltam, hogy azok az ártatlan emberpalánták imádkozhatnának egy picit a mi vállalkozásunk sikeréért is. Hálából azután a mindenkori nyereség 10%-át ígértem oda az árvaháznak.

— Vagy úgy! Pompás legény vagy te, Andris. De tudod, ilyen „üzleteket“ már én is kötöttem és nem volt okom megbánni. Az Ur csodálatosan gondját viseli az árváknak és a szegény nővéreknek.

— A tisztelendő nővér meg is fenyegetett: Vigyázzon Eke úr, sokra felmegy az a 10%, ha mi egyszer komolyan hozzálátunk az imádkozáshoz. Mert ne feledje, hogy az Ur határtalan bőkezűséggel fizet a határtalan bizalomért. Abban pedig nálunk nincs hiány! — Mindegy, megígértem s meg is adjuk. Jól tettem-e, parancsnok úr?

— Jól, fiam, nagyon jól! De ezek után nem csodálkozom már semmin.

— Á, alászolgája, van szerencsém jó napot kívánni, mélyen tisztelt cégvezető úr! Hogy megy az üzlet? Egészen gyengén? Dolgoztatunk valamit karácsonyra?

— De dolgoztatunk ám! Ezer szerencse, hogy annak idején nem fogadtuk el a maga „prima“ ajánlatát, kedves Gyémánt úr! Maga aztán leszedte volna rólunk a bört!

— Kérem, kérem, ilyet se mondtak még nekem, amióta Gyémánt a nevem.

— És mióta Gyémánt a neve? — vágott vissza a cégvezetőnek titulált valaki, akiben Slajmira ismerünk.

— Az diszkrét dolog, kremalássan. Elég az hozzá, hogy végtelenül örvendek... Annak kremalássan, hogy kaptak némi megrendelést. — Budapestre?

— Nagy tévedés! Még annál is tovább.

— Mi a csuda? Talán bizony Wienbe?

— Még annál is odébb! — Lehetetlen, kremalássan! Csak nem Münchenbe?

— De igenis, hogy oda, tudja! A mintavásár kellős közepébe, tudja! Schwabe úr el volt ragadtatva a munkánktól, tudja! Most pedig alászolgája, tudja! — és ott hagyta a csodálkozó ügynököt. Ez azonban még utána szaladt, megfogta Slajmi „cégvezető úr“ kabátját:

— Nagyságos cégvezető úr! Ugy-e 27-én indulnak, avagy későbben?

— Hogyne, hogy lekéssük a határidőt! Van is eszünkbe! — És most már végleg elsietett. Az ügynök még utána nézett egy darabig, aztán nevetve csapta hátra a sapkáját:

— No de milyen ügyes fiú vagy te, Dávid! És hogy ez a fiatalember milyen buta! Hogy ebből minden titkot ki lehet venni! Csak éppen cégvezetőnek kell szólítani. Ajjjaj! van itt ész! — bökött a homlokára. — Nohát, majd Dávid is oit lesz annál a szállításnál. Aki utoljára nevet, az nevet legjobban, tudja, kedves... nagyságos... cégvezető úr...

Hát elmentek a fiúk! A vasúti kocsit egy nappal hamarabb indították el. Megvallom, egy kissé magam is meghatódtam, mikor utoljára kezet adtam nekik és nagyon őszinte szívvel mondtam, hogy: A jó Isten megáldjon! Ámbátor bajuk nem eshetik. Hetven árvagyermek imája kíséri őket. — Hosszas tanácskozás után Andrist, Gyuszit és Imrácot jelöltem ki. Andrist, mert hát ő a mester. Gyuszi jól megtanult németül Bulek bácsi mellett. Imrác pedig már járt külföldön s amellet is rendkívül ügyes, találékony, jég hátán is megélő fiú volt.

(Folyt. köv.)

ÚJ PÁLYÁZAT.

A rejtélyes mézeskalács.

— Jó munkát, Parancsnok úr! — köszönt Bandi, a „Kigyó“-
őrs nagyreményű őrsvezetője.

— Jó munkát, Bandi! — válaszoltam, de torkomon akadt a
szó, mikor megláttam, hogy az őrsvezető után szabályos indián-
sorban az egész őrs bevonul.

Ott volt a Marci, Feri, Pista, Jenő és természetesen a Ti-
hamér. Azaz pontosabban a Fültövy Tihamér.

Mikor helyet foglaltak s mindenki kényelembe helyezkedett,
észrevettem, hogy a szemek várakozásteljesen tekintenek Ti-
hamér felé.

— No fiúk, meséljétek, mi szél hozott benneteket? — szóltam.

S ekkor Tihamér, a híres Fültövy familiából felállt, meg-
részelte torkát s így szólt:

— Mélyen tisztelt parancsnok úr! Én...

— Éljen! — dörögte rá az őrs, de Tihamér nem engedte
magát zavartatni s folytatta:

— Tehát én azt gondoltam, hogy azt az egy-két napot,
amit most az iskolában folyó érettségi-vizsgálat miatt szünet-
ként kaptunk, fel kellene használni arra, hogy elménk éle tel-
jesen ki ne csorbuljon, azaz be ne rozsdásodjék, azaz még
helyesebben, borotvaélességéből ne veszítsen.

— Éljen a szerénység! — kiáltott közbe Karcsi, a segéd-
őrsvezető.

— Szóval kedves Tihamér, ha jól vettem ki, valamilyen
fejtörőt szeretnél?

— Igen parancsnok úr, még pe-
dig jó nehezet.

— Hát akkor várjatok egy ki-
csit — s azzal a szomszéd szobá-
ba mentem s kivettem a szek-
rényből azt a három darab mézes-
kalácsot, melyet előző nap kaptam
ajándékba.

Mindegyiket három darabra vág-
tam, három tányérra raktam s be-
vittem a fiúkhöz.

— Nini, mézeskalács, a kedvenc
eledelem — kiáltott Feri.

— Milyen pontosan ki tetszett
számítani, hogy éppen kilencen va-
gyunk — szólt Tihamér.

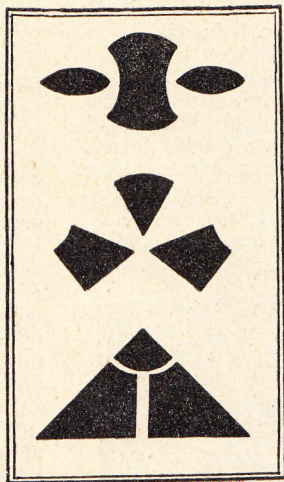
— Tény az, hogy mézeskalács
és az igaz, hogy kilenc darab
van, de...

— Hát nem megevéésre tetszett
hozni? — csodálkoztak a fiúk.

— Nem bizony, hanem ezzel fo-
gom Tihamért megkínózni!

— Hogyan? Hadd lássuk! — mondogatták körülöttem.

— Nézd Tihamér — szóltam hozzá —, az első tányéron
levő darabokból szabályos kör, a második tányéron levőkből
háromszöget, a harmadik három mézeskalácsból pedig négy-
szöget kell összeállítani.

PÁLYÁZAT KICSIKNEK.

KÓPÉ GYURI ÁLLATSEREGLÉTE.

Kópé Gyuri minden állat
Szenvedélyes kedvelője,
Az angolnak mutatóba
Visz egy gyűjteményt belőle.

De mert hát a kiszállítás
Körülményes talán nagyon,
Azért erre Gyurikának
Speciális módja nagyon.

Hogy a finác meg ne lássa
És a szigorú vasutas,
Minden állat elrejtőzve
Megyen ki, mint ingyen-utas.

Ketrecül e versikében
Mindig egy-egy strófát választ,
Mindegyikben eltakarva
Rejtiközök egy-egy állat.

Azért aki a sorokba
Betük szerint békandikál,
Az mindenütt meglapulva
Egy vagy több állatot talál.

Nosza már most vigyázzatok!
Hahó, derék szemfülesek,
Ki tudja mind megtalálni,
Azt amit én itt keresek.

Gyuri gonosz ravaszágát
Tudjátok-e kijátszani?
Az ő zörgő bokraiból
Melyik vad fog kilátszani?

Ez aztán a nagy vadászat!
Ezer kopja, ezer gerely,
Ezer hurok, ezer háló,
Borzalmasan vadat terel.

Jaj már neked, Kópé Gyuri!
Ma kitudták fitkaidat,
Légy ezentul okosabb, mert
A sok cserkész nekedszalad.

Ne vidd ravasz terveidet
Ilyen éber szemek elé,
Mert tenálad ravaszabbak
Is megbuknak bizony belé.

Azért ismétlem Gyurikám,
Gondold meg a dolgot nagyon,
Nem jó ilyen elkezdni
Benne sok-sok veszély nagyon.

Látod ebből máris támad
Rettenetes nagy galiba,
Rákoppintanak orrocskádra,
Meglátják, hogy hol a hiba.

Máris töri minden cserkész
A te veszteden a fejét,
Felkutatja az elrejtett
Állatoknak a helyét.

A feszültség magas foka
Csak ez egyért furdikál,
Hogy vajjon közületek most
Ki hány állatot talál. *Mikroszkóp.*

— Én megértettem, parancsnok úr. Nekem ez nagyon érde-
kes okoskodás, feladat, de hol van itt a kínzás?

— Ott szívem, Tihamér, hogy amint egy feladatot megol-
dottál, mi megesszük a darabokat, de a te részedet csak az
utolsó megoldásból kapod meg.

Feladjuk a kérdést: *M goldhatta-e Tihamér a mézeskalácsok
problémáit és hogyan?*

PÁLYÁZATAINK EREDMÉNYE.

Egyensúlyban marad-e a gyertya? — pályázatunk eredménye. —

Helyes megfejtést azok küldtek be, akik szerint a gyertya
meggyújtása után ide-oda fog ingadozni. A gyertyának ugyanis
hol az egyik, hol a másik végéről hull le egy-egy csepp stearin.

Igy fejtették meg a következők: Ágner Gyula 264. sz. cs.,
Baranya Attila 25. sz. cs., Béli Dénes 223. sz. cs., Cseh Gá-
bor 163. sz. cs., Csontos György, Elekes Pál, Gárdonyi Endre
264. sz. cs., Hornung Béla 264. sz. cs., Keményffy Gyula 264.
sz. cs., Kocsis Gábor 77. sz. cs., Maier Vilmos 264. sz. cs.,
Mauritz Sándor 88. sz. cs., Németh Imre 314. sz. cs., Rójik
István 264. sz. cs., Sikter László 264. sz. cs., Fecske őrsé. 264.
sz. cs., Sólyom őrsé. 223. sz. P. L. Sz. cs., Farkas őrsé. 210.
sz. Gyöngyvér cs. Fecske őrsé.

I. díjat nyert: Gárdonyi Endre 264. sz. Hunyadi cs., Rákos-
liget. *II. díjat nyert:* Kocsis Gábor 77. sz. cs., Nagykanizsa.

Betű- és pótlórejtvényeink megfejtése.

Május 15-i számunkban közölt betű- és pótlórejtvényeink
helyes megfejtése a következő:

1. *Bátraké a szerencse.*
2. *Szent László.*
3. *Nagy Lojos.*

Helyes megfejtést küldtek be: Ágner Gyula 264. sz. Hunyadi
cs., Rákosliget, Bakcsy József 264. sz. Hunyadi cs., Rákosliget,
Béldy Dénes 223. sz. P. L. Sz. cs., Budapest, Györe Jenő 42.
sz. Turul cs., Győr, Hornung Béla 264. sz. Hunyadi cs., Rákos-
liget, Keményffy Gyula 264. sz. Hunyadi cs., Rákosliget, Somi
Kovács Ernő 42. sz. Turul cs., Győr, Kranauer Andor 126. sz.
Szent Imre cs., Veszprém, Maier Vilmos 264. sz. Hunyadi cs.,
Rákosliget, Mátyássy István 25. sz. Szent Imre cs., Budapest,
Mátyássy Zoltán 25. sz. Szent Imre cs., Budapest, Nagy Sán-
dor 42. sz. Szent Imre cs., Győr, Péter Gyula 667. sz. Dombó
Pál cs., Dombóvár, Récsei László 258. sz. cs., Gyöngy. Rektor
Mihály 182. sz. Uhu cs., Nagykálló, Soltész János 15. sz. B.
G. cs., Tietz Miklós 294. sz. Eszterházy cs., Eger, 110. sz. cs.
Tigris őrsé, Kecskemét, 223. sz. P. L. Sz. cs., Budapest, 264.
sz. Hunyadi cs. Fecske őrsé, Rákosliget, 264. sz. Hunyadi cs.
Sólyom őrsé, Rákosliget.

Sorsolás útján *I. díjat nyert:* Récsei László 258. sz. Vas
Gereben cs., Gyöngy, Tolna m. — *II. díjat nyert:* Ágner Gyula
264. sz. Hunyadics., Rákosliget, VIII.-u. 82. sz.

Kérjük meg az elrejtett állatneveket és küldjétek be őket júl. 5-ig. A helyes megfejtők között két pályadíjat sorsolunk ki.

A vizes.

Azt kérdezte tőlem egyszer a parancsnok úr, aki egyúttal a természetrajz tanára is:

— Mondd, fiam, mit tudsz a vizesről?

— Én meg nekifohászoktam és a következő teletet vágtam ki:

— A vizes, másnéven vízholdó, úton útfélen előfordul, de igazi mivoltában a cserkészszakban található.

Tréfásan kétlábú számárnak is hívják és arról lehet megismerni, hogy a lábázára mindig latyakos.

Alsó végtagjai, különösen a talpak tájékán, vastagok és szélesek (nyilván a sok járástól), karjai pedig a vödörrelés következtében annyira megnyúltak, hogy térdén alul érnek. Bizvást elmehetne akár gibbon majomnak az állatkertbe.

Ha külsőleg nem is éppen tetszetős a vizes alakja, azért ne gondolja senki se, hogy utolsó szerepet tölt be a táborban.

Sőt, nagyon is fontos teendője van. Neki kell tudniillik a cserkész szomjúságát eloltani.

Mivel pedig a cserkész állandóan szomjazik (a sárgarépától-e vagy a pörköltől, kinek-kinek egyéni dolga), azért a vizes reggeltől estig a kútra jár.

Még jó, ha közel van a kút vagy a folyó, de bizony sok helyütt messziről kell hordania a vizet.

Sokszor megtörténik, hogy a vizes elácсорog az úton. Madárdalt hallgat, lepkeket kerget, bogarászik, fűzfásipót csinál stb. Ilyenkor a víz a vödörben megmelegszik. Mivel pedig a melegvíz nem üdít, a szomjúságtól üvöltő cserkészek (csak úgy véletlenül) felrúgják a vödört és a vizesnek újra vízért kell szaladnia.

Egyenes úton csak eljárógat valahogy, de ha völgybe kell menni a vízért és azt hegynek vonszolni, hát az egyenesen borzasztó (illetőleg vizesztő).

Ilyenkor a vizes úgy segít magán, hogy a derékszíjait ráköti a vödör fölére (miközben saját füleivel legyezi magát) s azután a vödört maga után húzza.

Ennek azonban az a hátránya van, hogy a víz (folyékony test lévén) ki-ki loccsan és mire a jámbor vizes fáradtan a tábor szélére ér, alig marad valami a vödör fenekén.

Hogy ki ne nevéssék, megfordul saját tengelye körül és lóhol vissza másik vízért.

Most azonban okulva az előbbi eseten, fejére teszi a vödört. Jaj, de ez meg azzal a káros következménnyel jár, hogy sok víz szívároga a fejébe.

A jó vizes nem vár parancsszót. A tekintetéből látja, hogy üres a kancsó (akaram mondani a vödör), kapja, viszi, hozza. Ugy is tudja, hogy holnap már más viszi, más hozza.

Ha útközben szalmaszál vagy falevél hull a vödörbe, az nem baj, de néha az is előfordul, hogy falevél helyett béka pislog a vízben és rettentő igyekezettel gyakorolja a vízicserkészetet.

Ezt a ténykörményt a vizes úgy igyekszik magyarázni, hogy az is a fáról esett bele. (Lévéni leveli béka.)

A cserkészek azonban ezt a hirtelesen előrántott okfejtést nem fogadják el, hanem a vödört kiürítik békástól és

a szegény vizes akarva, nem akarva, újból csak vízért megy. Utközben egyre a fákat nézi, nehogy ismét vendéget kapjon.

Láthatjuk, hogy a vizesnek a dolga nem épen irigylésre méltó. Sok bajnak, vesződségnek és szekaturának van kitéve.

Ha azonban nem ingerlik, mindjárt jókedvű lesz és így énekel:

„Vizet vittem a vödörbe,
Beleestem a gödörbe,
De kimásztam hamarosan belőle,
Ejhaj! itt a vödör, meríts pajtás belőle!”

Egyébként a kölcsönt vissza is szokta adni, mert a következő napon, amikor a vízholdás nemes tisztsege más cserkésre hárul, ő legénykedik a legjobban.

Egymaga kiúszta az egész vödört s mintha csak a pokol kínjai emésztének, ordít a vizes felé: Vizet! Vizet!

* * *

No, de most már ezután a nagy beszéd után én is megiszom egy pohárral.

Erdélyi Tibor
314. sz. cserk.

TAVASZI VIRÁGOK.

Mikor megszülettem, kinn nyíltak a rózsák, Édes illatukat szobámba behozták, Besuhant szobámba, ablakom kitérve, Tavasz virágok édes illatárja.

Az utamon még csak rózsák közt halad. Megfürdött a lelkem száz csodás tavasz. Kisértetek el hát, akármire járok, [ban. Illatozó rózsák... tavasz virágok!...

Wiener János
örsv., 92. Csanád, Makó.

Megnyertük a Cserkészbolt őrsisátrát.

A Cserkészbolt az év elején pályázatot tűzött ki annak a csapatnak a számára, amelyikjan. 1. és május 1. között, létszámához viszonyítva, a legmagasabb összegű — Cserkészboltból történt — vásárlást tudja kimutatni. A pályázat díját: egy teljesen felszerelt, 1929 típusú őrsisátrát az 579. sz. bácsalmási Tomori cserkészcsapat nyerte. Hogy a pályázat milyen érdeklődést és milyen lázas munkát váltott ki közöttünk, arról legszebben beszél az a győztes csapatból hozzánk érkezett levél:

Amiért közel félévig aggódva, kétség és remény között dolgoztunk, amit csak valami alig elérhetőnek véltünk, valósággá lett: megnyertük a Cserkészbolt Szövetkezet B. pályázatának egyetlen díját, a legújabb típusú őrsisátrát. Es leltárunkat e legnagyobb kincsünkkel gazdagítva, nagy örömmel pár szóban elétek hozzuk: hogy is végeztük e „Jó munkát!”

Akarat, lelkesedés és kitartás! Ennek a három szónak tartalommal való megtöltése hozta meg Bácsalmásnak a dicsőséget. Amikor a Magyar Cserkészből a pályázat megjelent, parancsnok urunk élénk eszmecsere után feltette a kérdést:

„Akarjátok-e?” „Akarjuk!” volt a dörgő felelet. „Félszáznál kevesebben vagytok fiaim, ha célt akarunk érni, mátlól kezdve hagyjunk el minden költséges és időtrábló szórakozást, állítsuk összegyűjtött filléreinket a nagy cél elérésének eszközéül. Lesz-e hozzá erőtök?” „Lesz!” hangzott újra a mennydörgés.

És lett!!!

Nem volt közöttünk húzódozó egy sem, mindenki dolgozott és áldozott. Hetenkint mentek a csapatiktatóból a megrendelések (szabályos egyéni-, őrsi-, raj- és csapatfelszerelésre), hetenkint és gyűlésenként izzadt a csapatpénztáros, hogy a csekklapokon a kerek nullákat minél szebben (és többször) rajzolja meg. Sok szászámra csendültek meg fényes pengőink és kopott kis rézfíllereinket is mohón gyűjtötte össze feneketlen gyomrú patent takarékperselyünk.

Voltunk cserkésziparosok és ha kellett még kereskedők is. (Sok pénzt kerestünk pl. a jelvények viszonteladásával.)

Segítettünk, ahol csak reánkiszorultak és hálásak voltunk minden kismorszáért is, amit kaptunk. Bár akadtak ezek között jókora cipők is: Igy maga a Szövetség is 40 pengőt adott alakuló csapatunknak, a bajai Bu'csú vezér öregcsapat 30 pengővel segítette Csonka-Bácska egyetlen falusi csapatát, derék iskolánövvereink pedig 25 pengőt ajánlottak fel rendezési szolgálatainkért. Legvégül emlitem a Credo filmvállalat aranyösszívű igazgatóját, Sebertyén Ferenc urat, aki tavasszal két vallásos filmet mutatott be Bácsalmáson. A gyónási titok áldozatát és a Mea Culpát. A jegyadás és a rendezési közreműködésünkért (pedig ha visszagondolunk, milyen keveset tettünk) minden kérés nélkül, csak saját önzetlen és minden hazafias ügyért dobogó szívére hallgatva, közel 80 pengőt ajánlott fel csapatunk felszerelésére. Áldja meg a jó Isten! Ugy érzem, hogy ezen összeg nélkül nem írhatnám ma örömteljes soraimat.

Most pedig a köszönet szavain túl mély érzések kelnek bennünk életre és lobogó zászlaink alatt, gyönyörű új zöld sátrunk árnyékában, így fohászokunk: „Jó Istenünk, add, hogy így külső javakban megerősödjék, lelkiünk is oda emelkedhessék, hogy a Te segítségével hatékony eszközei lehessünk a magyar cserkésztszadalomnak!”

Pályadíjult nyert sátrunkat a közeli ünnepélyes avatásunk alkalmával mutatjuk be kedves közönségünknek és erre Benneteket is szeretettel hívunk meg, Cserkészpajtásaink...

Addig is így búcsúzom Töletek:

Jó munkát!

Bácsalmáson, 1929 június 4-én.

Egy 579. sz. Tomori-cserkész.

Rádióközvetítés az Állatkertből. Nem mindennapos élményben volt részük azoknak, akik június 7-én, délután a fejükre csatolták a rádióhallgatót. Különös, ismeretlen hangok: rikácsolások, füttyülések, morgás, üvöltés ütötték meg a fület, majd kevésbé veszedelmes, falusi életre emlékeztető kutyaugatás, kukorékolás, kotkodácsolás, bégetés hangzott fel a hallgatóban. Nyiltszíni közvetítést tartott ezen a napon a magyar rádió a budapesti Állatkertből. Nehéz feladatot oldottak meg itt a rádió mérnökei. Hosszú vezetékkel hálózta be az Állatkert egész területét, a „szereplő” állatok ketreceiben mikrofónokat szereltek fel, az oroszlanbarlangba pl. felülről lógatták le a mikrofónt. Sok derűs jelenet fordult

A vizes.

Azt kérdezte tőlem egyszer a parancsnok úr, aki egyúttal a természetrajz tanára is:

— Mondd, fiam, mit tudsz a vizesről?
Én meg nekifohászokdtam és a következő teleletet vágtam ki:

— A vizes, másnéven vízfordó, úton útfélen előfordul, de igazi mivoltában a cserkész táborban található.

Tréfásan kétlábú számárnak is hívják és arról lehet megismerni, hogy a lábászára mindig latyakos.

Alsó végtagjai, különösen a talpak tájékán, vastagok és szélesek (nyilván a sok járástól), karjai pedig a vödöremelések következtében annyira megnyúltak, hogy térden alul érnek. Bizvást elmehetne akár gibbon majomnak az állatkertbe.

Ha külsőleg nem is éppen tetszetős a vizes alakja, azért ne gondolja senki se, hogy utolsó szerepet tölt be a táborban.

Sőt, nagyon is fontos teendője vagyon. Neki kell tudniillik a cserkész szomjúságát eloltani.

Mivel pedig a cserkész állandóan szomjazik (a sargarépatól-e vagy a pörkölttől, kinek-kinek egyéni dolga), azért a vizes reggeltől estig a kútra jár.

Még jó, ha közel van a kút vagy a folyó, de bizony sok helyütt messziről kell hordania a vizet.

Sokszor megtörténik, hogy a vizes elácsorog az úton. Madárdalt hallgat, lepkét kerget, bogarászik, fűzfásipót csinál stb. Ilyenkor a víz a vödörben megmelegszik. Mivel pedig a melegvíz nem üdít, a szomjúságtól üvöltő cserkészek (csak úgy véletlenül) felrúgják a vödört és a vizesnek újra vízért kell szaladnia.

Egyenes úton csak eljárógat valahogy, de ha völgybe kell menni a vízért és azt hegynek vonszolni, hát az egyenesen borzasztó (illetőleg vizesztő).

Ilyenkor a vizes úgy segít magán, hogy a derékszíjait ráköti a vödör fölére (miközben saját füleivel legyezi magát) s azután a vödört maga után húzza.

Ennek azonban az a hátránya van, hogy a víz (folyékony test lévén) ki-ki loccsan és mire a jámbor vizes fáradtan a tábor szélére ér, alig marad valami a vödör fenekén.

Hogy ki ne nevéssék, megfordul saját tengelye körül és lohol vissza másik vízért.

Most azonban okulva az előbbi eseten, fejére teszi a vödört. Jaj, de ez meg azzal a káros következménnyel jár, hogy sok víz szivárog a tejébe.

A jó vizes nem vár parancsszót. A tekintetekből látja, hogy üres a kancsó (akarom mondani a vödör), kapja, viszi, hozza. Úgy is tudja, hogy holnap már más viszi, más hozza.

Ha útközben szalmaszál vagy falevél hull a vödörbe, az nem baj, de néha az is előfordul, hogy falevél helyett béka pislog a vízben és rettentő igyekezettel gyakorolja a vizes cserkésztelet.

Ezt a ténykörményt a vizes úgy igyekszik magyarázni, hogy az is a fáról esett bele. (Lévén levél béka.)

A cserkészek azonban ezt a hirtelesen előrántott okfejtést nem fogadják el, hanem a vödört kiüritik békástól és

a szegény vizes akarva, nem akarva, újból csak vízért megy. Útközben egyre a fákat nézi, nehogy ismét vendéget kapjon.

Láthatjuk, hogy a vizesnek a dolga nem épen irigylésre méltó. Sok bajnak, vesződségnek és szekaturának van kitéve.

Ha azonban nem ingerlik, mindjárt jókedvű lesz és így énekel:

„Vizet vittem a vödörbe,
Beleestem a gödörbe,
De kimásztam hamarosan belőle,
Ejhaj! itt a vödör, meríts pajtás belőle!”

Egyébként a kölcsönt vissza is szokta adni, mert a következő napon, amikor a vízfordás nemes tisztsege más cserkésze háral, ő legénykedik a legjobban.

Egymaga kiissza az egész vödört s mintha csak a pokol kínjai emésztenék, ordít a vizes felé: Víz! Víz!

No, de most már ezután a nagy beszéd után én is megiszom egy pohárral.

Erdélyi Tibor
314. sz. cserk.

TAVASZI VIRÁGOK.

Mikor megszülettem, kinn nyíltak a rózsák, Édes illatukat szobámba behozták, Besuhant szobámba, ablakom kitarva, Tavaszi virágok édes illatárja.

[tam.
Az utamon még csak rózsák közt halad-
Mégfürdött a lelkem száz csodás tavasz-
Kisérjétek el hát, akármerre járok, [ban.
Illatozó rózsák... tavaszi virágok!...

Wiener János
őrsv., 92. Csanád, Makó.

Megnyertük a Cserkészbolt őrsisátrát.

A Cserkészbolt az év elején pályázatot tűzött ki annak a csapatnak a számára, amelyik jan. 1. és május 1. között, létszámához viszonyítva, a legmagasabb összegű — Cserkészboltból történt — vásárlást tudja kimutatni. A pályázat díját: egy teljesen felszerelt, 1929 típusú őrsisátrát az 579. sz. bácsalmási Tomori cserkészcsapat nyerte. Hogy a pályázat milyen érdeklődést és milyen lázas munkát váltott ki közöttünk, arról legszebben beszél ez a győztes csapatból hozzánk érkezett levél:

Amiért közel félévig aggódva, kétség és remény között dolgoztunk, amit csak valami alig elérhetőnek véltünk, valósággá lett: megnyertük a Cserkészbolt Szövetkezet B. pályázatának egyetlen díját, a legújabb típusú őrsisátrát. Es leltárunkat a legnagyobb kincsünkkel gazdagítva, nagy örömmel pár szóban elétek hozzuk: hogy is végeztük e „Jó munkát!”

Akarat, lelkesedés és kitartás! Ennek a három szónak tartalommal való megtöltése hozta meg Bácsalmásnak a dicsőséget. Amikor a Magyar Cserkészből a pályázat megjelent, parancsnok urunk élénk eszmecsere után feltette a kérdést:

„Akarjátok-e?” „Akarjuk!” volt a dörgő felelet. „Félszáznál kevesebben vagytok fiaim, ha célt akarunk érni, mától kezdve hagyjunk el minden költséges és időrabló szórakozást, állítsuk összegyűjtött filléreinket a nagy cél elérésének eszközéül. Lesz-e hozzá erőtök?” „Lesz!” hangzott újra a mennydörgés.

És lett!!!

Nem volt közöttünk húzódozó egy sem, mindenki dolgozott és áldozott. Hetenkint mentek a csapatiktatóból a megrendelések (szabályos egyéni-, őrsi-, raj- és csapatfelszerelésre), hetenkint és gyűlésekenként izzadt a csapatpénztáros, hogy a csekklapokon a kerek nullákat minél szebben (és többször) rajzolja meg. Sok szászámra csendültek meg fényes pengőink és kopott kis rézfilléreseinket is mohón gyűjtötte össze feneketlen gyomru patent takarékperselyünk.

Voltunk cserkészziparosok és ha kellett még kereskedők is. (Sok pénzt kerestünk pl. a jelvények viszonteladásával.)

Segítettünk, ahol csak reánk szorultak és hálások voltunk minden kis morzsáért is, amit kaptunk. Bár akadtak ezek között jókora cipók is: Igy maga a Szövetség is 40 pengőt adott alakuló csapatunknak, a bajai Buicsú vezér öregcsapat 30 pengővel segítette Csonka-Bácska egyetlen falusi csapatát, derék iskolánövéréink pedig 25 pengőt ajánlottak fel rendezési szolgálatainkért. Legvégül emlitem a Credo filmvállalat aranyoszívú igazgatóját, Sebestyén Ferenc urat, aki tavasszal két vallásos filmet mutatott be Bácsalmáson. A gyónási titok áldozatát és a Mea Culpát. A jegyadás és a rendezési közreműködésünkért (pedig ha visszagondolunk, milyen keveset tettünk) minden kérés nélkül, csak saját önzetlen és minden hazafias ügyért dobogó szívére hallgatva, közel 80 pengőt ajánlott fel csapatunk felszerelésére. Áldja meg a jó Isten! Ugy érzem, hogy ezen összeg nélkül nem írhatnám ma örömteljes soraimat.

Most pedig a köszönet szavain túl mély érzések kelnek bennünk életre és lobogó zászlaink alatt, gyönyörű új zöld sátrunk árnyékában, így fohászokunk: „Jó Istenünk, add, hogy így külső javakban megerősödjék, lelkünk is oda emelkedhessék, hogy a Te segítségével hatékony eszközei lehessünk a magyar cserkész társadalomnak!”

Pályadíjult nyert sátrunkat a közeli ünnepélyes avatásunk alkalmával mutatjuk be kedves közönségünknek és erre Benneteket is szeretettel hívunk meg, Cserkészpajtásaink...

Addig is így búcsúzom Tőletek:

Jó munkát!

Bácsalmáson, 1929 június 4-én.

Egy 579. sz. Tomori-cserkész.

Rádióközvetítés az Állatkertből. Nem mindennapos élményben volt részük azoknak, akik június 7-én, délután a fejükre csatolták a rádióhallgatót. Különös, ismeretlen hangok: rikácsolások, fityülések, morgás, üvöltés ütötték meg a fülét, majd kevésbé veszedelmes, falusi életre emlékeztető kutyaugatás, kukorékolás, kotkodácsolás, bégetés hangzott fel a hallgatóban. Nyiltszíni közvetítést tartott ezen a napon a magyar rádió a budapesti Állatkertből. Nehéz feladatot oldottak meg itt a rádió mérnökei. Hosszú vezetékkel hálózták be az Állatkert egész területét, a „szereplő” állatok ketreceiben mikrofonokat szereltek fel, az oroslánbarlangba pl. felülről lógatták le a mikrofont. Sok derűs jelenet fordult

elő természetesen a közvetítés folyamán. A kanárik például nem voltak hajlandók megszólalni, helyettük a vadgalambok búgtak nagy buzgalommal. Legjobban sikerült a baromfiudvar életének bemutatása, a madárház exotikus szárnyasainak lármája, a foxterrier és a róka párviadala és állatkertünk hatalmas orosz-lánjának, a Herkulesnek dühös morgása.

Könyvszemle. Feledi Margit: Garabonciás diák. Rendkívül érdekes tartalmú magyar meséskönyv jelent meg most a könyvpiacra „Garabonciás diák” címen. A nagyon csinos kiállítású, Márton Lajos rajzaival díszített könyv a magyar néphit köréből veszi meséinek tárgyát. Feldolgozza a címben jelzett régi magyar mesealakon kívül Délibáb királyleány történetét, a Fertő-tó mondáját, több székely népmesét stb. A könyvet különösen a kiscserkész-csapatok könyvtára számára ajánljuk. Az előszót Klebelsberg Kunó gróf, vallás- és közoktatásügyi miniszter írta.

A MOVE július 1-én indítja meg vitorlázó repülő tanfolyamát. Értesítjük az érdeklődőket, hogy minden nehézség dacára a MOVE repülőosztálya július 1-én megindíthatja vitorlázó repülőtanfolyamát a budaörsi repülőtéren.

E tanfolyamra jelentkezni f. hó 25-ig lehet. A tanfolyam 8 hetes. A tandíj 300 pengő, összeg részletekben is fizethető, amely úgy a biztosítási, mint a kiképzéssel járó géptörési illetékeket már magában foglalja. A növendékek 2000 márkára biztosíthatnak halál, 6000 márkára rokkantság esetén és 500 márkára gyógykezelési költség címén.

A repülőterep Budapestről a Szent Gellért-térről induló helyiérdekű vasúttal egy óra és innen 25 perces gyaloglással érhető el.

A tanfolyam növendékei Budaörsön kedvező elhelyezést és olcsó ételmezést kaphatnak.

A tanfolyamot néhány napos elméleti-oktatás fogja Budapesten megelőzni.

A kislányok és minden cserkész figyelmébe. Tekintettel arra, hogy én nem megyek Angliába és egész augusztus hónapban a hárshegyi Cserkészparkban fogok tartózkodni, segítségére akarok lenni egyrészt azoknak, akik nem mehetnek ki Angliába, másrészt azoknak, akik még idehaza sem táborozhatnak. Ezért augusztus havában minden szerdán és csütörtökön d. e. és d. u. kislány-csapatok számára összejövetelt és játék-bemutatókat rendezünk. Különösen azoknak kell ezt az alkalmat felhasználni, akik vezető nélkül maradnak nyáron és semmiféle munkában nem vennének részt. A kislányokat összegyűjtenők a kiírt időpontban egy megjelölt helyen és kísérik egészen a Parkig és vissza. A vezetők erre vonatkozó előzetes személyes vagy írásos bejelentését kérem.

Szerdán és csütörtökön délutántól késő estig a cserkészcsapatok számára tartunk foglalkoztató munkát és este tábor tüzet. A tábor tüznél cserkészproblémákat tárgyalunk meg és beszélgetni fogunk az iparos-cserkésztől is kimerítően. Megbeszélés tárgya lesz még a falu cserkésze, a levente-kérdés, a jó tábor tüz, az őrsi akadályverseny, a hike-olás, az őrsvetető szerepe a csapatban, az önévelés és általában sok más, esetleges kívánságra később is felveendő cserkész-kérdés.

Minden szombat délutántól késő estig az öregcserkészekkel foglalkozunk és az öregcserkésztől tartunk a tábor-tüznél megbeszéléseket. Természetesen minden egyes alkalommal is a parancsnokokat, tisztet és öregcserkészeket szívesen látjuk.

Faragó Ede orsz. vezetőtisz.

Mentőruha úszonnyal és evezővel. Általánosan ismert dolog, hogy életmentésnél a mentő épol veszélyben van, mint a szerencsétlenül járt. Különösen vízi balesetknél áll fönn ez az eset. A berlini hatóság egy különös, de nagyon hasznos

mentőfelszerelést fogadott el nemrégiben, melynek első darabja a képen látható. A felszerelés mentőövből és két evezőből áll. A mentőöv a vízhatlan ruhához van erősítve, a két nadrágszáron pedig két uszony van. Az uszonyok önműködő mozgással alkalmazkodnak a láb mozdulataihoz. Ezzel a felszereléssel azok is menthetnek, kik egyáltalán nem tudnak uszni.

Olcsó balatoni ellátás. A Balatoni Szállodások Egyesülete felhívja a Balaton és a Velencei-tó környékén táborozni akaró cserkészcsapatok figyelmét, hogy ételmezési szállítójának, Ocsipa Lászlónak, Székesfehérvárt, módjában áll

a csapatok élelemszükségletét autó és kocsi útján rendkívül jutányos áron ellátni. *Az árakra vonatkozólag a következő iránnyakat van módjában előterjeszteni:*

1. Mindenféle termény, legalább 10%-al olcsóbb a környékbéli és helybeli áraknál, de előfordul, hogy a különbözet 50%-ot is kitesz. 2. A túszer, liszt, szárazfőzelék-féléket a legolcsóbb nagykereskedői ár mellett szállítja. 3. Mint kórházi és katonai szállító, a hűsszükségletet is fedezi naponta, helyszínen szállítja és pedig a székesfehérvári helyi napi árából 10% engedménnyel. 4. 2 tojasos nagytészta kgr-kint 95 fillértől 1 pengőig, 2 tojasos kistészta kgr-kint 95 fillértől 1 pengőig, 2 tojasos tarhonya kgr-kint 88 fillértől 92 fillérig. 5. Paradicsom, konzerv, gyümölcs, lekvár stb., a Weiss Manfréd vagy a Kecskeméti Konzervgyár nagyban árai szerint, *helyszínen szállítva.*

Egy nagy magyar iparvállalat megtekintése. F. hó 11-én a Magyar Pamutipar r.-t. újpesti gyártelepét az Országos Kaszinó igazgatójának vezetése alatt harminc tagból álló előkelő társaság látogatta meg. A vendégek — akiket szurdai Szurday Róbert kormányfőtanácsos, a Magyar Pamutipar r.-t. alelnöke fogadott — három csoportban tekintették meg a 2000 munkást foglalkoztató, teljesen modern felszerelésű gyártelepét.

Az évente mintegy 20 millió pengőt forgalmazó hatalmas magyar gyártelep megtekintése több órán keresztül tartott és a távozó vendégek nevében az Országos Kaszinó igazgatója köszönetét fejezte ki szurdai Szurday Róbert alelnöknek a szíves kalauzolásért. Mi is örömmel veszünk tudomást arról, hogy a magyar társadalom vezető rétegei komoly érdeklődést tanúsítanak a külfölddel minden tekintetben versenyképes nagy magyar vállalatokkal szemben.

II. KERULET.

Zászlószentelés és cserkészavatás Egerben. Az egeri érseki tanítóképző intézet 760. sz. Pyrker J. László cserkészcsapata június 2-án tartotta zászlószentelési és cserkészavató ünnepélyét Egerben. Az ünnepélyen megjelent a szövetségi központ képviselőjében *Temesi Győző dr.*, társelnök, továbbá a kerület részéről *Király István dr.* ellenőrző,

(ellenőrző) szerdán és pénteken d. u. 5—7-ig.

Faragó Ede országos vezetőtisz szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész szerdán, csütörtökön és szombaton d. u. 5 órakor.

Kosch Béla gazdasági főtitkár minden-

nap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd d. e. 11—1-ig és szerda d. u. 5—7-ig, péntek 5—6-ig.

Eri Emil országos vezetőtisz helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtisz helyettes hétfő, csütörtök, péntek 4—7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Telefon: Cserkészház: 920—98, 975—05; Cserkészpark: 643—13; Vízitelep: 974—30.

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponkint d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponkint 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtitkárviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—1/2 8-ig, pénteken 5—7-ig.

Temesi Győző dr. országos társelnök

Greskovits Lajos körzeti vezetőtiszt, valamint az egri csapatok tisztjeik vezetésével. Ott voltak Eger város számottevő tényezői s a szülők nagy számban. Az ünnepély délelőtt 9 órakor kezdődött. *Vitéz Subik Károly* apátkanonok szentelte meg a gyönyörű selyemzászlót. Míse végeztévei az apát úr lendületes beszéd kíséretében adta át a zászlót, figyelmeztetve a csapatot a zászlóhoz kötött szent kötelességek állandó szem előtt tartására. 11 órakor volt az avatási ünnepély. A zászlóavató beszédet *Temesi Győző dr.* társelnök mondotta, majd felavatta a csapat 20 jelöltjét, kik az új zászló alatt lettek a fogadalmat. *Fucsek Gábor* csapatparancsnok ezután hálás szavakkal mondott köszönetet a zászló készítőjének, valamint a megjelenteknek és a csapat barátainak. *Temesi Győző dr.* ezután megtekintette az egri cserkészek új büszkeségét, az egri érsek úr által adományozott 5 holdas cserkészparkot. A Pyker-csapat létszáma az avatás után 3 tisztt, 2 segédtisztt és 2 rajban 64 cserkész. Az ősszel megkezdődik az apród-munka is.

Kerületi nap Miskolcon. Hosszú és gondos előkészítés után május 9-én tartotta a II. kerület régvárt cserkésznapiját, a miskolci népkerti sporttelepen. Már a kora délelőtti órákban megindult a csapatok vándorlása a közös gyülekezőhely felé, ahol 32 csapat képviselőjében összesen 1442 cserkész, közöttük 63 tisztt jelent meg. A beérkezett csapatok felekezett szerint két csoportra oszolva templomba mentek, utána zenekarral élükön bejárták a város legforgalmasabb utcáit. Az ünnepély, melyen a kerület cserkészvezetőse és Miskolc város előkelőségei teljes számban megjelentek, délután 4 órakor vette kezdetét, hatalmas közönség előtt. Zászlófelvonás és tisztelő felvoulás után megkezdődtek a cserkészgyűességi és versenyszámok. Gyors sátorverés, krinolin, lasszó, jeladás, kerékpárosverseny, görögöbemutató ragadtatta el a nézőket. Különösen nagy sikert aratott a 767-es cserkészapródok magyar tánca. A délután második felét különböző cserkésztáncok és csatakiáltások töltötték ki. Végre az egri cserkészek Csonka-, majd Nagymagyarország határait rajzolták ki óriási hatással. Az ünnepély a csapatok díszelvonulásával ért véget az esti órákban. A hazavonuló közönség azzal a tudattal hagyta el a pályát, hogy a kerület cserkészeletének vezetése a legjobb kezekben van s a II. cserkészkörület méltóan sorakozik az ország többi városainak cserkésze mellett.

III. KERÜLET.

A 67. „Deákkúti“ csapat külön rajjal, a „Theológus Öreg-Rajjal“ bővült. A raj tagjai az evang. hittudományi kar hallgatói, számuk ezidőszent 35. A raj vezetője Greifenstein Zoltán III. é. theol. hallgató. Pünkösöd hétfőjén huszan tettek közülök öregcserkészfogalmat Martini Róbert vm. cserkészelnök előtt.

A 365. sz. Apaffy Mihály csapat fájdalommal jelenti, hogy Giffing Antal őrsvezető cserkésztestvérük hosszú szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése május 8-án volt, azon az összes soproni csapatok résztvettek. A sírjánál Koszter atya szép búcsúztató beszédet mondott. — A csapat április 7-én Nagycenkre rándult, ahol a nagy magyar Széchenyi szobrát és sírboltját tekintette meg. A szobor előtti Koszter atya vázolta Széchenyi életét és felhívta a cserkészek

figyelmét, hogy tetteiben mindenkor példaképpül álljon előttük. — Aldozócsütörtökön a Magy. Cserkészsövetség sajtóbizottságának tagjai tettek látogatást táborunkban, hol irodalmi megbeszélést tartottak. — Pünkösöd ünnepeiben a győri 462-es Bizinger-cserkészcsoport utította fel 2 napos táborát táborunkban. Napközben a város nevezetességeit és legközelebbi kirándulóhelyeit tekintették meg. Vasárnap este közös táború volt, mely vidám hangulatát szétrebbentette a rengeteg csendjébe. Hétfőn este táj szívvvel, de meglegedetten hagyták el táborunkat.

A sümegi 76. sz. Kisfaludy cs. csapat május 4 és 5-én kitűnően sikerült műsor előadást rendezett, melyről a helyi sajtó is elismeréssel emlékezett meg. A csapat létszáma jelenleg 53 fő, ebből 16 I. és 18 II. osztályú.

V. KERÜLET.

555. sz. Csajághy Sándor cs. csapat, Szeged. Április hó 28-án a csapat 22 apródját avatta fel ünnepélyes keretek között.

581. sz. Zeyk Domokos cs. csapat, Mindszent. A csapat május 11-én tartotta első fogadalomtételi ünnepélyét, melyen a kerületet vitéz Máriaöldy Márton dr. ügyvezető elnök képviselte. Jelen volt az ünnepélyen Csergő Holyba István ker. ell. megbízott is. Az ünnepély erkölcsileg és anyagilag jól sikerült. Szőke Sándor főszolgabíró 100 pengőt adományozott, melyet a csapat felszerelésre és ruházatra fordít.

Csapatalakulás. Május hónapban igazolta a kerület a Baja városi és Csonka Bács-Bodrog megyei S.B.583. sz. „Bulcsu“ öregcserkész-csapatát. Parancsnoka: dr. Gondán Felicián.

*Édesanyám, kedves anyám.
Csak az a kérésem:
Jamboreera cserkészcipőt
Csináltasson nekem...*

Készül bagariabörből. Kapható olcsó árban — kedvezményes fizetési feltételek mellett is:

Ternóczky János

a „Cserkészbolti“ szállítójánál.

Budapest,

VIII., gr. Festetich S.-u. 4.

(Mosonyi-u. sarok.) Telefon: J. 449—77.

VI—VII. KERÜLET.

A bonyhádi reálgimnáziumi 179. sz. „Rákóczi“ cserkészcsoport tűzoltóőrsé résztvett a Bonyhádi Önkéntes Tűzoltó Egyesület által június 2-án rendezett járási tűzoltóversenyen. Tizenhárom közönség versenyzői közül a legelsőek lettek és ezért márvány emléklapot és díszoklevelet kaptak. Az őrs vezetője, Demény Zoltán, mint legjobb vezénylő — értékes díjat kapott.

A högyézi m. kir. állami polgári fiúiskola 671. számú Kinizsi Pál ujonccsapat május hó 30-án tartotta avatóünnepélyét az iskola udvarán előkelő közönség jelenlétében. Faludi Ferenc vm. főtitkár mélyen szántó gondolattal teli avatóbeszédje után Hanel Béla igazgató lelkesedéstől tüzelt beszédében megígérte, hogy mind az iskola, mind Högyész közönség közönsége cserkészeit megmozdulásukban szeretettel és örömmel fogja partolni és segíteni.

A dombovári kath. reálgimnáziumi 665. sz. „Turán“ cserkészcsoport most Papp Gyula vezeti.

A jamboreen Tolna vármegyét a bonyhádi 179. sz. reálgimnáziumi csapat öt tagja fogja képviselni.

A „Szekszárdi Cserkészek“ a vakációban kétéhetes olaszországi—adriai mozgótábor rendeznek.

A dunaföldvári cserkészcsoport Dunaföldváron lesz nagytáborozása.

Az első csonkaországi regőcserekészűt Tolna vármegyében lesz. Arady Zsolt vezetésével néhányan a Sárközt: a magyar Atlantist fogják bejárni.

Apródmozgalom Tolna vm.-ben. A vármegyében egyetlen apródcsapat működik: a bonyhádi reálgimnázium csapatában egy 26 tagból álló kis csapat. Vezető Gász István, lapunk munkatársa.

A dombovári reálgimnázium 665. sz. „Turán“ cserkészcsoport május hó 12-én tartotta az anyák napját. A kedves és megható ünnepélyről kedves ajándékokkal és sok szép felejthetetlen emlékekkel távoztak a boldog szülők.

Május 26-án tartotta a csapat első tavaszi kirándulását, mely alkalommal a csapat Dombovár közelében lévő erdő névtelen forrását, kis ünnepség keretében „Turán“ forrásnak nevezte el.

Cserkészcsoport alakul a pécsi Pius Kollégiumban. A Jézus-társasági atyák vezetése alatt álló Pius-Kollégiumban új cserkészcsoport alakul. A cserkészcsoport parancsnoka P. Tüll Alajos Jézus-társasági atya lesz.

VIII. KERÜLET.

Csapatalakulás. Kecskemét híres pusztáján Nagybugacon Major Sándor gyógypedagógiai tanár, cserkésztiszt az ottani elemi iskolában kiscserkészcsoportot szervez.

Csapatigazolások. Az elmúlt hónapban a Szövetség a fiúlétszállási és ceglédi polgáriiskolák újonnan szervezett csapatait 865. és 866. számok alatt, míg a jászberényi és jászfényszarui rk. elemi iskolák kiscserkészcsoportait 867. és 868. számok alatt igazolta, jelenleg ideiglenes vezetőkkel.

Tisztívizsga máj. 17-én volt, amikor is a 121. számú kecskeméti csapat két tisztje állotta ki sikerrel a próbát.

Ünnepséget tartott pünkösdkor a szolnoki „Kapisztrán János“-ról nevezett csapat fogadalomtétellel, amelyen a ke-

riület nevében Siemeister János vezető-tiszt vett részt.

Május 25-én és 26-án tartotta a kerület első kerületi cserkésznapiját Kecskeméten. A két napos ünnepségre a központból lejöttek: gr. Khuen-Héderváry főcserkész, Temesi szöv. társelnök, Major szöv. főtitkár és Vidovszky a M. Cserkész szerkesztője. A szegedi társkerület az elnök vezetésével számos taggal képviseltette magát. Ez alkalommal az 550-es szegedi Baross cserkészcsapat kitűnő fuvószenekara vendég-zerepelt Kaposy Gyula parancsnok vezetésével. Az ünnepségen mintegy 700 cserkész vett részt a kerület egész területéről. Máj. 25-én este Kecskemét főterén tábor-tűz volt, amelyet Vidovszky vezetett és amelyen még Major szöv. főtitkár is szerepelt, Sík S. pedig egyik cserkészversével. A tulajdonképeni ünnepség vasárnapra esett. Zenésbresztő, ker. zászlóavatás, cserkészfogadalomtétel, térzene volt a délelőtti program, míg délután a KAC sporttelepén folyt le a cserkészek életének a bemutatása. A kerület zászlóját a helybeli MANSz. ajánlotta fel és készítette el. A zászlóanyagok voltak: Fáy Istvánné főispánné, Zimay Károlyné polgármesterné és Pócsy Györgyné, a MANSz. elnöknője. A délelőtti cserkész-avatást gr. Khuen-Héderváry főcserkész úr végezte a városháza előtti téren sok ezernyi ember előtt. A cserkészek e két napos demonstrációja hatalmas erkölcsi sikerrel járt, ami a kerület vezetőségének a főcélja volt. A KAC sporttelepén lefolyt belépti-díjas ünnepség pedig páratlan anyagi sikerrel járt. Az ünnepségről egyébként úgy a helybeli, mint a vidéki lapok bőven és igen melegen emlékeztek meg.

IX. KERÜLET.

A kisujszállási ref. Horthy-reálgimnázium 203. sz. „Bocskay” cserkész-csapat 1929 május 25-én a Városi Vigadóban fogadalomtétellel egybekötött cserkészünnepélyt rendezett, mely mind erkölcsileg, mind anyagilag jól sikerült. A műsor zene- és énekszámokból, szavaltából és 2 színdarabból állott. Ezen ünnepély keretében tett fogadalmat 19 jelölt s ígéretet 10 apród.

A 953. sz. „Szikszay” cs. csapat jelöltjei 1929 május 26-án tették le a fogadalmat a ref. templomban. Az avatóbeszédet dr. Jausz Béla, 203. sz. „Bocskay” csapat parancsnoka tartotta.

Adabreceni 139. sz. „Fazekas Mihály” cs. cs. június 8-án „Kedélyes délutánt” rendezett, melynek záróbeszédét Vásáry István polgármester úr mondotta.

SZERKESZTŐI ÜZENET

„Winnetou.” Hosszú leveledet érdeklődéssel olvastam. Megint csak azt mondom: Ne azon keseregi, hogy körülöttem másban mennyi hiba van, hanem törekedjél arra, hogy azokat az igazságokat, amelyeket te megismertél s amelyeket a magad élete irányítójaál fogadtál, minél szélesebb rétegben terjeszd. Gyönyörűen olvasható ezt az Úr Jézus tanításában sokkal kifejezőbben: „ne nézd a más szemében a szálkát... vesd ki előbb a gerendát a te szemedből, aztán láss utána, hogy atyádfia szeméből kivesd a szálkát!” Lásd, te folytonosan csak a más hibáját emlegeted s közben megakarsz futni a

MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

**Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.**

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszevetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekk számláján.

*

A Magyar Cserkészszevetség
hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a
MAGYAR CSERKÉSZ re!

nehézebb munkamezőről a kényelmesebbre. Nem veszed észre, hogy ez súlyos gerenda a te szememben? Mert igaz, hogy te jóra törekszel, de a te igazságod mit ér, ha másokkal nem tudod azt elfogadtatni? Itt feltétlenül benned van a hiba. Mostantól kezdve tehát töprengj azon, hogy miért nem tudod te a magad józan gondolatait másokkal is elfogadtatni. Mert addig, amíg magad vagy a magad igazságával, nem lehet nagyobb problémád, mint társakat szerezni a jó ügynek. Ne keresd hát szüntelenül másokban a hibákat, hanem szeretettel és segítőkészséggel tekintve a rossz úton járókra, merülj magadba, alázatosan kutasd a magad taktikai, vagy modorbéli, vagy mit tudom én milyen irányú hibáidat s ha megtaláltad, siess leküzdeni azokat, hogy tudj szolgálni azon a helyen, ahol egyelőre meg nem értés, sőt gúnyos mosoly fogad. De a nehéz küzdőtérrel elmenekülni egy kényelmesebb helyre, gyávaóság és cserkészietlen volna, mert ez azt jelentené, hogy te a cserkész-igazságoknak csak kedvező talajban való meggyökeresedésében bízol. Rajta tehát a küzdelemre! Legelőször magadat győzd le, hogy a benned élő kritikai hajlamnál nagyobb legyen a szolgálni való vágyódásod, aztán csüggedés nélkül küzdj! Ha majd azt jelented, hogy már azon az egyen kívül, újabb két-három ember van veled, küzd veled, akkor tudni fogom, hogy már a diadal útján vagy. De addig is szívesen látom minden sorodat. —

A cserkész-akarattal mindenütt győzedelmeskedik. Szerettem a jelszavadat s ha egyelőre nem is győztél, azért mégis neked van igazad. Tudniillik ezekkel a rejtvényekkel még nem diadalmaskodtál, legalábbis a kegyetlen szerkesztő bácsin nem. De azért nem egészen rosszak. Mégis jobbakat várok. — **Sz. I.** Nagyon kedves vagy, hogy ilyen hűséggel és szeretettel várod mindig a M. Cs.-t. Az illető cikk írója Fábrián Gyula tanár úr, Szombathely. Bizonyosan szívesen lesz segítségédre, ha írsz neki. Egyelőre nem készül olyan fokos, de másajtájú alighanem lesz a Cserkészboltban. — **V. F., Győr.** Öregcserkészetre vonatkozó mindennemű kérdéssel a vezető tisztí testülethez kell fordulni. — **M. K.** Igazán nem tudom, hogy van-e a „mezelen térd viseletének” története. Azt hiszem nem valami romantikus tradíció, hanem a kényelmesség és praktikusság teremtette meg ezt a „divatot”. — **P. L. Szikszó.** Nagyon sajnálom, hogy nem találkozhattunk. Igazán szerettem volna megismerni az én kis barátom barátját. Az öregcserkészetre vonatkozó kérdés megoldására lásd a felettebbi sz. ü.-t. — **Sz. B. 309.** Köszönöm, hogy gondoltál a M. Cs.-re, de amint láthatod, alkalmasabb képeket kaptam közlésre. A tied túl sötét. Aligha lehetett volna klissirozni. — **O. Zs., Szarvas.** Valamelyik rajzoló-nál van, csak azért nem jött eddig. Mihelyt ki tudom csikarni karmaiból, azonnal közlöm. Számítok sok munkára a jamboree-n. — **Cs. S. 203. Bocskay.** Köszönöm a tudósítást. Én minden beérkezett hírt közlök, ha rövidítve is. Ha valamelyik kerületről kevés hír jön, annak az az oka, hogy a kerületi hírszolgálat nem működik jól. Hangulatos megemlékezésed tulságosan lírai s nagyon is egyéni vonatkozású. Az ilyennek csak akkor van hatása, ha mind a szerzőt, mind a megénekelt alkalmat ismerik. — **„Jós.”** Nagyon érdekesek írásaid, bár még nem értek meg a közlésre. Határozottan vannak gondolataid, melyek figyelemreméltóak, de a kifejezési móddal még baj van. Nem elég világosak mindig a mondataid, a kötöttség pedig sokszor nagyon pongyola. Szeretném, ha hosszabb levéllel keresnél fel s mindjárt megírnál magadról egyet-mást, hogy tudjam, hány éves vagy, mi a végzettséged, miket szoktál olvasni, stb. Természetes ugyanakkor kellene küldened néhány verset is. Erre a leveledre szívesen válaszolnék levéllel. — **851. „Szécsy.”** Köszönöm szíves üdvözléseket. Öszinte szívvel viszonozom. — **Z. J. 365. Sopron.** A cserkészinduló lemeze beszerezhető minden kereskedésben, amelyben árulnak gramofonlemezeket. — **„Focus.”** Ilyen szakkérdésekben legjobb mindjárt a legszakszerűbb helyre fordulni. Irj a „Magyar Rádióújság”-nak (Főherceg Sándor-u. 7.), bizonyára szívesen válaszolnak. — **Türelmetlen.** Fájdalom, a nyomda nem tudott az ígért időre elkészülni s így csak körülbelül egy hét múlva tudom postára adni az „Imádkozó fiúk”-at A táborra mindenesetre megkapjátok. — **Mostoha.** Igaz, hogy a központi gondolat most a Jamboree, de azért az itthon maradókrol is szeretettel gondoskodik a Szövetség.

Felélős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN

Felélős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészszevetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

ENRILO-nak

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

Csapat-, raj- és örsi

Árajánlattal díjmentesen szolgál:

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK VÁLLALATA

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833-44.

Van már „TÁBOROZÁSI KÖNYV“-ed???

Magyar Cserkész! Magadon és másokon is tudsz segíteni, ha a „TURUL“ mentődoboz mindig a zsebedben van!

- A „TURUL“ mentődoboz: a legpraktikusabb forma, mellényzsebben, ridikülben könnyen elfér, méretei: 17×64×86 mm.
 - A „TURUL“ mentődoboz: könnyű, mert a legfinomabb alumíniumból készült.
 - A „TURUL“ mentődoboz: kicsiny és mégis az első segítségnyújtás összes kellékeit tartalmazza.
 - A „TURUL“ mentődoboz: gyönyörű kiállítású, színes fedéldrázat az ábra eredeti nagyságban mutatja.
 - A „TURUL“ mentődoboz: beosztása, felszerelése célszerű. (Kötszerek préselt csomagokban.)
- Beszerezhető és kiegészíthető minden gyógyszerárban és a Cserkészbolt Szövetkezetnél, BUDAPEST, V., HAINAL-U. 6.
Az eredeti felszerelt doboz ára 2 pengő 50 fillér.

Cserkészörsi **MENTŐTÁSKA** elsősegélynyújtáshoz tökéletesen felszerelve, izléses, praktikus kivitelben, beosztásos bádogdobozban, vízhatlan vászonhuzattal, vállszíjjal, ára a felszereléssel 12.50, IIa felszereléssel 11.50 P. Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. Postai megrendeléseket leggyorsabban elintézzük. Állandó nagy raktár mindenfajta speciális összeállítású mentőszekrényekben is. Telefon: 526-42.

Ugy a mentődobozt, mint a mentőtáskát készíti:
a „TURUL“ **KÖTSZERGYÁR** Budapest, II., Erőd-u. 1-3.

CSEKÉSZBOLT

Szövetkezet (Cserkészház, Bpest, V., Hajnal-u. 6.)

Telefon: 920-98 és 975-05. Postafeliratok pénztári csekkszámja 34.383.

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója.
Az Ifjúsági Vörös-Kereszt elárúsító helye.

ÁRJEGYZÉK:

Alumínium csajka, 1 literes 2.30, félliteres — — — — — 1.70	Kötszer, egyszeri, nagy —.48, nagy csomag 3.20, — Turul egyéni mentőfelszerelés alumíniumdobozban — — — — — 2.50
„ ételdoboz rekeszekkel, nagys. szerint 9.80, 6.90, 5.20	„ örsi felszerelés fémdobozban — — — — — 17.—
„ gyorsfűző, 1 edénnyel 6.—, 2 edénnyel 13.50 és 1.—	Köpenyeg (ujjas körgallér) vízhatlan beléssel 62.—, 65.—, 67.—, 70.—, 71.—
„ ivópohár, lapos —.80, csőrös, fogóval 1/4 l. — — — — — 1.—	Kürt, F hangú — — — — — — — — — — — 18.—
„ kávéskanál sima vagy mintás — — — — — 1.16	Kürtzsinór, piros vagy zöld 3.20, piros-fehér-zöld — — — — — 3.80
„ kanál és villa sima vagy mintás külön-külön — — — — — 2.20	Lábas, örsi, 5 lit. alumínium fedővel és khaki huzattal — — — — — 15.—
„ kulacs, félliteres 2.80, u. a. patenzárral — — — — — 3.60	Labda, stukk, bőrből — — — — — — — — — — — 1.20
„ „ karabinerrel félliteres 3.30, 1 literes — — — — — 3.90	Lábszárvédő, kötött, khaki, tisztá gyapjúból 3.50, 2.60, zefír 4.40
„ „ ugyanaz filchuzattal fél l. 5.—, 1 l. — — — — — 6.—	„ fejes félcipős gyapjú 4.80 és 6.—, zefír — — — — — 7.60
„ lapostányér, 210 mm —.80, mélytányér, 210 mm — — — — — .90	Morsezásló, minden színben, rúddal 1 m X 1 m — — — — — 3.—
„ só- és paprikaszűrő — — — — — — — — — — — .64	Nadrág, 2 oldal, 2 fedeles, legombolható, hátsó és órazsebbel
„ szappantartó csuklós v. kerek —.60, négyszög. — — — — — .50	hossza khaki lóden oliv ördögbor khaki zsávoly vadászvaszón
„ teatojás — — — — — — — — — — — .30	40 cm 8.80 8.20 nyári 5.60
„ vajtartó, csavarmenetes üvegbetéttel, nagys. sz. 2.60, 2.40, 1.60	45 cm 9.40 8.80 akció-ár 5.80
Arványhaj — — — — — — — — — — — .10	50 cm 10.— 9.40 minden 6.—
Asó, gyalogsági (leszerelési anyag, amíg a készlet tart) — — — — — 1.—	55 cm 10.60 10.— nagyságban 6.20
Bot, cserkész, méterbeosztással — — — — — 1.10	60 cm 11.20 10.60 6.40
„ tisztí jégcsúccsal — — — — — 2.70, 2.—, 2.—	Nadrág, khaki lódenből, breeches szabás I. 13.50, II. 14.70
B. P. öregcserkész bot — — — — — — — — — — — 2.—	III. 15.90, IV. 17.10, V. — — — — — 18.30
Bumerang — — — — — — — — — — — 3.50	„ fekete kloth — — — — — — — — — — — 2.30
Cipő szögelt, duplatalpú turacipő bőrbéléssel — 50— és 43.—	Nyakkendő, cserkész, barna, zöld és kék — — — — — .60
„ magasszárú, csattos, duplatalpú bagaria 35—39-ig 28.50, 40—43-ig 31.50, 44—46-ig — — — — — 32.50	„ apród, kék — — — — — — — — — — — 1.80
„ magasszárú zstros tehénbőr bakancs 31—35-ig 19.—, 35—39-ig 23.—, 40—46-ig — — — — — 27.—	„ négyszögletes, zöld vagy barna delainból — — — — — 1.80
„ Haferi-mintájú félcipő, bagaria — — — — — — — — — — — 36.—	„ hosszú, zöld vagy barna delainból — — — — — 1.50
„ fűző bőrből I.—, cethalbőrből — — — — — — — — — — — 1.50	Nyakkendőgyűrű —.60 — — — — — — — — — — — .18
„ talpbetét párja papír —.20, filc —.80, soHa —.80	Örsi zászló la satinból 2.—, zászlóra állat 1.20, zászlóra csapat- és örsi szám külön — — — — — 1.20
„ vízhatlanító olaj 1.50, kenőcs — — — — — — — — — — — 1.—	Paszomány arany, vagy sárga métere 1.60, piros v. kék Ruhagomb (sima) nagy drb. —.12, kicsi —.06
Csabajáték — — — — — — — — — — — 8.—	Saccó kabát khaki lódenből I. 27.20, II. 28.40, III. 29.60, IV. 30.80, V. 32.—
Csajka, khaki zománcozott, fogóval — — — — — 2.30	Sapka, pákász, ill. vízcserkész, előírással, lódenből — — — — — 4.80
Csakánybalta 1.50, csakány — — — — — 2.—	„ farkaskölyök, előírás szerint — — — — — 1.60
Derekszíj angol mintájú, öntött bronz, lilomos csattal — — — — — 3.80	„ tábori, khaki köpperből — — — — — 1.40
„ farkaskölyök, apródok részére — — — — — 2.40	„ cserkészapród, khaki meltonból — — — — — 2.—
„ csatt lilomos — — — — — — — — — — — 2.—	„ Bocskay tollal rendelésre — — — — — 4.80
Evőeszköz: összerakható kan-villa —.80, kan-villa-kés 2.50 1.50	Síp, angol tisztí, 2.10, nagy oxydált I.—, kicsi —.90
Farkaskölyök újjas, barna, kék v. zöld nagys. sz. 10.—től — — — — — .50	„ Morse, változtatható, 3 hanggal 1.40, kéthangú lapos
„ válszalagok, minden színben — — — — — — — — — — — 7.40	Sípzsínör, zöld, barna, szürke, fehér vagy kék — — — — — .10
Fejsze, amerikai 60 cm 6.40, 70 cm — — — — — 3.40	Sweateerek khaki I. 17.—, II. 18.50, III. 20.—, IV. 21.50, V. 23.—, szürke III. 12.—, IV. 13.50 V. — — — — — 15.—
Flanell, prima, 78 cm szél. m-ként 1.80, angol 90 cm szél. — — — — — 5.—	Szalomszák 191x112 cm 6.—, 4.50, — — — — — 4.—
„ angol gyapjú — — — — — — — — — — — 1.60	Szappan, keresztnevekre szóló, lemoshatatlan felirattal és képpel — — — — — .40
Fogkefzetek, celluloid 1.20, alumínium — — — — — .10	Szerszámtár börtokban — — — — — 24.—, 14.—
Harisnya, khaki 22 cm 1.60, + cm-kint — — — — — .10	Szövetek: lóden khaki, méterenkint 11.80, ördögbor, oliv vagy barna, 66 cm széles 5.40, tisztí ruha anyag 15.—, kamgarn 25.—, angol tisztí 45.—, körgallérananyag 16.—, khaki satin 2.80, köpper 1.80, vadászvaszón, 140 cm széles, méterje — — — — — 5.60
Hátizsak, norvég II. börszegélyek, rézcsattok 3 zseb 55x55 cm 24.—, norvég I. u. a. kisebb — — — — — 22.—	Takaró, drappszínű és cserkészfej beszövéssel 190x140 cm cca 190x135, Hernád 7.50, Körös 10.—, Tápó 14.— Olt — — — — — 18.—
„ Lomnicz, fenti kivétel 2 zseb 50x50 cm 13.50, 50x60 — — — — — 15.—	Tábori lámpa, gyertya és olaj használatra — — — — — 3.—
„ 2 zseb, vászonbéléssel — — — — — — — — — — — 16.—	Telefondrót (500 méteres tekeres) — — — — — 1.—
„ Hargita, vadászvaszón, 1 zseb, 38x38cm — — — — — 5.—	Térképmerő, egyszerű 1.92, kerékkel, óraalakú — — — — — 4.80
„ Kárpát II., 48x55 cm 2 zsebbel 10.—, Kárpát III. 50x50, 2 zsebbel 12.—, Kárpát IV. 60x60 cm 2 zsebbel — — — — — 14.—	Térképszögmérő Sáray-féle kombinált — — — — — 2.60
„ bélés, gombolható, gummi — — — — — — — — — — — 6.—	„ kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral — — — — — 2.80
Igazolványtok —.60, fémkereettel — — — — — 1.50	„ ugyanez börszegéllyel — — — — — 3.50
Ing khaki flanelből, 28—34 5.60, 35—40 6.—, 41—45 — — — — — 6.80	Thermos eredeti 1 lit. 8.—, háromnegyed lit. 5.70 féllit. — — — — — 3.50
„ prima angol flanelből 28 sz. 5.20 + számonként — — — — — 16.—	„ félliteres gummigyűrűvel — — — — — 4.—
„ tisztí, angol gyapjúflanelből — — — — — — — — — — — 10.—	„ szilárd üvegbetéttel 1 lit. 9.50, háromnegyed lit. 8.50, fél liter — — — — — 4.50
„ téli flanel — — — — — — — — — — — 5.30	„ prima betétüveg félliteres — — — — — 2.40
„ khaki vászonból minden nagyságban — — — — — 1.40	Tornacipő szegélyes gummitalppal 40-ig 5.20, 40-től — — — — — 5.80
Iránytű, réz 25 mm —.80, 30 mm 1.—, 35 mm — — — — — 1.40	Tricot fehér torna 2.60, evezős fehér vagy khaki színben — — — — — 3.50
„ bronz, elzárható 30 mm 2.50, 35 mm — — — — — 3.—	„ atléta, fehér II—III. 2.80, IV—V. — — — — — 3.20
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos 80 mm 3.80, 35 mm — — — — — 4.20	Vállpánt öregcserkész rangjelzéssel, vagy nélkül — — — — — 1.—
„ csónakra kardán függesztéssel — — — — — 10.—	„ ideiglenes, tisztí, vm. ker. szöv. rangjelzéssel — — — — — 1.50
„ Bézard-rendszer — — — — — — — — — — — 16.80	„ számok —.08, kerületi római — — — — — .20
Jelvény cserkész, kiscserk. apród, farkaskölyök —.20, öregcserk. —.40, I—II. o. —.24, II. o. —.12, különpr. — — — — — .24	Viharkabát impregnált — — — — — 26.50
Kalap, cserkész, angol forma, viharszíjjal — — — — — 5.40	Viharszíj — — — — — — — — — — — .24
„ örsvezetői, ill. öregcserkész, a fenti kivételben, szabályszerű, prima börszíjjal — — — — — 6.10	Villanylámpatok, bothüvely nagy lencsével 1.30 felső piros-fehér-zöld lencsés 1.30, előli nagy lencsés hüvely 1.90, szekrény hüvely 2.—, tábori hüvely 2.20, kockaszekrény — — — — — 3.40
„ tisztí, a fenti kivételben, szabályszerű, prima börszíjjal 6.30, angol tisztí szürke — — — — — 12.—	Villanyelem —.72, Palaba Gold elem —.90, botelem — — — — — .56
Kalapszíj, tisztí, prima, varrott —.80, örsvezetői, öregcserkész —.64, cserkész, bőrből —.64, cserkész, viaszvaszón csattal 20.—, kistserkész, kék szal. — — — — — .24	Villanylámpaizzó —.70, —.50, —.40, —.36, —.30 — — — — — .24
Kerékpár „Automoto“ (táskával) — — — — — 220.—	Zászló: csapat, nemzetiszínű lilommal — — — — — 12.—
„ lámpa, lánc, lakat, lábpumpa, csengő, együtt — — — — — 25.—	„ raj, nemzetiszínű lilommal dupla — — — — — 18.—
Kések: rugós fémből 1.30, angol mintájú cserkészés 2.—mindentudó 2.40, u. a. amerikai mintájú 3.50, u. a. cserkészfej védjeggyel 4.20, u. a. svájci mintájú 4.50, u. a. agancsnnyéllel 6.20, vízcserkészés 2.60, csigaliga — — — — — 5.—	„ csónakra nemzetiszínű lilommal — — — — — 3.—
„ Svéd kések, nagyság szerint 3.40, 3.60, — — — — — 3.80	
Krínolin 8 mm-es 4.—, Lasso 8 mm-es 10 m — — — — — 8.—	
Körgallér 92 cm 34.—, 100 cm 38.—, 108 cm 42.—, 116 cm 46.—, 120 cm — — — — — 49.—	

Ezenkívül kaphatók még: valamennyi kiadvány, könyv, nyomtatvány, úrlap, térkép, levelezőlap, stb.
Üdítő cukorkák, rágógummi! — Áraink helyt Budapest forgalmi adóval együtt értendő.

1929. V. 15.

Ez az árjegyzék minden korábbi érvénytelenít!

A CSERKÉSZBOLT

LEGÚJABB CIKKEI:

- Lelkészi vállpánt** a legújabb szövetségi intézkedések alapján, hímzett kereszttel 2·50
- Lelkészi nyakkendőgyűrű** fehér csontból, rajta faragott kereszt 1—
- Cserkészkés**, az ú. n. mindentudó kés és jól bevált tisztí kés jó tulajdonságainak egyesített alakja csontnyéllel, védjegyünkkel, finom solingeni acélból 4—
- Kiránduló-lámpa**, laposra összecsucskható, kényelmes, rugózó gyertyatartóval és függesztőlánccal 2·70
- Árvalányhajboglar**, régi hiányt pótoló, egyszerű kezelésű, igen ízléses kivitelű, védjegyezett, tartója a magyar cserkészek ma már jellegzetes kalapdíszé részére —60
- Tábori hálóköntös** (pyjama), khaki színben, igen erős kivitelben, otthon és a táborban egyaránt kényelmes. 5 nagyságban készül 12—-től 16.—
- Sátorzsák**, vízmentes anyagból, szállításnál védi a csapatok értékes vagyontárgyát, a sátrat 10—
- Fürdősapka**, zöld gummiból, sárga jelvénynyel és álladzóval 3—
- Evezőssapka**, fehér vászonból, elől zöld liliummal 1·50

A Magyar Cserkészszöv. kizárólagos hivatalos szállítója a

CSERKÉSZBOLT
A CSERKÉSZHÁZBAN
HAJNAL-UTCA HAT.